

பருத்தியூர் பாலை. வயிரவநாதனின்

உண்மைகள்

உலருவதில்லை

வாழ்வியல் வசந்தங்கள் - பாகம் 08
சிந்தனைக் கட்டுரைகள்

85

உண்மைகள் உலருவதில்லை!

பருத்தியூர் பால. வயிரவநாதன்

JAFFNA CENTRAL COLLEGE LIBRARY	
A/C. No	CLASS. No
11470	

வாழ்வியல் வசந்தங்கள் - பாகம் 08

சிற்தனைக் கட்டுரைகள்

நூல் விபரம்

நூல் தலைப்பு : உண்மைகள் உலருவதில்லை!

வாழ்வியல் வசந்தங்கள் பாகம் - 08

ஆசிரியர் : பருத்தியூர் பால.வைரவநாதன்

மொழி : தமிழ்

பதிப்பு ஆண்டு : 2012

பதிப்பு விபரம் : முதல் பதிப்பு

உரிமை : ஆசிரியருக்கு

தாளின் தன்மை : 70 கிராம் பாங்க்

நூலின் அளவு : கிரௌன் சைஸ் (12.5 x 18.5 செ.மீ)

அச்சு எழுத்து : 13

மொத்த பக்கங்கள் : 153

அட்டைப்படம் : அஸ்ரா பிரிண்டர்ஸ்

கணனி வடிவமைப்பு : அஸ்ரா பிரிண்டர்ஸ்

அச்சிட்டோர் : அஸ்ரா பிரிண்டர்ஸ்

நூல் கட்டுமானம் : பெர்பெக்ட்

வெளியிட்டோர் : வானவில் வெளியீட்டகம்

நூலின் விலை : 250/=

ISBN : 978-955-0469-09-3

அணிந்துரை

மனிதர்கள் இப்படித்தான் வாழவேண்டும், எப்படி வாழக் கூடாது என்று காலா காலமாகப் பல சமயவாதிகள், சிந்தனையாளர்கள், மெய்யியலாளர்கள்..... போன்றோர் பல உயர்ந்த கருத்துகளை முன்வைக்கின்றனர். அதாவது அவர்கள் உயர்ந்த மதிப்பீடுகளை மனிதர் முன் வைக்கின்றனர். அதனால் மனிதர் வாழ்வு மேம்பாடடைகின்றது. அத்தகைய உயர்ந்த மதிப்பீடுகளை மனிதர் முன் வைப்போர் இல்லாத சமூகம் தானாகவே அழிந்து விடும். உயர்ந்த மதிப்பீடுகளை உரைப்போரின் அறிவுறுத்தல் களைக் கவனத்தில் எடுத்து வாழும் சமூகம் படிப்படி யாக உயர்ந்த சமூகமாக மலரும். செவிமடுக்காது வாழ்வேர் உள்ள சமூகம் சுய அழிவை நோக்கிச் செல்வது தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகின்றது. தீய ஆட்சி நிலவும் போது நல்லவர்கள் மௌனம் சாதித்து விடுகின்றமையால் நல்ல மதிப்பீடுகள் அருகிவிடுகின்றது, அழிவும் தொடர்கின்றது.

நமது சமூகம் உயர்வடைய வேண்டும் என்ற சிறந்த நோக்கோடு திரு.பருத்தியூர் பால.வயிரவநாதன் தன் சிந்தனை இரத்தினங்களை அழகுற மாலையாகக் கோர்த்துத் தந்துள்ளதை இவரது “வாழ்வியல் வசந்தங்கள்” எனும் நூல் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. இவரது ஆளுமையை நோக்கின், இவர் சமூகநலன்பற்றிய அக்கறை நிறைந்தவராகக் காணப்படுகின்றார் சமூகத்திலுள்ள குறைகளை நிவர்த்தி செய்யும் நோக்கோடு தன் சிந்தனைகளை முன்வைத்துள்ளார். நக்கீரனின் துணிச்சலோடு சாட வேண்டியவர்களைச் சாடியுள்ளார்.

உயர்ந்த மதிப்பீடுகளான அகவிடுதலைநாடல், உயிரின் மேன்மை உணருதல், நன்னெறி கொண்டு வாழுதல், உளத் தூய்மை பேணுதல், உண்மையை வாழுதல் நேர்மை கொண்டிருத்தல், பொறுமை கடைப்பிடித்தல், மன்னித்து வாழுதல், உயர்ந்த கொள்கையோடு வாழுதல், மற்றும் பொறுப்புணர்வுடன் கடமை செய்தல், நேரத்திற்குக் கடமையாற்றுதல், போன்றவற்றை வலியுறுத்துவதோடு அவற்றை அடைவதற்கான வழிமுறைகளையும் பரிந்துரைத்துள்ளமை சிறப்பம்சமாக இந் நூலில் காணமுடிகின்றன.

குடும்ப வாழ்வு சார்ந்த காதல், திருமணம், பெண்களின் மேன்மை, பிள்ளை வளர்ப்பு போன்ற முக்கிய விடயங்களையும் நடைமுறை நோக்கில் ஆராய்ந்துள்ளார். காதல், திருமணம், பிள்ளை வளர்ப்பு எவ்வாறு அமைவது நல்லது என்ற சிந்தனைகளை அழகுற எடுத்துரைத்துள்ளார். இவை அனைத்திலும் இவரது உளவியல் கண்ணோட்டத்தையும் அறிவுத் திறனையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. பிள்ளை கருவறையில் இருக்கும் போது அவற்றை எவையெல்லாம் பாதிக்கும் என்ற இவரது கண்ணோட்டம் அழகான உளவியல் உண்மைகளை உள்ளடக்கியது. கருவில் பிள்ளை உருவாகும் போது தாய் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய நல்ல பல விடயங்களை ஆராய்ந்துள்ளமை இவரது குடும்பநல அக்கறையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

மனச்சாட்சியின்படி வாழ், அன்றேல் அதற்கான விலையை நீ கொடுத்தேயாக வேண்டி வரும் என்ற ஆழமான உண்மையைக் கூறி பல விடயங்களைச் சிந்திக்க அழைக்க

கின்றார். மனட்சாட்சிக்கு எதிராக நடந்து கொள்வது தானாகவே தண்டனையைப் பெற்றுத்தரும் என்ற சமயவழிக் கருத்துக்களை தற்கால வாழ்விற்குப் பிரயோகிக்கின்றமை கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். உன் மனட்சாட்சியை நீ ஏமாற்ற முடியாது என்பதை உணரவைக்க முயல்கின்றார். அரசியல் வாதிகள், சமயவாதிகள், வழக்கறிஞர்கள், அரசபணியாளர்கள், தொழில் வழங்குனர்கள், வியாபாரிகள் ... அனைவருக்கும் இவர் விடுக்கும் சவாலாக இது அமைவதை இவரது முழு ஆக்கமும் எதிரொலிக்கின்றது. மனச்சாட்சிக்கு எதிராக வாழ்வோர் தாழ்வான சுயமதிப்பீட்டையே உருவாக்கிக் கொள்கின்றனர் என்ற உளவியலாளர் கூற்று இவர்கூறும் உண்மையை ஊர்ஜிதம் செய்கின்றது.

நீ வாழும் காலம், குறுகியதாக இருந்தாலும், சமூகத்திற்கு நல்லன செய். நீ வாழும் சமூகத்தை மேம்படுத்த உன்னாலான பங்களிப்பை வழங்கு என்று இந்நூலில் மாத்திரமல்ல முன்னைய நூல்களிலும் மீள மீள இவர் வலியுறுத்திவுள்ளமை தமிழ் சமுதாயத்துக்கு வேண்டிய ஒன்று. நான், என்குடும்பம், என் உறவினர், என் நண்பர், என்சாதியார், என் சமயத்தார், என் ஊரார், என் இயக்கம்..... என வாழ்ந்தால் மட்டும் போதும் என்ற சுயநலக் கொள்கையோடு வாழ்ந்து குட்டிச்சு வராகிப்போன தமிழ்ச் சமுதாயம் மீட்புப் பெற சமூகநல மனப்பாங்கோடு வாழ்வதே முக்கிய வழி என்று சுட்டிக் காட்டி நிற்கின்றமை இன்றைய தமிழ் சமுதாயத்துக்கு வேண்டிய நல்லுரைகளாக அமைகின்றன.

ஒருவன் தன்னை, தன் சார்ந்த சமூக நலனை உணர்ந்தாலே போதும் அவனிடம் அர்ப்பணிப்புடனான நற்பண்புகள் பரிணாமித்துவிடும்” தனிமனிதரில் நற்பண்பு மலர்வதற்கு அவர்கள் சமூக நலனை உணர்வது முக்கியம் என்ற புதிய கண்ணோட்டத்தைத் தருகின்றமை.

இவரது சமூகப் பார்வையின் தனித்துவம் எனலாம். “இந்த மண்ணில் புதைத்து வாழும் மண்புழு, தான் ஜீவிக்கும் ஓரிரு நாட்களில் இந்த நிலத்தை உழுது, விவசாயிக்கு வியத்தகு உதவியை ஈந்துவிட்டுச் சாகின்றது..... இந்த மண்ணுக்கு ஏதாவது செய்து விட்டுப் புறப்பட்டால் புனித வாழ்வு பெற்று உயர்ந்தவரா வோம்”. ஒருவன் தான் வாழும் சமூகத்தினை மேம்படுத்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டு பங்களிப்புச் செய்யும் போதே அவனது வாழ்வு அர்த்தம் பெறும் என்று உளவியலாளர் விக்ரப் பிராங்கிள் கூறிய கருத்தை இவரது கருத்துக்கள் நினைவூட்டுகின்றன. சமூகத்திற்கு நன்மை செய் என்ற கருத்து புத்தகம் முழுவதும் விரவிக்கிடக்கின்றமை போற்றப்பட வேண்டிய நல்ல விடயமாகும்.

அரசு பணியாளர்கள் மக்களை சுரண்டுபவர்களாக அன்றி, மக்களின் கஷ்டங்கள் அசௌகரியங்களைக் கருத்தில் கொண்டு செயற்பட வேண்டும் என்று மக்கள் சார்பாகக் குரலெழுப்புகின்றார். இது பாராட்டுக்குரியது. அரசு பணியாளர்களில் ஏற்பட வேண்டிய மாற்றங்களை இவர் பல இடங்களில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளமை என்னைக் கவர்ந்தது. ‘மக்களின் வரிப் பணத்திலேயே நமக்குச் சம்பளம் தரப்படுகின்றது. எனவே எம் பணிநாடி

வருபவர்களை மரியாதையோடு நடாத்த வேண்டும்' என்ற மேற்கு நாடுகளின் அரச பணியாளர்களில் காணப்படும் சிறந்த மனப்பாங்கு நம்மவரிலும் உருவாக வேண்டும். அரசாங்கம் சம்பளம் தருகிறது. நான் ஏன் உன்னை மதிக்க வேண்டும்' என்ற திமிர்த்தனம் அழிய வேண்டும் நம் தமிழ்ப் பணியாளர்களில், மக்களைச் சுரண்டிக் கொழுக்கும் மூட்டைப் பூச்சியாக வாழ வேண்டாம். அவர்களுக்குச் சிறந்த சேவை செய்யுங்கள் என்ற நல்ல கருத்துக்களை இந்நூலில் கண்டு மகிழ்கின்றேன்.

'மக்களுக்காக சேவை செய்ய எனக் கடமை செய்ய வந்தவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளும் வேதனத்திற்காக என்றாலும் வேலை செய்ய வேண்டாமா? என்ற கேள்வி ஒரு சம்மட்டி அடி. 'ஒரு சின்னஞ்சிறு தீச்சவாலையால் ஒரு விளக்கு ஒளி பெற்று முழு அறையையும் ஒளியேற்றுகின்றது. பொறுப்புள்ள ஒருவனது சேவையால் முழு சமூகமுமே நன்மைகளைப் பெற்று விடும்.' இத்தகையோரே இன்று நம் சமூகத்திற்குத் தேவை என்பதை மறைமுகமாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். மகான்கள் பலர் தனி மனிதர்களாகச் செய்த உன்னத சேவையால் எத்தனை கோடானுகோடி மக்களின் வாழ்வு உயர்வு கண்டுள்ளது என்பதை சொல்கின்றார் ஆசிரியர்.

பிள்ளைகளைக் கண்டித்தால், தண்டித்தால் அவர்கள் இயக்கத்துக்குப் போய்ச் செத்துப் போயிடுவார்களே என்று அஞ்சி அவர்களை நன்னெறிப்படுத்தத் தமிழ்ப் பெற்றோர் தவறினாலும் ஊடகங்களின் செல்வாக்காலும், யுத்தத்திற்குப் பின்னான மனக் குழப்பங்களாலும் இளைஞர், யுவதிகள் தமிழ்ச்

சமுதாயத்தில் நன்னெறி மதிப்பீடுகளைக் கைவிடுவதைக் கண்டு வெதும்புகிறார் ஆசிரியர். பாசத்தோடு கண்டித்து வளருங்கள் , அதுவே சிறந்த உருவாக்கமாக அமையும் என்று வழிகாட்டு கின்றார் இவர்.

ஆசிரியர் புதிய சொல்லாக்க முயற்சிகள்மேற் கொண்டுள்ளமை இன்னொரு சிறப்பம்சமாக அமைகின்றது. எடுத்துக் காட்டு - துன்மதியாளர் பொய்யுரையாளர் . இத்தகைய முயற்சி பரந்துபட்டு இவரது எதிர் கால ஆக்கங்களை முழுமையாக ஆக்கிரமிப்பது நல்லது.

இச்சிந்தனையாளர் பாராட்டுக்குரியவர், அவரது ஆக்கங் களும் பாராட்டுக்குரியனவே. நல்ல மனிதராக வாழ விரும்பும் எவரும், நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்க விளையும் எவரும் இவரது ஆக்கங்களை வாசித்துத் தம் வாழ்வை மதிப்பீடு செய்து, மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளும் போது அனைவரும் நலமோடும், உரிமையோடும் வாழும் சமுதாயம் உருவாகுவதற்கான சாத்தி யம் அதிகம். இத்தகைய ஆக்கங்கள் தமிழ் சமூகத்திற்கு மிக வேண்டியவை. இன்னும் பல ஆக்கங்களை ஆசிரியர் தமிழ் சமூகத்திற்கு தொடர்ந்து நல்க ஆசி கூறி நிற்கின்றேன். வளர்க இவரது நற்பணிகள்!

இ. ஸ்ராலின்

அருள் தந்தை இராசேந்திரம் . ஸ்ராலின்

உள ஆற்றுப்படுத்துநர்

(உளஆற்றுப்படுத்தல், வழிகாட்டல் விஞ்ஞானமாணி -மணிலா)

நல்லாயன் நிலையம், வளாக வீதி, யாழ்ப்பாணம்

முகவுரை

இந் நூலில் ஆசிரியர் பருத்தியூர் பால வயிரவநாதன் அவர்கள் வாழ்வியலின் உட்பொருளை அவற்றின் பல்வேறு பரிமாணங்களை மிகத் தெளிவாக தன் எழுத்தால் வடித்திடும் அற்புத ஆற்றல் படைத்தவர். வாழ்வை நோக்கிய தேடல்களை ஒருவர் மேற்கொள்வாராயின் அவருக்கேற்ற விபரங்களையும், விடயங்களையும் தன் எழுத்தின் மூலமாக அள்ளி வழங்குபவர் திரு. பால வயிரவநாதனின் அவர்கள்.

வாழ்க்கை என்பது புதிரானது என்பர் சிலர். அப் புதிரை மதியால் அவிழ்த்திட வேண்டும் என அவர்கள் தெரிவிப்பர். வேறு சிலரோ வாழ்க்கை என்பது சவால் 'அதை சந்தித்தே மீள வேண்டும் எனக் கருத்துக் கூறுவர். மேலும் பலர் வாழ்க்கை என்பது பற்றி வெவ்வேறுபட்ட பல கருத்துக்களை எடுத்துரைப்பர். எதுவாக இருப்பினும் நெஞ்சில் எழும் கேள்விகளுக்கான தெளிவான விடைகள் இவரது நூலைப் படிக்கும் போது எமக்குக் கிடைத்து விடுகின்றன.

திரு. பருத்தியூர் பால.வயிரவநாதனின் அறிவும், ஆற்றலும், அனுபவமும், வியப்புக்கும். பாராட்டுக்கும் உரியன. நேரிய சிந்தனையுடன் அன்றாடம் வாழ்வைச் சந்திப்பது எப்படி? அதை அறிவு பூர்வமாக எவ்விதம் கையாள முடியும், என்பவை பற்றியெல்லாம் தெட்டத் தெளிவாக இவர் எடுத்துரைக்கின்றார். பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் என்பனவற்றில் அயராது எழுதி வரும் இவரது படைப்புக்களைப் படித்துப் பயனடையாதவரே

கிடையாது எனக் கூறிடலாம். ஒரு சராசரி நபர் வாழ்வியலை ஊடறுத்துப் பார்த் திடவும், தகுந்த அறிவூட்டலைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் இவரது பணிகள் நிச்சயமாக உதவுகின்றன.

இவரின் “வாழ்வியல் வசந்தங்கள்” என்ற நூல்களின் தொகுப்புக்கள் இதற்கு விதி விலக்கல்ல. பல்வேறு கோணங்களில் வாழ்வைப் பற்றி இவர் ஊன்றிக் கவனித்து உன்னதமான விடயங்களையெல்லாம் இந்நூலில் தமது ஆக்கங்களினூடாகக் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார்.

பொறுப்புக்கள் என்ற பகுதியில் ஒருவரின் திட்டமிட்ட வாழ்வு முறைகளை விளக்கும் வகையில் விடா முயற்சி, தியாக உணர்வு, தன்னம்பிக்கை, மற்றும் தன்னலமற்ற பணிகள் பற்றி யெல்லாம் விபரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். குழந்தை உள்ளங்கள் எவ்விதம் உணர்வுகளை உள் வாங்கி சுற்றுப்புறச் சூழலின் தாக்கத்திற்கேற்ப தம்மை வெளிப்படுத்துகின்றன என்பதை மிகத் துல்லியமாக குழந்தைகள் என்ற பகுதியிலும் பிறரை ஏமாற்றுதல், தூற்றுதல் என்பன சமூகத்தில் எந்த அளவில் வெறுக்கத்தக்கவை, அவர்களை மனத்தால் எவ்விதம் துன்பமடையச் செய்கின்றன என்ற விளக்கங்களை ஏமாற்றுதல் என்ற பகுதியிலும் விபரித்துள்ளார். இவற்றைப் போலவே நாளைக்கு, சிறை, பொறுமை, கொள்கை, உயிர், தண்டனை, என்ற ஆக்கங்களும் நம்மைப் பல்வேறு வகைகளில் சிந்திக்க வைக்கின்றன. அதையடுத்து காதல் திருமணம். பெற்றோர் மனநிலை, அன்பும் கண்டிப்பும், இளம் பராயத்துத் திருமணங்களும், அனைவருக்குமே பயன் தரத்தக்க விடயங்களைத் தாங்கி நிற்கின்றன.

எனவே இது போன்ற உயர்வான படைப்புக்களை
சமுதாயம் மேன்மையடையும் வண்ணம் நல்கி வருகின்ற நல்ல
இதயம் கொண்ட அன்பர் பருத்தியூர் பால வயிரவநாதன்
அவர்கள் நீடுழி வாழ வழி செய்ய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப்
பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நன்றி

அன்புடன்

எஸ். விஸ்வநாதன்

சிரேஷ்ட ஒளிபரப்பாளர்

இயக்குனர் மீடியா மந்திரா நிறுவனம்.

எனது உரை

பொறுப்புக்களில் இருந்து நழுவுகின்றவர்கள் சுயநல வாதிகளாகவே கணிக்கப்படுகின்றனர். தமது சொந்த நலனில் மட்டும் அக்கறை காட்டுபவர்களில் சிலர் சமூகத்திற்கு ஏதாவது வழங்கும் விடயத்தில் மாத்திரம் விலகி நிற்பதுமுண்டு.

ஆயினும் தனது சொந்த விடயத்திலும் நம்மை நம்பியவர்கள் நலனிலும் அக்கறையின்றி ஒன்றுமே தெரியாத வர்கள் போல ஒதுங்குபவர்கள் சமூக சடங்கள்.

ஏற்றுக் கொண்ட கடமைகளை விருப்புடன் செய்பவர்களே அர்த்தமுடன் வாழ்வை நேசிக்கும் உத்தமர்கள்.

நெருப்புக்குள்ளும், நீருக்குள்ளும் புகுந்தும் இணைந்து எவ்வித சலனமும், ஆர்ப்பாட்டமுமின்றிக் கடமைகளைச் செய்யும் திறமைசாலிகள், நிறை மாந்தர்கள்.

பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றாமை கூட ஏமாற்றுதல் போன்றதேயாம். பிறரை ஏமாற்றதல் என்பதே தன்னை , தன் ஆன்மாவை ஏமாற்றுதலும் விற்பனும் பிழைப்பதும் போலாகும்.

பல நல்ல பழக்கங்களைக் குழந்தைகளிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. புத்தம் புதுமலரனைய குழந்தைகளில் களங்கம் இல்லை எதையும் ஏற்றத்தாழவுடன் நோக்குவதில்லை இயற்கையை தனது குழலை இவர்கள் முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்டு ரசிக்கின்றார்கள்.

சந்திரனைச், சூரியனை, பறவைகளைப், பூச்சிகளைப், பல்லியைக், கரப்பானை, ஊர்வன, திரிவன, எதனையும் ரசிக்கும் அவர்கள் அவைகளுடன் பழகி விளையாட விரும்புவர்.

வயது வந்தவர்களில் எத்தனை பேர் முழு நிலவை, காற்றின் அசைவால் ஆடும் மரக்கிளையை, பச்சைப்புல் வெளியை, உஷ்ணத்தை புயல் எனப் பாய்ந்தோடும் குதிரையை, தத்தி ஓடும் ஆட்டுக் குட்டியைக் கன்றை, முயலை, சீறாமல் இருக்கும் சாரைப் பாம்பை கருமேகத்தை, சோ... எனப் பெய்யும் மழையை விரும்பி ஏற்கின்றார்கள், இரசித்தும் நோக்குகிறார்கள்.

காலக் கணக்குப் பார்க்கும், மனிதன் தனது வேலை களைச் செய்ய நாளைக்கு என கொடுத்த கருமத்தைத் தட்டிக் கழிக்கின்றான். காலப் பெறுமதியை உணர்கின்றான் இல்லை.

வாழ்வாங்கு வாழ முடியாது விட்டால் வாழ்வு சிறை போலாகும். என்றும் சந்தோஷமாக இருக்க மன இறுக்கத்தைக் குறைத்திருக்க நல்ல ஆரோக்கியமான பயன் தரும் விடயங்களில் காலத்துடன் உறவாடுங்கள்! நிறைவான வாழ்வு தேடிவரும்.

பொறுமையுடன் வாழ்வது சிரமம் அல்ல. பொறுமையை வெறுத்தால் தர்மசங்கடம் தான். என்றும் எம் உயிர் அமைதியையே தேடுகின்றது இதன் விருப்பத்தைத் தகர்க்க வேண்டாம்.

மனசுக்கு விரோதமான செயலில் ஈடுபடுவது எமது உயிருக்கு நாமாகவே விதிக்கும் தண்டனை போன்றது.

இந்த நூலினூடாக உங்களுடன் சற்று உரையாட வேண்டும் போலிருந்தது. எனவே எல்லோரது மனதுடன் பேசி மகிழ் எனது எழுத்துக்கள் இறைவனுடாகத்துணை செய்கின்றது

இனி என்னுடன் உறவு பாராட்டி அணிந்துரை, முகவுரைகளை நல்கிய பெரியோர்கள் பற்றிச் சொல்கின்றேன்.

நான் எனது மனைவியுடன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்துணை வேந்தர் செல்வி. வசந்தி அரசரத்தினம் இல்லத்திற்குச் சென்றிருந்தோம். அவர் எனது மனைவியின் ஊர், அத்துடன் குடும்ப நண்பர். எனது வாழ்வியல் கட்டுரை தொடர்பாக நான் பேசிய போது, அவரே சொன்னார் “உங்களது நூலுக்கு அணிந்துரை செய்ய பொருத்தமானவர்கள் “அதி வண அருள் தந்தை இராசேந்திரம் ஸ்ரலின் அவர்களும், யாழ் போதனா வைத்திய சாலையின் உளவளத்துறை வைத்திய நிபுணர் திரு சா. சிவ யோகன் அவர்களுமாவார்” என்றார்.

அவரது கூற்றுப்படி நான் முதல் கண் அருள் தந்தை ஸ்ரலின் அவர்களைச் சந்தித்தேன் அவர் என்னுடன் நெடுங் காலம், தோழமையுடன் பழகியவர் போல பழகியமை எனக்குச் சந்தோஷமாக இருந்தது.

கரிசணையுடன் எனது நூல் வெளியீடுகள் பற்றிப் பேசினார். அத்துடன் பல நல்ல பெறுமதிமிக்க ஆலோசனைகளையும் வழங்கினார். அவர் உளவியல் தொடர்பான நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். மேலும் உளவியல் பாதிப்புக்குள்ளானவர்களுக்குச் சிரமம் பாராது பெரும் தொண்டாற்றி வருகின்றார்.

யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்தில் உளவளத்துறை விரிவுரையாளராகவும் சேவை புரிகின்றார். சமூக சேவையில் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்த பெரிய மனிதர் “உண்மைகள் உருவாவதில்லை” எனும் தலைப்பிலான இந்நூலுக்கு ஸ்ராலின் இவர்கள் அணிந்துரை தந்துள்ளார். இந்த அன்பான இதயத்திற்கு மனமார்ந்த நன்றிகள்!

கலையின் பால் பற்றுறுதி கொண்ட கலைக் குடும்பத்தி லிருந்து வந்தவர் திரு.எஸ் விஸ்வநாதன் அவர்கள். இவர் இலங்கை ரூபவாகினி தமிழ்பிரிவு தொலைக்காட்சி சேவையின் முன்னாள் பணிப்பாளர். இயல், இசை, நாடகம் போன்ற கலைகளில் நுட்பம் நன்கு தெரிந்த கலைஞர், விமர்சகர்.

இவரது தந்தையார் நாடறிந்த ஒப்பற்ற வயலின் வித்தகர். சண்முகம்பிள்ளை அவர்களாவார். இவர் குழந்தை யுள்ளம் கொண்ட மாமேதை. இலங்கை வானொலியில் முதலாம் தர இசைக் கலைஞர். எல்லோரிடமும் அன்புடன் பழகும் நெஞ்சத் தினர். என்னைக் கண்டால் அன்புடன் ஆசி நல்குவார். அடிக்கடி என்னை மெச்சிக்கொள்வார். இவர் எம்மை விட்டுப் பிரிந்தாலும் இவரது அன்பான வாழ்த்துக்கள் என் நெஞ்சினுள் நிறைந்திரு க்கும்.

இந்த அன்பின்பிணைப்பு, இவரது மகன் விஸ்வ நாதனுடன் இணைந்தது. எனது இந்நூலுக்கு மதிப்புரையினை வழங்கும் இவர் எனது அன்பான வாசகர் என்பதில் எனக்குப் பெருமை.

மேலும் எனது நூல் தொடர்பான அலுவல்களில் ஒத்துழைத்த நண்பர்களுக்கும், ஆர்வலர்களுக்கும் எனது நன்றிகள். மேலும் நூலினை அச்சிட்ட அஸ்ரா பிரிண்டர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடட் நிறுவன உரிமையாளர் திரு.எஸ். சிவபாலன் அவர்களுக்கும் எனது அன்பினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்றும் உங்களுடன்
பருத்தியூர் பால .வயிரவநாதன்

“மேரு இல்லம்”

36-2/1

ஈ. எஸ். பெர்ணாண்டோ மாவத்தை

கொழும்பு 06.

தொ.பே இல :- 011-2361012,
071-4402303,
077-4318768

சமர்ப்பணம்

மேலான ஏகப்பரம்பொருளாம்
இறைவனுக்கும்
பிரபஞ்சங்கள் அனைத்திலும்
வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும்
அனைத்து ஜீவராசிகளுக்கும்
எனது ஆக்கங்கள் சமர்ப்பணம்

- ஆசிரியர் -

நூலாசிரியர் பருத்தியூர் மால. வயிரவநாதன்
எழுதி வெளியிட்ட “வாழ்வியல் வசந்தங்கள்”
நூற் தொகுதிகள்

1. உண்மை சாஸ்வதமானது	- பாகம் - 01
2. அம்மா	- பாகம் - 02
3. சுயதரிசனம்	- பாகம் - 03
4. கோழைகளாய் வாழுவதோ?	- பாகம் - 04
5. ஞானம்	- பாகம் - 05
6. கணப்பொழுதேயாயினும்	
யுகப்பொழுதில் சாதனை செய்!	- பாகம் - 06
7. சும்மா இருத்தல்	- பாகம் - 07
8. உண்மைகள் உலருவதில்லை!	- பாகம் - 08
9. உண்ணோடு நீ பேசு!	- பாகம் - 09
10. நான் நானே தான்!	- பாகம் - 10
11. வெறுமை	- பாகம் - 11
12. காதலும் கடமையும்	- பாகம் - 12
13. அக ஒளி	- பாகம் - 13
14. உன்னை நீ முந்து!	- பாகம் - 14
15. சுயபச்சாதாபம்	- பாகம் - 15
16. மௌனம்	- பாகம் - 16
17. மரணத்தின் பின் வாழ்வு	- பாகம் - 17
18. சிந்தனை வரிகள்	- பாகம் - 18

பொருளடக்கம்

	தலைப்பு	பக்கம்
01)	யொறுப்புக்கள்	21
02)	உண்மைகள் உலருவதில்லை!	33
03)	குழந்தைகள்	40
04)	ஏமாற்றுதல்	52
05)	நாளாக்கு.....!	65
06)	சிறை	75
07)	யொறுமை	84
08)	கொள்கை	93
09)	உயிர்	104
10)	தண்டனை	115
11)	எட்டிக்குப் போட்டியாகப் பேச வேண்டாம்!	126
12)	காதல் திருமணங்களும் பெற்றோர் எண்ணங்களும்	130
13)	அன்போடு இணைந்த கண்டிப்பு அவசியம்	136
14)	அடங்கிப் போதல் அவமானப்படுதலை ஏற்பதைப் போலாகும்.	142
15)	இளம் பராயத்துத் திருமணங்கள், பாதிப்புக்கள்	148

பொறுப்புக்கள்

கடமைகளை நிறைவேற்றல் எமது பொறுப்பு ஆகும். மனிதன் பிறந்து இறக்கும் வரை வாழ்நாள் முழுவதும் அவனுக்கென பொறுப்புகள் வந்து கொண்டே யிருக்கும். பொறுப்புக்கள் சுமைகள் எனக்கருத வேண்டாம். மிக இயல்பாக அவைகளை ஏற்றுக் கொண்டு கடமைகளை செய்வதே சுவாஸ்யமாகும் எனக் கருதுக!. தனக்கு தனது குடும்பத்திற்கு மட்டுமல்ல, எமது சேவைகள் எல்லோருக்கும் போய்ச் சேரவேண்டும். தியாக உணர்வு விடாமுயற்சி, திட்டமிட்ட வாழ்வு முறைகளால் பொறுப்புக்களை நிதானமுடன் செய்வோமாக.

தமக்குரிய பொறுப்புக்களை விருப்பிடனும் அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடனும் செய்து வருபவர்கள் தமது வாழ்க்கையை முழுமையுடன் நிலைநிறுத்தி உதாரண புருஷர்களாகி விடுகின்றனர்.

தமக்குரிய கடமைகளை எவருமே உதாசீனம் செய்து தப்பிக்க எண்ணம் கொள்ளல் ஆகாது.

கடமை என்கின்ற போதே அதனை நாம் எப்படியாவது நிறைவேற்றவேண்டிய பொறுப்புக்களுக்கும் உள்ளாக வேண்டியவராவோம். பொறுப்புக்களைச் சரிவரச் செய்யாதோர் பூமிக்குப் பாரமான மாந்தராகக் கணிக்கப்பட்டு விடுவார்கள்.

மிகச்சிறிய வேலைகளைக்கூடச் செய்யமறுத்து “அது எனது வேலை அல்ல” எனச் சொல்லும் பொது நிறுவன ஊழியர்களின் அசமந்தப்போக்கால் பொதுமக்கள்படும் அல்லல்களை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

தேனீர்சாலைக்குச் செல்லும் ஒருவர் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது “குடிக்க நீர்கிடைக்குமா” என அங்கு கடமைபுரியும் உணவு பரிமாறுபவரைக் கேட்டால் அவரோ “இது எனக்குரியமேசை அல்ல உங்கள் மேசைக்குரிய வரிடம் தண்ணீர் கேளுங்கள்” எனச் சொல்பவர்களும் இருக்கின்றார்கள்.

பலமைல் தூரம் பயணித்து அலுவலகம் வந்த பொது மகன் அங்குள்ள ஊழியர் ஒருவரிடம் சென்று அலுவலகம் சம்பந்தமான தனது தேவைகளைகேட்டால் அவரோ சாதாரணமாக “இது எனது வேலை அல்ல நீங்கள் தேடிய அலுவலர் எங்கோ போய் விட்டார் போய் வாருங்கள்” என்று சொன்னால் வந்த மனிதரின் மனோ நிலை எப்படி இருக்கும்? சிலரின் பொறுப்பற்ற நடத்தை பேச்சுக்களால் மக்களின் உரிமைகள்கூட மறுக்கப்படும் அநியாயத்தை

என்ன என்று சொல்ல ஐயா? மக்களுக்காகச் சேவை செய்ய எனக் கடமை செய்ய வந்தவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளும் வேதனத்திற்காக என்றாலும் வேலைசெய்ய வேண்டாமா? கடமையைச் செய்யாதது போல் வெட்கம் கெட்ட செயல் பிறிதுண்டோ?

மனிதன் பிறந்து இறக்குவரை அவன் வாழ்நாள் முழுவதும் அவனுக்கெனப் பொறுப்புக்கள் இருந்து கொண்டேயிருக்கும்.

குடும்பநிலை சந்தர்ப்பகுழ்நிலைகள் காரணமாக ஒருவர்க்கொருவர் பொறுப்புக்களின் சுமைகள் வித்தியாசப்படலாம். தமது வாழ் நாட்களில் உரிய நேரங்களில் கடமைகளைச்சரிவர நிறைவேற்றுபவர்களின் பொறுப்புக்களும் படிப்படியாகக் குறைந்து வருகின்றன.

உடலில் வலு உள்ள காலங்களில் வாழ் நாட்களை அவப்பொழுதுகளாகக் கழித்துப் பின் உடல் நலிவுற்ற நேரத்தில் தம்முன் மலையளவு பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கும் போது வேதனையுற்று பயன் ஏதுமின்றி வாழ்வு முடிந்தும் விடுவதுண்டு. காலத்தே பயிர் செய்யாதவன் வாழ்வு கேள்விக் குறியாகிவிடுவது துன்பம் தான்துன்பமே தான்! இளமையிலேயே எதிர்காலத்திற்கான தேவைகளையும் கருதி, சீரிய முறையில் தமக்குரிய பணிகளை நிறைவேற்றுபவனே பொறுப்புமிக்க மனிதனாவான்.

ஒவ்வொரு பராயத்திலும் மனிதனின் பொறுப்புக்கள் பலவித வடிவங்களில் அவனை நாடி நிற்கும். கல்வி கற்கும் காலத்தில் நிறையப் படிக்க வேண்டும் பின்னர் தகுந்த வேலைசெய்ய வேண்டும். தனக்கு அளிக்கப்பட்ட பொறுப்பு மிக்க பணியை அவன் வெகுசிரத்தையுடன் ஆற்ற வேண்டும்.

திருமணமான பின்னர் அவன் தனது மனைவி மக்களுக்கான தேவைகளை நிறைவேற்றல் வேண்டும். நற்பிரஜைகளாகத் தமது பிள்ளைகளை உருவாக்கும் பொறுப்பு அவனையும் அவனது மனைவியையும் சார்ந்ததாகும். அது மட்டுமல்ல தனது குடும்பத்தை மட்டுமல்ல பெற்றோர், சமூகம், சூழ உள்ளோர்க்கான தனது கடமைகளையும் ஒருவர் செய்தேயாக வேண்டும்.

எல்லா கடமைகளையும் உரியவேளையில் உரியவாறு செய்து வருபவர்கள் தமது மனதிற்கும் சந்தோஷங்களை பெற்றுக் கொள்பவர்களாகவும் அடுத்தவர்களால் ஆசீர்வாதிக்கப்பட்டவர்களாகவும் மாறிவிடுவது வியப்பேதுமில்லை. உங்களால்தான் இந்த உதவியைச் செய்ய முடியும் என உங்கள் திறமையை அறிந்தவர்கள் கேட்கும் போது அந்த உதவிகளை நீங்களே ஆர்வமுடன் செய்து முடித்து அதனால் ஏற்கும் திருப்தியை விடவேறு இன்பம் உள்ளதா? பொறுப்புணர்வுடன் கடமை செய்து எங்களால் பிறர் எய்தும் நன்மைகள் தான். எங்கள் சந்ததிக்கும் நாம் விட்டுச் செல்லும் சொத்துக்களாகும்.

- தன்னம்பிக்கை
- திட்டமிட்ட வாழ்வு முறைகள்
- விடாமுயற்சி
- தியாக உணர்வு
- தன்னலமற்ற பணிகள்

மேற்கண்ட பிரதானமான விடயங்களில் கவன மெடுத்து வாழ்பவர்களின் வாழ்க்கை என்றுமே பிரகாசமானதாகவே இருக்கும். தவிர “சோர்வு” என்கின்ற நோய் இல்லாமல் வாழ்பவர்களுக்குக் “கடமை” என்பது என்றுமே சலிப்பூட்டுபவையாக அமைவதுமில்லை.

பணம் ஈட்டுதல் ஒன்றினையே பிரதானமாகக் கொண்டு இயங்கும் இந்தப் பரபரப்பான உலகில் எதனை முதலில் செய்து முடிப்பது என்று தெரியாமல் குழம்பிப் போய் இருக்கின்றார்கள். அடுத்தவரைப் பற்றியும் அவர்களின் பிரச்சனைகளைக் களைவதிலும் நேரம் இன்றி ஓடிக்கொண்டேயிருக்கின்றார்கள்.

மகளுக்கு ஏற்றவரன் கிடைக்கவில்லை திருமணத்தை முடித்து வைக்க என்ன செய்வேன் என ஏங்கும் பெற்றோர் ஒருபுறம், எப்படியாவது காணி பூமியை விற்றாவது வெளி நாட்டிற்கு ஓடிப்போய் விட வேண்டும் என எண்ணும் இளைஞர் ஒருபுறம் இந்த வருடமாவது விவசாயத்தில் லாபம் கிட்டுமோ கிட்டாதோ, மழை, வெள்ளம் வந்திடுமோ என ஏங்கும் விவசாயிகளின் பிரச்சனைகளுமாக ஆளுக்கு

ஒருவர் தங்கள் பிரச்சனைகளுக்கு மனம் சலித்துத் துன்பப் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இத்தகைய பிரச்சனைகள் தீர்ந்து நாங்கள் எப்போது பொறுப்புக்களில் இருந்து விடுபடப் போகின்றோம் எனப்படலும் அங்கலாய்ப்பது, இயற்கையான உணர்வுகள் தான்.

ஆயினும் ஒருவர்க்கொருவர் அதிகபட்ச உதவிகளை, ஒத்துழைப்புக்களை நல்குவதன் மூலம் அவர்களின் பொறுப்புக்களின் தாக்கங்கள் ஓரளவு அல்லது பெரும்பாலானவை குறைந்து விடுவதற்கான வழிபிறக்கும் என்பதை அறிவோமாக!

பரஸ்பரம் மனிதன் மனிதன் மேல் இரங்குதல் என்பது தெய்வீகமான குணமாகும். எங்களால் முடியக் கூடிய உதவிகளைச் செய்தால் எமக்கு நஷ்டங்கள் ஏற்படப் போவதில்லை என அறிந்து அவைகளைச் செய்வதே மனித தர்மமும் ஆகும்.

“எனக்கு ஒரு வழி சொல்லுங்கள்” என்று ஒருவர் கேட்டால் அதற்குரிய மார்க்கம் உங்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருந்தால் சொல்ல வேண்டியது தானே? ஒருவர் தன்னால் இலாபம் காண்பது தகாது என எண்ணுதலே குருரமான புத்தி அல்லவா? மேலும் ஒருவர் பெறும் அனுகூலத்தால் இன்னும் ஒருவர் மனம் குமைதல் அடுக்காத மன எண்ணம் அல்லவா?

மேலும் தமக்குரிய பிரச்சினைகளுள் அள்ளுண்டு திசை தெரியாமல் தத்தளிப்பவர்களிடம் போலியான கரிசனை காட்டிப் பொய்யாக வாக்குறுதிகள் அளித்து உனக்குள்ள கஷ்டங்களைப்போக்குகின்றேன் எனச்சொல்லி ஏமாற்றுதலைச் செய்யும் நபர்கள் தங்களைத் தாங்களே அழிக்கின்றமைக்கு வழிதேடியவராவர்.

சுயமாகவே பொறுப்புக்களை எப்படியாவது நிறைவேற்றக்கூடியவர்கள், துன்மதியாளர் காட்டும் தவறான வழிகாட்டல்களால் அவர்களைத் திசைமாற்றுதலை விடக் கொடிய செயல் வேறில்லை.

“நான் சொன்னபடி கேள் இப்போது எவர்தான் நேர்மையாகத் தொழில் செய்கின்றார்கள். சொல், இப்படியே இருந்தால் உன் குடும்பம் நடுத்தெருவில் வந்துவிடும்” எனச் சொல்லிச் சட்டவிரோதமான வழிகளைச் சொல்லிக் கொடுப்பவர்கள், ஈற்றில் இவர்கள் சொல்கேட்டு தண்டனையை அனுபவிக்க நேரிடுகையில், இவர்களுக்குக் கை கொடுக்காமல், மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து கேலி பேசுவார்கள்.

எமது வலிமைக்கும் திறமைக்கும் ஏற்ற வண்ணம் சுயமாகவே பிரச்சினைகளுக்கு முகம்கொடுத்து வெற்றி காண்பதுவே முழுமையான திருப்தியைத்தரும். ஒருவர் வீழ்வதும் மீண்டும் எழுந்து நடப்பதும் சாதாரணநிகழ்வு எனக் கருத வேண்டும். வீழ்ந்தால் நாம் வீழ்ந்தப்பட்ட

வர்களே என எண்ணுதலே மடமைச் சிந்தனையாகும். வாழ்க்கையில் தோல்வி காண்பது என்பது ஒரு வெட்கக்கேடான விஷயமும் அல்ல. தோல்விகளை அலட்சியப்படுத்தி மீண்டும் எழுந்து தன் கடமைகளை புதுஉற்சாகத்துடன் நிறைவேற்றுவதால் ஏற்பட்ட தோல்விகளின் வடு அழிந்து அதுவே ஒரு விலைமதிக்க வொண்ணா அனுபவ ஆபரணமாகிவிடும்.

“நான் ஒருசிறியவன் என்னால் பொறுப்புமிக்க இந்தச் சமூகத்திற்கு என்னஅளிக்க முடியும்?” எனச்சிலர் கேட்பதுண்டு. மேலும் “நான் மட்டும் பொறுப்பாக நடந்து இந்தப் பரந்த உலகை எப்படி நிமிர்த்திட முடியும்?” எனவும் சிலர் சொல்லிக் கொள்வார்கள்.

உலகில் உள்ளது உங்கள் இருகரங்கள் மட்டுமல்ல. உங்களைப்போல் சகலரதும் கரங்கள் இணைந்ததே இந்த உலகம் பெரும் காரியங்களைச் சமைக்கின்றன. எமக்குள்ள பணி எம்மால் முடிந்ததைச் செய்வதே. இந்த எண்ணங்கள் எல்லோர்க்கும் உள்ளதே எனக்கொண்டு எமது பணிகளை ஆரம்பிப்போமாக!

ஒருவன் செய்யும் நல்ல காரியங்களைப் பார்த்ததுமே அடுத்தவன் உதவுதற்கு முன்வந்து நிற்பான். பெரும் உலகத் தலைவர்கள் எல்லோருமே கட்டாயம் மக்கள் தன்னுடன் இணைந்து கொள்வார்கள் என்கின்ற திட நம்பிக்கையுடன் தான் தங்களது புனிதப்பணியை ஆரம்பித்து

வைத்தார்கள். அடுத்தவன் வரமாட்டான் என ஆரம்பத் திலேயே இவர்கள் கருதினால் இவர்கள் எடுத்த காரியத் தைத் தொட்டிருக்க முடியாது. நல்லது செய்வதற்கு அதிகமான வீண் ஆராய்ச்சிகள் தேவையில்லை.

தமது நாட்டிற்கான பெரும் பொறுப்புக்களை தனி ஒரு தலைவர் மட்டும் நிறைவேற்றி வைப்பதில்லை. அவருடன் கூட இருந்த ஒவ்வொரு பிரஜைகளுக்குமே இந்த வெற்றிகள் சமர்ப்பணமானதாகும்.

ஒரு சின்னஞ்சிறு தீச்சவாலையால் ஒரு விளக்கு ஒளிபெற்று முழு அறையையும் ஒளியேற்றுகின்றது. பொறுப்புள்ள ஒருவனது சேவையால் முழுசமூகமே நன்மைகளைப் பெற்றுவிடும்.

பொறுப்புக்களில் இருந்து விடுபடுவதற்கு ஒரு வழி சாமியாராகிப் போவது தான் என எண்ணி வீட்டைவிட்டு ஓடுபவர்களும் இருக்கின்றார்கள். குழந்தைகளைப் பெற்று விட்டு வீட்டை விட்டு ஓடியவர்கள் தனது மனைவி, பிள்ளை களைப்பற்றிக் கிஞ்சித்தும் கவலைப்படாமல் வாழ்ந்துவிட்டு வயது முதிர்ந்தபின் தனது மனைவி பிள்ளைகளை நாடி வரும் கோழைகளும் இருக்கின்றார்கள்.

தவறுக்கு மேல் தவறுகளைச் செய்வதும் செய்த தவறுகளால் ஏற்பட்ட கடமை பொறுப்புக்களை, மற்றவர் மீது சர்வ சாதாரணமாகச் தவறுக்கு மேல் தவறுகளைச் செய்யத்

தொடங்கி செலுத்திவிடும் ஏத்தர்கள் சாமர்த்தியமாக வாழ்க்கையை ஒட்டுவதாக எண்ணிக்கொள் கின்றார்கள். எனினும் தாம் சமூகத்தில் ஒரு செல்லாக்காசு எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டமையானது தனக்குஏற்பட்ட அவமானம் எனக் கருதாமல் வாழ்வதும் வெட்கம் கெட்டதனம்தான் அல்லவா? இருந்தும் இல்லாத, வாழ்ந்தும்வாழாத வீணர்களால் பூமி உயிர்ப்பிணங்களைக் காவிச் சுற்றும் அவலத்திற்காளாகி விடுவது அநியாயத்திலும் அநியாயமானதே!

இன்று பலரும், பதவியை எப்படியாவது கைப்பற்றி விடுவதே தமது இலட்சியம் என்ற நோக்குடன் செயல்பட்டு வெற்றியும் கண்டு விடுவார்கள். ஆனால் பதவியைக் கைப்பற்றி விடுபவர்களில் சிலர் தமக்கான பொறுப்புக்களை மட்டும் செய்யமாட்டார்கள். பெயருக்கும், புகழுக்கும் மட்டும், தங்கள் பதவியைச் சொல்லிக் கொள்வார்கள்.

தமது பதவிக்கான பொறுப்புக்களைச் செய்யாமல் விடுவதும் தட்டிக்கழிப்பதும் ஒருதவறான செய்கை என்றும் இம்மியளவு கவலைப்படுவதும் கிடையாது. அரசு பொது நிறுவனங்களின் அதிகாரிகள் மக்கள் பிரச்சனைகளுக்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவர்கள். ஆனால் நிறுவனங்களில் கடமை புரியும் ஊழியர்களின் அசமந்தப்போக்குகள் மக்களிடம் பராமுகமாக நடந்து கொள்வது தொடர்பாகத் திருப்திகரமான ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்கின்றார்களா?

மேலும் அதிகாரிகளே தாங்கள் செய்யும் பொறுப்பற்ற செயல்களை அப்பாவி ஊழியர்கள் மேல் சுமத்தி வீண்பழியேற்றி விடுவதுமுண்டு. பல அதிகாரிகளுக்குத் தமது நிறுவனங்களில் பணியாற்றுவோர் என்ன செய்கின்றார்கள் அங்கு என்ன நடக்கின்றது என்கின்ற பொறுப்புணர்வுமற்று காரியாலயங்களுக்கு வந்துபோய்காலத்தினைக் கடத்துகின்றார்கள். தகுந்தமேற்பார்வையின் றேல் பொறுப்புக்களைச் சரிவர நிறைவேற்றிடல் இயலுமோ?

மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வருபவர்கள் தங்கள் பொறுப்புக் களின் தர்ப்பரியங்களை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். பொறுப்புணர்வுடன் செயலாற்றும் அதிகாரிகள் கூட ஒருசில பொறுப்பற்ற ஊழியர்களினால் கெட்டபெயர் எடுக்கின்றார்கள். எதிர்கால சமூகத்தை உருவாக்கும் ஆசிரியர்கள் தங்களை நம்பி தமது எதிர்காலத்தையே ஒப்படைத்துள்ள மாணவர்களுக்காகத் தியாக மனப்பான்மையுடன் சேவை செய்ய வேண்டும்.

பொறுப்புக்களைத் தட்டிக் கழித்தால் கால விரயம் பொருட் செலவு, கெட்டபெயர் எல்லாமே கூடிவரும். ஒருவன் தன்னை தான் சார்ந்துள்ள சமூக நலனை உணர்ந்தாலே போதும் அவனிடம் அர்ப்பணிப்புணர்வுடனான நற்பண்புகள் பரிணமித்து விடும். “என்னை நம்பி இந்த உலகம் இருக்கின்றது. இதற்கு நான் ஏதாவது நற்பணிகள் செய்தேயாக வேண்டும். எனக்காக இந்தச் சமூகம் இந்த உலகம் எவ்வளவோ நான் தெரிந்து கொள்ளாமலேயே

செய்து கொண்டிருக்கின்றதே. இதற்காக நான் என்ன பிரதியுபகாரம் செய்தேன்?” எனத் தன்னைத் தான் கேட்டே யாக வேண்டும்.

பிரச்சினைகளில் இருந்து தப்பிக்கப் பொறுப்புக்களில் இருந்து விலகுவதே ஒரே வழி என எண்ணக்கூடாது. இப்படியே எல்லோருமே எண்ண ஆரம்பித்தால் முடிவு ஏது? இந்த உலகு இருள்மயமாகி இயக்கமற்றுவிடுமே!

எனவே எல்லோருமே தத்தமது கடமைகளை அதனை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை துன்பம் நோக்காது இன்முகத்துடன் எதிர்நோக்குவோமாக! படிப்படியாகச் செய்யும் நற்கருமங்களால் பொறுப்புக்கள் வெறுப்பு அற்றுப்போகும்.

தினக்குரல்
(ஞாயிறு மஞ்சரி)

16-12-2007

உண்மைகள் உலருவதில்லை

உண்மை என்றுமே மாறாதது வலிமை மிக்கது. தோற்றமும் போகாதது. மனிதன் உருவாக்கிய சட்டங்கள் மாறலாம். இறைவன் உணர்த்தி நிற்கும் உண்மை நிலையானது உண்மை உறுதியாக நிற்பதனாலேயே பிரபஞ்சங்கள் இன்னமும் நிலைத்து நிற்கின்றன. நீதி பிழைத்தால் அவனி அழியும். தவறுகளுக்குக் காரணம் தேடாது உண்மை வழியில் நிற்பதே நல்லது. நெஞ்சகத்தே உண்மையை மட்டுமே இருத்துக!

உண்மைகள் உலருவதேயில்லை என்றுமே பசுமையை, சாஸ்வதமாய், தன் தரிசனத்தைத் தயங்காது காட்டி நிற்கும். உண்மைகளின் முன் பொய்யான ரகசியங்கள் தோற்றுப் போகும் என்றும் இதுவெளிப்படையாக இருப்பதனால் தன்னோடு கூட நிற்கும் நல்லவர்களை இரகசியம் கலக்காத நிர்மலமான மனிதர்களாகவே ஆக்கி

வைத்துவிடுகின்றது. உண்மையான நல்ல மனிதர்களை களங்கமற்ற ஆன்ம சொரூபிகளாகக் காட்டி நிற்கின்றது. “வலிமை” என்பதே சத்தியம். நேர்மைக்கு மட்டுமே உரித் தான ஒன்றாகும். நேர்மையற்றவன் காட்டும் போலியான மூடி என்றுமே கழன்று வீழ்த்தி அவன் உருவத்தை உலகம் சிரிக்கப்பண்ணியே விடும். “உண்மை உபத்திரவமானது, அதனைப் பற்றினால், இந்த உலகில் தப்பிப் பிழைக்க முடியாது எனத் தப்புக் கணக்கு போட்டு உலகின் நட்புணர்வையே கத்தரிக்கும் கெடு மதியாளர், சுடு நீருக்குள் பனிக்கட்டியைத் தேடும் முட்டாள்கள்’

ஏட்டிக்குப் போட்டியாக எப்படியும் முன்னுக்கு வந்துவிடலாம் என எண்ணி, பொய்யுடன் கலந்து நின்றால் கிடைப்பது விடை தெரியா, சூன்ய வாழ்வு தான்.

ஒருவன் தன்னைத் தான் ஆட்சி செய்யத் தன் நெஞ்சத்தினுள் நேர்மையைக் கூர்மையாக்கி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மடமைக்கு காருண்யம் இல்லை. எந்தக் மருமைத்தையும் கீழ்த்தரமாக செய்யத் தூண்டும். இதற்கு உண்மை விரோதி ஆகையால், அன்பை அகிம்சையை மனசில் இருந்து பிரித்து விட்டு விடும்.

எந்த ஒரு தனிப்பட்ட உயிருக்கும் ஊறு விளை விப்பதை, உண்மையான எண்ணங்கள் அனுமதிப்ப தேயில்லை. ஏன் எனில் உண்மை என்பது என்றும் மாறாதவைகளைச் சொல்லி நிற்பது, கெடுதல் செய்வது, தீய நோக்குடன் வாழ்வது தகாது என்பது மாறாத வாக்கியம்.

எனவே இந்த உண்மையின் படி உலகம் இயங்கியே ஆக வேண்டும் என்பது ஒரு நியதி, கட்டாயம்.

மனித சட்டங்கள் மாறலாம். இறைவன் உணர்த்திய உண்மை மாற முடியாது. எண் கணிதத்தில் சொல்லப்பட்ட கூற்றுக்கள், பிறழ்வதேயில்லை. ஒன்றும், ஒன்றும் இரண்டே தான். புதிதாக நாம் சொல்லும் விதண்டாவதம் ஏற்றுக் கொள்ள முடிவே முடியாது.

ஆன்மீகம் என்பதே இதயத்தினைச் சுத்திகரிப்பதற்கான வழிமுறைகளைச் சொல்வது தான். ஆன்மீக வாதிகள். வாழும் முறைகளைச் சொன்னார்கள். இங்கு திரிபு வாதங்கள் அறவே இல்லை, ஆன்மீகம் மட்டுமே என்றும் மாறாத உண்மைகளைச் செப்பி நிற்கின்றது. உலகின் எந்த மதமும் சொன்ன உண்மை என்றுமே மாறாது. வலிமை மிக்கது. தோற்றம் போகாது. மனிதன் உருவாக்கிய சட்டங்கள் மாறலாம். இறைவன் உணர்த்தி நிற்கும் உண்மை நிலையானது. உண்மை உறுதியாக நிற்பதனாலேயே பிரபஞ்சங்கள் இன்னமும் நிலைத்து நிற்கின்றன. நீதி பிழைத்தால் அவனி அழியும். தவறு களுக்குக் காரணம் தேடாது உண்மை வழியில் நிற்பதே நல்லது. நெஞ்சகத்தே உண்மையை மட்டுமே இருத்தாக! சத்தியங்கள் இன்றளவும் நிலைப்பதற்கு இதுவே காரணமாக அமைகிறது.

இன்று பலர் மிக்க பிடிவாதமாக பொய்களை, கல் வெட்டுக்களில் பதிப்பது போல இறுக்கமாக பேசுகின்றார்கள். இந்த பிரபஞ்ச வெயில், கலந்து நின்று

ஜீவிக்கும் சத்திய வசனங்களை எழுத காகிதங்களும், கற்பாறைகளும் தேவையே இல்லை. நீதி சஞ்சாரம் செய்யாத பிரதேசம் எதுவுமே இல்லை. இது சடப்பொருளுமன்று . ஆயினும் இதன் ஒளி, ஒலி பேரண்டத்தை விட வலுவானது. அகன்றது. ஆற்றல் மிகுந்தது, இயம்புதற்கு அரியது.

எனவே, உண்மைக்குள் பொய்யை விதைத்து அதை உடைத்துப், பிரித்து, விலைபேச முடியாது. ஒளியை, ஒலியைக் கைக்குள் கைப்பற்ற இயலுமா? மனித உணர்வுகள் என்றும் ஒளி பொருந்திய உண்மைகளை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

வேண்டா வெறுப்பாகச் சத்தியத்தில் சந்தேகம் கொண்டு அதனை ஏற்பது போல், பாசாங்கு செய்வது பொய்மையை நம்பி அதனிடமே யாசகம் செய்வது போன்றதாகும். நிறைவான உண்மையை குறை கூறினால். அதன் நிறைவு குறைவதில்லை மாறாக மனம் தான் நிலை குலைந்து விடுகின்றது. அறிவீனத்துடன், அறிவை நிறுத்தி பேசுபவர்கள் அதுவே தமது ஆற்றல் என்று எண்ணிக் கொள்கின்றார்கள். நோஞ்சான்களால் ஒரு புல்லைக் கூட வளைக்க முடியாது. அசத்தியம் சத்தியதை எப்படி வெல்ல முடியும்? “கடமைகளைச் செய் பயனை அடைவாய்” என்பது உண்மை. கடமைகளை, பயன்களைக் குறுக்கு வழியில் அடைவேன் என்பது பொய். எனவே நல் வாழ்வுக்கு வழி உண்மை என்பதை ஏற்பதில் என்ன ஐயா தயக்கம் வேண்டியிருக்கின்றது?

ஒவ்வொரு நொடிப் பொழுதும் உண்மை தனது கருமத்தைச் செவ்வனே செய்து தான் வருகின்றது. ஆனால் தவறு செய்யும் மனிதன் அதன் எச்சரிக்கைகளைப் பச்சைப் பொய் எனச் சொல்லி மறுத்தலிக்கின்றான். இது இன்று உலக யதார்த்தமாகிவிட்டது.

ஆயினும் சத்திய தரிசனங்கள் சுலபமாக பலருக்கு கிட்டுவதில்லை. எனவே அனுபவங்களை இறைவன் நல்குகின்றான். அதனுடாக அடைகின்ற பெறுபேறுகள் ஒருவர் வாழ்வை நல்வழிப்படுத்துகின்றன.

ஆன்மீக வள்ளல்கள், ஞானிகள் சொன்ன மாறாத வார்த்தைகளின் தாற்பரியங்கள் அற்புதமானவை. என்றோ சொன்ன வார்த்தைகள் இன்று வரை நிலைத்திருப்பதே, உண்மைகளின் வலுவை எமக்கு உணர்த்துகின்றது. அல்லவா?

செல்வம், பதவி, புகழ்களால் கிடைக்க முடியாத ஆன்ம நிறைவுகளை சத்திய வாழ்வைப் பெற்றதனால் உண்டாக்க முடியும் என்பதை ஞானிகள் தங்கள் அக வாழ்க்கை, புறவாழ்க்கை மூலமாவும் நிரூபித்துக் காட்டி நின்றனர்.

உண்மை என்றுமே மனத்தை வெறுமை ஆக்குவதில்லை. நிறைவை நோக்கிய பயணத்தை மேற் கொள்பவர்களுக்கு இடையூறுகள் தடையுமல்ல, மேலும் துரித நடை போட வலுவையேற்றும். மனிதன் மகிழ்ச்சியாக இருக்கவே விரும்புகின்றான். ஆயினும் சோதனைகளைக் கடக்கத்

தயாரில்லை எத்தகைய துன்பங்களுக்கும் துணைவன் நீதி, நியாயம் என்பதை மறந்தால் துன்பம் தீவிரமடைந்து விடும். சத்தியம் நசங்குண்டு விடுவதுமில்லை. கடவுள் தமது அம்சமாக நியாயங்களையே சொருபமாகக் கொண்டுள்ள மையினால், எங்ஙனம் சத்தியவான்களைக் கைவிட முடியும். சிந்திப்போமாக!

வாழும் காலங்கள் சொற்பமானவை. ஆனால் மனித சாதனைகள் பாரியவை. எது நிஜமோ அதுவே வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தை சொல்லும். “உண்மைகள் புரியவில்லை” என்று ஒருவர் பசப்பு வார்த்தையுடன் சொன்னால் அது பொய்”.

செய்கின்ற தவறுகளை நியாயப்படுத்த நடிப்பை தோழமையாக்கி விடுகிறார்கள். பொய் கூட கோழைத் தனத்தின் வெளிப்பாடு தான். உள்ளே நிற்கும் இதயத்துடன் ஒளிந்து வாழ்வதைவிட வெளிப்படையாக வாழ்வது சுலபமானது. இதனைப்பலரும் புரிந்து கொள்வ தேயில்லை.

தவறுகள் செய்வதற்குக் காரணங்களை தேடக் கூடாது. உண்மை சொல்கின்றேன் எனச் சொல்லி பொய் களை தூக்கிப்பிடிக்க கூடாது. அவர்களைச் சாட்சியங்களாக முயல்வது தன்னை விற்கும் கயமைத்தனம்.

தினகரன்

வாரமலர்

24-04-2011

குழந்தைகள்

குழந்தையின் மழலைப் பேச்சும் நகைக்கும் ஒலியும், ஆயிரம் கோடி வாத்தியக் கருவிகளின் இசைக்கும் மேலானது. இறைவன் தன்னைப் போல் காட்டி நிற்கும். ஓர் அழகு ஒவியமாக குழந்தையைக் காட்டி நிற்கின்றான். கடவுளும் குழந்தையும் ஒன்று. தாய் தன்கருவிலேயே நல் எண்ணங்களையே சிந்தித்தும் நல்ல நூல்களையும் இனிய பேச்சுக்களையுமே கேட்டு வந்தால் பிறக்கும் குழந்தை தன் வாழ் நாள் பூராவும் நற்பிரஜையாக உலகம் போற்றும் உத்தமனாக வாழ்ந்து காட்டும். கவலையில்லாத வாழ்வு வாழ குழந்தைகளின் கள்ளமற்ற மனசு போல நாமும் எம்மை ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். எவர் பெற்ற ஏழைக் குழந்தைகளையும் போஷிப்பது ஒரு சமூகத்தின் மாபெரும் கடமையாகும்.

இறைவன் தன்னைப்போலவே ஒரு நிஜமான பாத்திரத்தைக் காட்டி நிற்கும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தினை மனித குலத்திற்கும், இதர ஜீவன்களுக்கும் வழங்கிவருகின்றான். இந்த அரியசந்தர்ப்பமே குழந்தைப்பருவம் என்கின்ற களங்கமற்ற பருவமாகும்.

எல்லா ஜீவன்களுமே குழந்தையாக இருக்கும்போது அழகுதான். அதன் மாசு மறுவற்ற இதயம் அதன் தோற்றத்தில் ஒரு குறுகுறுப்பையும் யௌவனத்தினையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. குழந்தைகளின் மழலைப்பேச்சு ஆயிரம் கோடி வாத்தியக்கருவிகளின் இசைக்கும் மேலானது என்பதில் ஏது ஐயம்?

மென்மை உணர்வுகளும், கபடமற்ற தன்மையும், சதா குதூகலத்துடன் தோன்றும் இயல்பும், எப்போதும் பளிச்சென்ற முகவச்சீகரமும், ஒருங்கிணைந்திருப்பதால் குழந்தைகளைத் தெய்வீக அம்சமாகவே கருதுகின்றோம்.

துள்ளிக் குதித்தோடும் கன்றுக்குட்டி, குறு குறு பார்வையுடன் தளிர் நடைபோடும் சின்னப்பயல்கள் தாய்க் கோழியைச் சுற்றிச் சுற்றி மின் அலையென பாய்ந்தோடும் கோழிக்குஞ்சுகள், இவற்றின் செயல்கள் இயக்கங்களைக் கண்டு வச்சீகரிக்கப்படாதவர் யார் உளர்?

பன்றிக் குட்டியும் அதன் இளமைப் பராயத்தில் அழகுதான். தாயின் அன்பான அரவணைப்பு இன்மொழி மென்மையான இனிமையான அதிர்வினைத் தரும் இசை நல் ஓசைகள் குழந்தைகளின் மனவளத்தை மேன்மையேற்றுகின்றன என்று உளவள நிபுணர்கள் சொல்கின்றார்கள்.

எனினும் தாயின் கருவிலேயே குழந்தையின் உணர்வுத்திறன்கள் ஆரம்பமாகிவிட்டன என எமது புராண

இதிகாச கதைகளுடாகவே பல செய்திகள் கூறப்பட்டு விட்டன. தாய் தன் கருவைச் சுமக்க ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே நல்ல எண்ணங்களையுட்டும் நூல்களையும் இனிய பேச்சுகள் நல்ல இசைகளைக் கேட்கவேண்டும். மேலும் சுகந்தமான வாசனைகளை நுகர்வதும் என்றும் மன தினில் சலனமற்று நிர்மலமாக அமைதியுடன் இருப்பதும் பிறக்கவுள்ள பிள்ளைகளுக்கு நல்லது எனப் பெரியவர்களும் கூறுவார்கள்.

மனதிற்குப் பீதியுட்டும் எந்தவித தேவையற்ற செய்திகளில்புலன்களைச்செலுத்தாது, இறை சிந்தனையுடன் இருப்பது மிகவும் ஆரோக்கியமானது எனவும் தாய்மாருக்கு ஆலோசனைகள் வழங்கப்படுவதுண்டு.

தவம் இருந்து குழந்தையைப் பெற்றேன் எனக்கூறும் பெற்றோர் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் உண்மையில் எல்லாத்தாய்மார்களுமே பத்துமாதம் உடல் நோவுடனும் பொறுமையுடனும் குழந்தையைப் பெறுவதும் ஒரு மாபெரும் தவம் அன்றோ!

ஒரு சின்ன கோலிக் குண்டைக் கூட நாம் தொடர்ந்து எம் மடியில் சுமக்க முடியுமா? ஒரு தாய் எவ்வளவு சிரமப்பட்டுக் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கின்றாள்! இந்த அருங்கொடையைச் சிறப்பாகப் பேண வேண்டியமை எவ்வளவு பிரயத்தமான சீரியபணி என நாம் உணர வேண்டும். தனது இரண்டு வயதுக்குள்ளேயே தனது தாய்

மொழியை அதாவது தனது பெற்றோர் பேசுகின்ற மொழியைப் புரிந்துகொள்ளுகின்ற ஆற்றல் ஒரு பிள்ளைக்கு வந்துவிடுகின்றது. இந்த வேளையில் நல்ல பேச்சுகளையே வீட்டில் கட்டாயமாகப்பெற்றோரும் அவர்களுடன்கூட இருக்கும் அனைத்துக் குடும்ப உறுப்பினர்களும் பேசுதல் வேண்டும். பேசும் மொழியின் கருத்து குழந்தைக்குப் புரியாது மேலும் வீடுகளில் உள்ள வானொலி தொலைக் காட்சி நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும் கேட்கும் பிஞ்சுக் குழந்தைகள் நெஞ்சில் நஞ்சை ஊட்டுவனவாக சில நிகழ்ச்சிகள் அமைந்துள்ளன. இவைகளைத் தவிர்த்திடுக.

கொடூர சப்தங்களும் வன்முறைக் காட்சிகளும் பெரியவர்களையே அதிரவைக்கின்றன. பிள்ளைகள் ஒன்றும் ஜடமல்ல. அவை உணர்வுபூர்வமான உயிர்ச்சிற்பங்கள். ஒருவர் பேசியதையே திரும்பவும் பேசும் அவர்கள் செய்தவைகளைத் திரும்பவும் தாங்களாகவே செய்துகாட்டும்.

பெரியவர்கள் சிலர் குழந்தைகளின் குறும்புகளை ரசிப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு தேவையற்ற சங்கதிகளையும் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். அந்த அநாவசிய விஷயங்களை பிஞ்சுக் குழந்தைகள் செய்யும் போது ரசனையுடன் ரசிப்பார்கள். கெட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள் ஒரு தடியை எடுத்துக் கொடுத்து அடிக்கச் சொல்வார்கள். இன்னும் சிலர் இருக்கின்றார்கள் குழந்தைகளுக்கு ஈகைப் பழக்கத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கவே மாட்டார்கள்.

குழந்தையிடம் இனிப்பைக் கொடுத்து அவற்றைப் மற்றக் குழந்தைக்குக் கொடுக்கச் செய்யாமல் யாராவது கேட்டால் “நான் தரமாட்டேன்” என்று சொல்லு என்று வேறு சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். நல் ஒழுக்கத்தை பிறவியில் இருந்து பழக்க வேண்டும் என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றோம்.

குழந்தைகளின் குறும்பை ரசிக்காதவன் மனிதனே யில்லை. அவர்கள் செய்யும் சில குறும்புகளால் அவர்களின் உடலுக்குத் தீங்கு ஏற்படாமலும் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. இயல்பாகவே சின்னவர்களுக்குத் துணிச்சல் சுறுசுறுப்புகள் அதிகமாகவே இருக்கும். நல்லவை எவை கெட்டவை எவை என அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அன்பான அணுகு முறை களைக் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தால் அவை புரிந்து கொள்ளும். குழந்தைகளை அடிப்பதும் திட்டுவதும் அடுக்காத செயல். இதனால் குழந்தைகளின் அடி மன தினுள் நீங்கா வடு உண்டாகிவிடும்.

விழுந்து எழுந்து மீண்டும் விழுந்து எழுந்து நடை பயிலும் குழந்தையின் துணிச்சலை நாம் அவர்கள் மூலம் கற்கவேண்டும். எதற்கும் பொய் பேசாமல் உள்ளதை உள்ளபடி தன் மனதுக்குப்பட்டதை உடனே சொல்லும் களங்கமற்ற தன்மையினை பெரியவர்கள் அவர்களிடம் இருந்து தெரிந்து கொண்டேயாக வேண்டும்.

எந்நேரமும் களிப்புடனும் உற்சாகத்துடனும் சதா புத்தம் புதுமலர் விரிந்தாற்போல சிரிக்கும் இயல்பை எல்லோருமே பெற்றிடத் துடிக்க வேண்டும்.

கவலையில்லாத வாழ்வு மூலமே மனிதன் சுறுசுறுப் பையும் நிம்மதியையும் பெற்றுவிடுகின்றான். வயது ஏறஏற மனிதனிடம் தேவை கூடக்கூட துன்பங்களும் தானாகவே வந்து தொற்றி நிற்கின்றன.

என்றும் குழந்தையாகவே வாழ்ந்து விட்டால் துன்பங்கள் ஒன்றுமில்லை. இது உண்மை தான். ஆனால் இது நடைமுறைச் சாத்தியமானதுதானா?

எங்கள் பழக்கவழக்கங்களை என்றும் தூய்மையாக வைத்துக் கொண்டால் துன்பங்கள் தொற்றிக் கொள்ள வாய்ப்பேயில்லை.

- தன்னம்பிக்கை
- திட்டமிட்ட வாழ்வு முறைகள்
- விடாமுயற்சி
- தியாக உணர்வு
- தன்னலமற்ற பணிகள்

மேற்கண்ட விடயங்களில் நாம் தீவிரசிரத்தை எடுத்தால் மனம் பக்குவப்படுகின்றது. மிகவும் பெரிய பதவி யில் அந்தஸ்தில் உள்ள பலர் இன்னமும் பழகுவதற்குக் குழந்தைகள் போலவே இருப்பார்கள். நாம் கேள்விப்பட்ட பல பெரியவர்களை நேரில் பார்த்தால் நம்ப முடியாதபடி அவர்கள் நடத்தை இருக்கும். குழந்தைபோல் பேச்சும் குதூகலமுமாக இருக்கும் இவர்கள் அறிவு நிலையில்

அவர்கள் நடத்தை இருக்கும். குழந்தைபோல் பேச்சும் குதூகலமுமாக இருக்கும் இவர்கள் அறிவு நிலையில் ஆன்மபலத்தில் முதிர்ச்சியடைந்திருப்பதால் கள்ளம் கபடமற்ற இவர்கள் போக்கு இன்னமும் இவர்களைக் குழந்தை நிலையிலேயே வைத்திருக்கின்றது.

பாசத்தை அன்பை எங்களை விடக்குழந்தைகளே கூடுதலாக உணருகின்றன. யாராவது சிரித்தால் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு செல்லும் மனிதர்களை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள்.

ஆனால் எதிரில் நிற்பவரின் தகுதி தராதரம், பதவி எதனையுமே பார்க்காது அவர் பிச்சைக்காரன் என்றாலும் சரி குழந்தை அவர்களைக் கண்டதுமே தன் முகத்தை மலரவைத்துச் சிரித்து அவர்களை மகிழ்வுட்டுகின்றது. தன்மீது எவர் அன்பு செலுத்தினாலும் கூட அவர்களுடன் கூடவே ஒட்டிக்கொள்கின்றது. பலரும் காரணத்துடன் பேசுவார்கள் சிரிப்பார்கள். ஆனால் எந்த வித எதிர்பார்த்த லுமின்றிப் பிள்ளைகள் எல்லோரையுமே நேசிக்கின்றனர்.

இன்று மனிதர்களில் பலர் இயற்கையை நேசிப்பதாகத் தெரிவதில்லை. காற்றில் பச்சை மரக்கிளைகள் அசைவதை பூக்கள் விரிந்து அழகு காட்டுவதை, புள்இனங்கள் சப்தமிட்டு வானில் சுற்றிப்பறப்பதை, பசு தன் கன்றுக் குட்டியை அம்மா என்று அழைப்பதை, அணில்கள் கிளைக் குக்கிளை தாவித்தாவி ஓடுவதை, காகம் கரைவதை, வண்ண

த்துப் பூச்சி பறப்பதை இப்படிப் பலவிதமான இயற்கை வழங்கல்களை நாம் எப்போது ஆறுதலாக இருந்து ரசிக்கின்றோம் சொல்லுங்கள் பார்ப்போம்!

ஆனால் குழந்தைகள் இயற்கையோடு பேசுகின்றன. சிரிக்கின்றன. கைகொட்டி ஆரவாரம் செய்கின்றன. பறக்கும் பட்சிகளுடன் தாமும் பறந்து செல்வதாகக் கற்பனைகள் செய்து கைகளை விரித்துப்பரப்பி உயர், உயரத் துள்ளிக் குதிக்கின்றன. இயற்கை அழகை உதாசீனம் செய்யும் எண்ணங்களைக் கைவிடுவோமாக!

அழகை ரசிக்காதவன் இறைகொடையினை மதிக் காதவன் சலிப்புணர்வுடன் வாழ வேண்டியதே!

இன்றைய இளம் சிறார்களுக்கு நுண் அறிவுத்திறன் மிகையாகவே காணப்படுகின்றன. அவர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்குக் கற்றறிந்தவர்கள் கூடச்சரியாகப் பதில் சொல்லத் தெரியாமல் திணறுவதுண்டு.

பாலர் பாடசாலைக்குச் செல்லும் சிறார்களுக்குக் கூடக் கணினி பற்றிச் சொல்லிக் கொடுக்கின்றார்கள். இணையத்தளத்தில் இணைந்து கொள்ளவும், கணினி மூலமான விளையாட்டில் ஈடுபடவும் தெரிந்து வைத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் வயது முதிர்ந்தவர் பலருக்கு இன்னமும் கணினி பற்றி அறிவு தெரியாமல் இருக்கின்றது. வசதிகள், வாய்ப்புகள் தற்காலத்துக்குக் குழந்தைகளுக்கு

அதிகமாகவே இருக்கின்றன. எந்த கஷ்டநிலையில் உள்ள பெற்றாரும் கூட பிள்ளைகளுக்கு மேலதிகமான வசதிகளை அளித்த வண்ணமாகவுள்ளனர். நவீனஉலகுடன் இணைந்து கொள்கின்ற கட்டாய நிலைக்கு நாம், வந்துவிட்டோம்.

எவ்வளவு தான் இந்த உலகம் நவீனமயமாக விஞ்ஞானத்துறையில் முன்னேறி நாகரீகமான பாதையினுள் சங்கமித்தாலும்கூட இன்னமும் நாகரீகமற்ற வழிகளிலும் செல்லாமல் இல்லை. இன்னும் சிறார்கள்ளுக்கான உரிமைகள் பூரணமாக வழங்கப்படவில்லை. நாடுகளில் ஏற்படும் வன்முறை குழப்பங்களால் மனித உரிமைகள் மீறப்படுவதால் ஒன்றுமே யறியாத குழந்தைகளுக்கான வசதிகள் பலவும் மறுத்து ஒதுக்கப்பட்டேவிடுகின்றன.

போதிய போஷாக்கான உணவுகள் இல்லை. நல்ல மருத்துவ வசதிகள் இல்லை. சுற்றாடல்கள் மாசடைவதால் நோய்கள் பெருகுவதால் சிசுக்களுக்கு நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. பல்லாயிரக்கணக்கான குழந்தைகள் இல்லிடம் இல்லாத பெற்றோரிடம் வாழ்ந்து வருகின்றன.

குறிப்பாக வறுமை நிலையில் உள்ள நாடுகளில் வாழுகின்ற குழந்தைகளின் துன்பங்கள் சொல்லில் அடங்காது. இந்த உலகம் எல்லோருக்குமே பொதுவானது என்கின்ற கூற்று வெறும் பேச்சளவில்தானா? என்று கேட்குமளவிற்கு வசதிபடைத்த நாடுகளின் குழந்தைகளுக்கான வசதிகள் ஒருபுறமிருக்க வளர்முக நாடுகளில்

உள்ள பிள்ளைகள் சாதாரணமான நிலையில் நிம்மதியுடனும் வாழ முடியாத நிலையில் அவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். யுத்த சூழ்நிலைகள், அசாதாரண கால நிலை மாற்றங்களால் பேரழிவுகள், உணவுப்பஞ்சம், விவசாய, தொழில் நிலைகளினால் ஏற்படும் மந்த நிலைகளால், இறுதியில் பாதிப்படைந்து போவது இளைய சமூகம் என்பதை, இன்னமும் இந்த உலகம் உணர்வதாக இல்லை.

ஒரு நாட்டின் பெரு வளர்ச்சி நிலை என்பதை விடுத்து, சாதாரண சமூகங்களை நோக்குவோம். சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளால், ஏழைக் குழந்தைகளின், ஏக்கமான விழிகளில் தோன்றும் துன்பப் பார்வைகளை பலரும் உணராமல் போகின்றார்கள்.

யுத்த அனர்த்தம் காரணமாக தாய் தந்தையரை இழந்த குழந்தைகளைப் பல பொது நல அமைப்புக்கள் பொறுப்பேற்றுள்ளமை பாராட்டுதலுக்குரியது. ஆயினும் எம் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல், பல இலட்சம் குழந்தைகளுக்கு அன்பான பராமரிப்பு கிட்டியுள்ளதா எனவும் கேட்கத் தோன்றுகின்றது. இன்னமும் ஆடம்பரமான முறையில் அனாவசியமான வழிகளில் செலவு செய்பவர்கள் வசதியற்ற குழந்தைகளுக்கு வழிசமைக்கும் கைங்கரியத்தில் தங்கள் பார்வையைச் செலுத்தினால் என்ன?

குழந்தைகளின் களங்கமில்லாத சிரிப்பில் இறைவனையே காணலாம் என்கின்றோம். எல்லாக் குழந்தை

களுமே இறைவன் படைப்பு என்றால் இன்பங்களின் நிழலே படாதபடி எம்முன்னே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஏழ்மை நிலையில் உள்ள பிஞ்சுப் பாலகர்களுக்கு எம்மாலான உதவிகளை நல்குவோமாக!

பசித்து அழும் குழந்தைக்கு பால் உணவு அளிக்க இயலாத ஏழைத்தாய்மார்கள் படும் அவஸ்தைகளை உணர்வோமாக. ஏழ்மை என்பது இறைவன் கொடுத்த தண்டனை. முன்வினை எனச்சொல்லி நழுவிச் செல்லாது அல்லல் உற்றோரை அரவணைத்துக் கொள்க நெஞ்சங்களே!

தண்டனை வழங்க இறைவன் எங்களைப் படைக்க வில்லை. ஒருவர்க்கொருவர் ஆதரவுக் கரங்களை நீட்டவே மக்களுக்கு ஆறு அறிவைப் படைத்தான்.

சமய விழாக்கள் பண்டிகைக் காலங்களில், எல்லோருமே ஒன்றாய் இணைந்து ஈகை செய்து இன்புற்று வாழ வேண்டும் என்றுதான் சமயங்கள் கூறுகின்றன. பண்டிகைகளைக் கொண்டாடுவதன் நற்பயன் என்பதே இல்லாதவர்களுக்கு வழங்குவதேயாம். வறுமைப்பட்டு வாழும் குழந்தைகளைப் போஷிப்போமாக! உண்பதற்கும் படிப்பதற்கும், கல்வி கற்பதற்கும், விளையாடுவதற்குமான அனைத்து வசதிகளுமே குழந்தைகள் இளைய சமூகத்தினர் அனைவருக்குமே கிட்டுவதற்காக எமது பங்களிப்புகளை மனமு வர்ந்து செய்வோமாக!

திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சிகளில், ஏழைக் குழந்தைகளின், அவல நிலைகண்டு கண்ணீர் சிந்தும் நாம்'

நிஜவாழ்வில் அல்லல்படுவோருக்காக என்ன செய்தோம்?
என எம்மையே கேட்கவேண்டும்.

நாம் எவ்வளவு இழந்தாலும் சரி, எம்முன் இருப்பவர்
களுக்கு அன்பு மீதார வழங்கும் வழங்கல்களால் எதிர்கால
சந்ததிகள் புத்துயிர்ப்புடன் பூத்துக் குலுங்கி வளர்வதைக்
கண்கூடாகப் பார்ப்பதைவிட வேறென்ன பேறு வேண்டும்
கண்டிர் சொல்மின்! சொல்மின்!

அழகுக் குழந்தைகளின் இன்றைய நல்வாழ்வு தான்
அதன் எதிர்கால வளர்ச்சியைத் தீர்மானிக்கின்றது.
இளமையில் வறுமையே மிகக்கொடியது. துன்பத்தின்
சுவடுகள் தெரியாமல் குழந்தைகளைப் பக்குவமாகப்
பேணிக்காப்பது வளம் மிக்க உலகிற்கு நாம் வழங்கும் சந்
தோஷகரமான நற்சேவையுமாகும்.

தினக்குரல்

(ஞாயிறு மஞ்சரி)

18-11-2007

ஏமாற்றுதல்

ஏமாற்றி வாழ்பவர்கள் காலப்போக்கில் பிறரிடம் நம்பிக்கையற்றவர்களாகப், பொய்மையாளர்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு விடுவார்கள். தாங்கள் பெற்ற கல்வியறிவினால் கூட மற்றவர்களை ஏமாற்றத் துணிதல் படுகேவலமான செயல். செய்த வினைகளுக்கு எதிர் வினை உண்டு. தனது ஆத்மா அனுமதிக்காத தீய செயல்களை செய்தால் நிம்மதியாக அவனால் வாழ்ந்திட முடியுமா? கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றத் தவறுதல் நம்பிக்கை மோசடி செய்தல் எல்லாமே சத்தியத்திற்குச் சவால் விடும் முட்டாள்தனமான வேலை. கிடைத்த வாழ்வில் திருப்தி கொள்வதை விடுத்து, அடுத்தவன் குடியைக்கெடுப்பது அவருக்கே கேடு.

பிறரை ஏமாற்றுதல் என்பது தன்னைத்தானே தூற்று தலுக்குள்ளாக்குவதும் தனது ஆத்மாவிற்கு நீங்காத வடுவை உண்டாக்குவதுமாகும். மேலும் ஏமாற்றுதலையே பழக்கமாகக் கொண்ட பேர்வழிகள் பிறரிடம் நம்பிக்கையற்ற

நபராகவும் பொய்மையாளராகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒருவராகிவிடுவார்கள்.

ஒருவரை நம்பவைத்துக் கழுத்தறுப்பது என்பது எவரால்தான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? ஆரம்பத்தில் வேடிக்கையாகப் பொய் பேசி மகிழ்பவர்கள் காலப்போக்கில் இதுவே ஒரு நிரந்தரமான பழக்கமாக இவர்களிடமே ஒட்டிக் கொண்டுவிடுகின்றது.

நம்பிக்கையற்ற ஒருவர் என முத்திரை குத்தப்பட்டவர்கள் சமூகத்தில் மட்டரகமாக நோக்கப்படுபவர்களாகக் கருதப்படுவதால், அவர்கள் எவ்வளவு கல்வி செல்வத்தைக் கொண்டிருப்பினும் இவர்களைக் கண்டால் சமூகத்தினர் விலகி ஓடவே தலைப்படுவர்.

தான் பெற்ற கல்வியால் எப்படி மற்றவனை ஏமாற்றலாம் அல்லது தனது பண்பலத்தினால் எல்லோரையும் ஏமாற்றி தன் காலடியில் கொண்டுவரலாம் என எண்ணுதல் பேதமையிலும் பேதமையான செயலன்றி வேறென்ன?

தொடர்ச்சியாகச் செய்யப்படும் திருட்டுக்கள் சமூகவிரோதச் செயல்களை மற்றவர் எப்போதாவது கண் விழித்துப் பார்க்கமாட்டார்கள் என எண்ணுவது மதிக்கெட்ட தனமல்லவா? மறைமுகமாக அடுத்தவனுக்குத் துன்பம் தரும் கருமங்கள் கூட ஒரு விதத்தில் பிறர்நலனைத் திருடிக் கொள்வது போல்தான். எனவே ஏமாற்றுதல், திருடுதல்

எல்லாமே ஒரு குட்டையில் ஊறிய மட்டைகள் ரகத்தை ஒத்தவைகள் தான். ஏமாற்றி வாழ்பவர்க்குத் திருடுதல் என்பது ஒரு குற்றமாகப்படாது. நம்பகரமான முறையில் நடந்து சாதூர்யமாகவே விவேகமாகக் கடின உழைப்புடன் வாழும் வாழ்வுதான் சாஸ்வதமானது. குறுக்கு வழியில் கோணங்கித் தனமாக பொய்மையை உண்மை போன்று தோற்றம் காட்டி பேசி ஏமாற்றி வாழும் வாழ்வில் கிட்டும் சுகம் அற்பமானதே என அறிக!

புத்திசாலித்தனமாகப் பேசி உண்மையை மறைப்பவர்களைப் புகழ்வது தன்னைத்தான் இகழ்வதாகக் கொள்ளவேண்டும்.

நீதிமன்றங்களில் எதிரிகள் செய்த தவறுகளைச் சாதூர்யமாக மறைத்துப்பேசி குதர்க்கம் செய்து வழக்கில் வெற்றி பெற்றால் வழக்கறிஞர் திறமைசாலியாகிவிடுவார் எனச் சொல்லப்பட்டாலும் நீதியின் கண்கள் உறங்குவது இல்லை. செய்த விளைவிற்கு எதிர் விளைவுகள் உண்டு. கற்றகல்வி மற்றவர்களை மட்டம் தட்டுவதற்கும் நீதிக்கு முரணான விஷயங்களை மூடி மறைப்பதற்கும் அல்ல. எங்கள் கண்முன்னாலே, ஏமாற்றிப் பிழைப்பு நடத்தியவர்கள், ஈற்றில் வாழ்ந்து வரும் அவல வாழ்க்கையைப் பார்க்கும் போது “சத்தியங்கள் சாவதில்லை” என்பதை நன்கு புரிந்து கொள்கின்றோம்.

ஒருவரை மற்றவன் வஞ்சகன், போக்கிரி, துஷ்டன் என்று பேசுவதை கேட்கும்போது அந்த வார்த்தையின் வலியை நாம் அறிந்து கொள்ளமுடியும். ஒருவரால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பெருமூச்சும் அக்னியாகக் கிளர்ந்து எழும் வார்த்தைப் பிரயோகங்களும் அநியாயம் செய்தவரை அழிக்கும் வல்லமை பொருந்தியது.

தனக்கு நேர்ந்த அநியாயங்களால், மனம் கொதிப் பேறிய கண்ணகியின் கோபம் எத்தகைய சக்தி மிகுந்தது என்பதை நாம் படித்திருப்போம்.

ஒருவரது நியாயமான கோபங்களால் எனக்கென்ன என எண்ணிக் கண்டபடி நடப்பதுதான் தனக்குள்ள வழி என்று எண்ணுபவர்கள் பின்னர் பெறுகின்ற தாக்கங்கள், அவர்களது சாகின்ற காலத்தில் விழிப்பை ஏற்படுத்தினாலும் பயனற்றுப் போய்விடுமன்றோ!

தப்பான காரியங்களைச் சிந்திப்பதும் அவைகளையே செய்பவனும் முடிவில் ஒரு ஆன்ம நோயாளியாகி விடுகின்றான். நெஞ்சத்திற்குப் பொய்யை விதைப்பதை விடப் பொல்லாப்பும் பிறிதில்லை. அறிவோமாக!

ஒருவன் எவ்வளவு பெரிய கல்விமான் ஆகலாம், பெரும் செல்வந்தராகவும் மாறி விடலாம். ஆனால் தவறான வழியில் சீவிப்பவனை அவனது அந்தராத்மா என்றுமே ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டாது. அவன் உள்ளே அது உள்ளிருந்து

ஓங்கிய குரலில் சத்தமிட்டு ஒலி செய்து அவனை உறங்க விடாது, நிம்மதியை அரித்தபடியே கரித்துக் கொட்டும். இந்த நிலைக்கு ஆளாவதைவிடச் சாமானியனாக வாழ்ந்து பிறர் போற்ற நடந்து கொண்டால் துன்பம் எங்ஙனம் தொற்றிக் கொள்ள முடியும்?

மனிதன் தன் ஆத்மா அனுமதிக்காத பல செயல்களைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றான். ஏதாவது பிரச்சனைகளுக்குள் அகப்பட்டு அதனில் இருந்து தப்பிக்க மார்க்கம் இல்லாது விட்டால் மனதிற்குத் தோன்றிய தகாத வழிகளிலும் செல்ல முனைகின்றான். சில சமயங்களில் தவறுகளைப் புரியாமல் செய்பவர்களும் உளர்.

பிரச்சனைகளில் இருந்து விடுபட ஏதாவது வாக்குறுதிகளை அளிப்பதும், அதை நிறைவேற்ற இயலாது திணறுவதும், இதனால் கெட்டபெயர் எடுப்பதும், சகஜமான நடவடிக்கைகளாகச் சிலரது வாழ்க்கையில் அமைவதுண்டு. அற நனைந்தவனுக்குக் கூதல் என்பது (குளிர்) ஏது? ஏமாற்றியேயாக வேண்டும், எனத் துணிந்தவர்கள் அதன் பிரதிபலன் எவ்வாறு அமையும் எனக் கிஞ்சித்தும் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை.

ஆனால் சில அப்பாவிகள் தெரியாத் தனமாகக் கொடுக்கும் வார்த்தைகளே அவர்களுக்கு பெரும் வில்லங்கமாய் அமைவது முண்டு.

கண்முடித் தனமாகக் காதலில் கட்டுண்டவர்களே திடீர் என மனம்மாறி ஒருவரை ஒருவர் ஏமாற்றுவதும், நண்பர்கள் கூடச் சுய ஆதாயம் கருதி, தன்னோடு இணைந்தவர்களை வஞ்சனை செய்து ஏமாற்றிப் பிழைப்பதும், ஒருவரிடம் கடன்வாங்கிய பின் அதை எப்போது பெற்றேன் என வாய் கூசாமல் சொல்லும் எத்தர்களும் எம்மைச் சுற்றியிருப்பதை நாம் அறிந்தும் கூட ஏமாறாமல் இருந்ததில்லை.

தொழில் வாய்ப்புத் தருகின்றேன் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புகின்றேன் எனச்சொல்லிப் பல இலட்சங்களைக் கறந்து ஏப்பமிடுபவர்கள் இன்னமும் சட்டத்தின் முன்பிடிபடுவதாக இல்லையே.

குறுகிய வழியில் சம்பாதிக்கும் எண்ணம் கொண்டுரை ஏமாற்றும் பேர்வழிகள் எப்படியோ மோப்பம் பிடித்து விடுகின்றனர். இதில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க விடயம் என்னவெனில் ஒருவரால் வஞ்சிக்கப்பட்ட ஒருவன், தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்களின் தாக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டும் கூட அதே வழியில் மற்றவரையும் ஏமாற்றப் புகுந்து கொள்கின்ற மையை மன்னிக்கத்தான் முடியுமோ?

“என்னை அவன் ஏமாற்றிவிட்டான் நான் பல விதத்திலும் எல்லாமே இழந்துவிட்டேன். நான் இருந்தவைகளை ஏமாற்றப்பட்டதன் மூலம் இழந்தவைகளை மீளப்பெற்றேயாக வேண்டும்” எனச்சொல்லித் தானும் தீய வழியில் விட்ட

இழப்புக்களை மீளப் பெறுதலுக்காகப் பாவச் செயல்களைத் தொட்டு விடுவதில் என்ன நியாயம் உண்டு? வெளிநாட்டில் சில வாலிபர்கள் தொழில் இன்றி அலைந்து திரிந்து முடிவில் தீய வழியில் செல்வதாகச் செய்திகள் வாசித்திருப்பீர்கள். துன்பங்களைத் தாங்குவேன் என்ற துணிச்சலில் புறப்பட்டு, சிறு துன்பங்கள் தன்னைத் தொடர்ந்தாலே மனம் நொந்து உலகத்தை வெறுத்து அடாவடித்தனமான செயல்களைச் செய்யும் போது தனது எதிர்கால வாழ்வை மலர வைப்பதற்குப் பதிலாக தானே, தனக்குக் கரும்புள்ளிகளைக் குத்திக் கொள்கின்றான்.

கஷ்டப்பட்டு வாழ்வது கௌரவக் குறைவு என்று பேசுபவர்கள், கௌரவக் குறைவான சான்றோர் பழிக்கும் செயல்களைப்புரிந்து தலைநிமிர்ந்து எங்ஙனம் வாழ்ந்து காட்ட இயலும்?

யாராவது ஒருவர் முன்பின் அறிமுகமில்லாத நபர்கள் சொல்லும் ஆசை வார்த்தைகளை நம்பி பெரிய முதலீடுகளைச் செய்து தெரியாத வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதும், அதனால் மீள முடியாத கடனாளியாவதும் பற்றிய பல சம்பவங்களை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள்.

புதிது புதிதாக முளைத்த நிதி நிறுவனங்களில் ஏழைப் பாமர மக்கள் பணம் கொடுத்து ஏமாற்றப்பட்ட சம்பவங்கள் ஏராளம் ஏராளம்..!

இன்று வெளிநாடுகளில் இருந்து வருகின்றவர்களின் பகட்டு ஆடம்பரங்களைக் கண்டு மயங்கிய பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைத் திருமணம் செய்துவைப்பதும், பின்னர் திருமணம் செய்த நபர்களின் உண்மையான வடிவத்தைப்பற்றி அறிந்ததும், பெற்றோர் இதயம்படும் அவஸ்தைகளைக் கேட்டும் கூட பலர் இன்னமும் உணராமல் இருப்பது சுத்த அறிவிலித்தனமானதாகும்.

நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணமாகட்டும், காதலித்தே செய்த திருமணமாகட்டும் ஆரம்பகாலத்தில் சந்தோஷமாக வாழ்ந்துவிட்டுப், பின்னர் பேரன், பேத்திகளைக் கண்ட பின்னரும் கூடத், தாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டேவிட்டோம், தெரியாத்தனமாகக் கல்யாணம் செய்துவிட்டோமே எனப் பரஸ்பரம் கணவன், மனைவியர் குறைப்பட்டு, ஆதங்கப் படுவது வேடிக்கையானதே!

கிடைத்த வாழ்க்கையில் திருப்தி கொள்ளாது அடுத்த வன் வாழ்வைப் பார்த்து ஏங்குவதால் தமது நிம்மதியை ஸ்தம்பிக்கச் செய்யலாமா? அக்கரை மாட்டுக்கு இக்கரை பச்சை என்று எண்ணுதலும் வீட்டுக்கு வீடு வாசல்படி என்ற உண்மையினை அறியாமலும் இருக்கலாமா? பிரச்சனைகள் எங்கே தான் இல்லை? தமக்கு என ஒரு சின்னப் பிரச்சனைகள் வந்துற்றால் அது அடுத்தவனால் நேர்ந்தது எனப் பழி சுமத்துவதும் தன்னை வேண்டுமென்றே பலர் வஞ்சித்துப் பழியேற்றுவதாகவும் சொல்லி சொல்லிச் ஆதங்கப்படுதலால் மனதில் திருப்தி நிலை தோன்றி விடப் போவதுமில்லை.

தான் செய்த தவறுகளை உணராமல் விடுவதும் பிறரைத் திட்டுவதாலோ கடிந்து கொண்டு காழ்ப்புணர்வுகளைப் பாய்ச்சுவதாலேயோ எந்த நிலைமைகளும் சீர் செய்யப்படப் போவதுமில்லை. மாறாக மென்மேலும் அடுத்தவரின் கோபதாபங்களுக்கும், அவர்களின் மனக்குமைச்சலுக்கும் ஆளாக வேண்டிவருமே ஒழிய நன்மைகள் எதுவுமே கிட்டிவிடாது.

முக்கியமாகப் பின்வரும் காரணங்களால் ஒருவர் ஏமாற்றப்படுகின்றார்.

- தங்கள் சொந்தக் கண்ணோட்டத்தில் உலகைக் காணப் பிரியப்படாமை.
- சுயநம்பிக்கையின்மை
- செய்கருமங்களில், தெளிவின்மை, அனுபவமற்ற கருமங்களில் ஈடுபடுதல்
- எப்படியாவது காரியமாக வேண்டும் என்கின்ற அவா.
- அனுபவஸ்தர்களின் மதியுரைகளைச் செவி மடுக்காமை.

எவ்வளவுதான் படித்தறிந்தவர்கள் கூட, தமக்கென பிரச்சினைகள் வந்திட்டால் குழப்பமடைந்து ஆடிப்போகின்றார்கள். ஒரு சிரேஷ்ட பொறியியலாளர் என்னிடம் சொன்னார், என்னிடம் இரண்டாயிரம் பேர் வேலை செய்கின்றார்கள். ஆனால் ஒரு சாதாரணமான நபர் ஏமாற்றி

விட்டார். எனக்குள்ள பிரச்சினைகளுள் தீர விசாரிக்காமல் அவரை நம்பி மோசம் போனேன் என்றார். எச்சரிக்கை யுணர்வுடன் வேலை செய்வதுகூட எல்லா நேரங்களிலும் சரிப்படாது போல் உள்ளது என்றார். உண்மையில் ஒருவர் தளர்ச்சியுற்ற நேரத்தில் அவர்களை நேரம் பார்த்து வீழ்த்து வதற்கென்றே துஷ்டர்கள் தயார்நிலையில் இருக்கின்றார்கள். அனுபவ ஞானம் மூலம் இவைகளை நாம் புரிந்து கொண்டு செயல்படுவோமாக!

பிறருடைய மன உணர்வுகளை மதித்துக் கௌரவப் படுத்துபவர்கள் எந்நிலையிலும் கனவில் கூட அடுத்த வர்க்குத் துன்பங்களைக் கொடுக்கத் துணியவே மாட்டார்கள்.

இன்றுள்ள விளம்பர யுகத்தில் மக்கள் எதனைத் தெரிவு செய்வது என்பதில் குழம்பிப்போய் இருக்கின்றார்கள். நிறுவனங்களில் சில போலியான வாக்குறுதிகளை அள்ளி வழங்குகின்றன. தரமற்ற பொருட்களுக்குக் கூட மக்கள் தலையில் கட்டியடிக்க விதம் விதமான யுக்திகளைக் கையாளுகின்றன. பொய்யான வாக்குறுதிகள், பரிசுத் திட்டங்கள், எனப் பலதரப்பட்ட முறைகளில் மக்கள் கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் செயல்பட்டும் வருகின்றன.

வியாபார நிலையங்களில் பொருட்களில் கலப்படம், செய்தல், எடைகுறைத்து விநியோகம் செய்தல், காலாவதியான பொருட்களை விற்பனைசெய்தல், பொருட்களைப் பதுக்கி விற்பனை செய்தல் போன்ற செயல்களைச்

செய்வோரைச் சட்டரீதியில் தண்டனை வழங்க எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் போதுமானதாக இல்லை. கேலியாகப் பேசி ஒருவரை ஏமாற்றுவதற்கு என்றே மேலை நாட்டினர் ஏப்ரல் முதலாம் நாளைக் குறிப்பிட்டு விட்டனர். எந்த விஷயத்திலும் ஜாக்கிரதையாக இரு என்பதன் பொருட்டே இந்த நாள் எமக்கு அறிவுறுத்துவதாக இருக்கலாம்.

கேலியான பேச்சுகள் விபரீதமாகப் போகுமிடத்து அவை பொய் என்றே அர்த்தப்படும். புளுகுதல் என்பதால் ஒருவருக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. புளுகும்போது அதனால் எவர்காவது தீங்கு ஏற்பட்டால் அதுவே பொய் என்கின்ற வடிவம் பெறுகின்றது.

கேலிக்காகவே பொய் பேசிப்புளுகிப்பழகினால் அது ஒருவர்க்கு நிரந்தரமான கெட்ட பழக்கமாகிவிடலாம். குழந்தைகளும் சரி, வயதுவந்தவர்களும் சரி, இது விடயத்தில் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய எந்தத் துர்ப்பழக்கத்தையும் நிறுத்தியேயாகவேண்டும். பல சமயங்கள் விளையாட்டாகச் சொல்லப்படும் பொய்யுரைகள் ஏமாற்றுப் பேச்சுக்கள் பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதை நாம் எமது அனுபவரீதியாகவே அறிந்துள்ளோம். கேலிப் பேச்சுக்கள் கூட கெட்ட செயல்களைச் செய்ய ஒரு அனுமதி வழங்கல்களாகக்கொண்டு சிலர் செயல்படுகின்றனர்.

எந்தச் செயல்களாலும் எழுகின்ற பாதிப்புக்கள் தங்களை மட்டும் தாக்கிவிடக் கூடாது என்றே எல்லோரும்

எதிர்பார்க்கின்றனர். அப்படியிருக்க நாம் ஏன் பிறர் மனதை நொருக்க முனைய வேண்டும். இவையெல்லாம் ஒரு நாகரீகமற்ற செயல் அல்லவா?

ஆன்மீக ஈடுபாடு உள்ள பாமர மக்களை, படித்தவர்களை, பெரும் பதவியில் உள்ளவர்களைக் கூடப் போலிச் சாமியார்கள் ஏமாற்றி விடுகின்றார்கள். இதேபோல சேவை மனப்பான்மையும், நாட்டுப்பற்று மற்ற பலர் அரசியல் வாதிகளாகப் பல வித வேடம் புனைந்து கொள்கின்றார்கள்.

அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுவது என்பதே, மக்களை, அவர்தம் நலனை புறக்கணித்தல் என்றே அறிக!

இறைவனின் திருவருட் பிரசன்னத்தை விரும்பும் மாந்தர் தம்மை உயர் நிலையில் உருவாக்க, அவர் இட்ட கட்டளைகளை ஏற்று நடந்தேயாகவேண்டும். அவர் அருளை வேண்டி நிற்கும் நாம் எங்கள் நடத்தை நெறிகளில் தூய்மையைத் தவிர வேறெந்த வழிகளிலும் சிந்தையில் திரிவு ஏற்படாவண்ணம் அவதானமும் கரிசனையும் மிக்கோராய் திகழ வேண்டுமல்லவா?

நம்பிக்கைத் துரோகம் எளியோர்க்குத் துரோகம் இழைத்தல் காழ்ப்பு மிகுதியால் வக்கிர புத்தியாளராய் மாறுதல் என்பன வஞ்சனையாளரினது விருப்புமிகு பழக்கமாகும்.

பின்வரும் விடயங்களில் எங்கள் கவனத்தினை ஈர்ப்போ
மாக!

- நல்லோர், பெரியோரிடம் உறவுகளைப் பேணல்
- தெய்வபக்தி/இறை அச்சம்
- நல்ல சுற்றாடல்களில் சஞ்சரித்தல்
- நல்லனவற்றையே சதாகாலம் எண்ணுதல்.

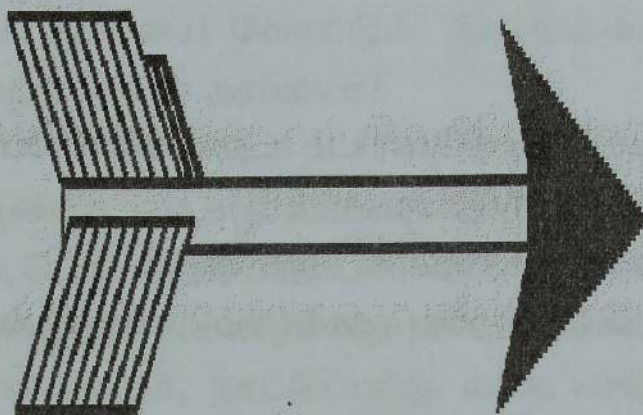
போன்ற குணாம்சங்களால் எமது அகம் எஞ்ஞான்
றும் ஒளி பொருந்தியதாய் , களிப்பு மிக்கதாய், வலுமிக்கதாய்
மாறி விடும். என்றும் சந்தோஷங்களை எதிர்நோக்கும் நாம்
புலன் களைக் கண்டகண்ட வழிகளில் திருப்பிய பின்னர்
இன்பம் தேடுதல் சாத்தியப்பட்டு விடுமா?

எவரையுமே நோகடிக்காமல் வாழும் முறைமைதான்
பிறர் அன்பை எங்கள் மீது ஈர்க்க வைக்கும் நல் உபாய
மாகும்.

அன்பைப் பகிர்வதால் துன்பங்கள் ஏதுமில்லை.
பொறாமையோ, பிறரை ஏமாற்றும் எண்ணமோ எம்மிடம்
வந்து அணுகிவிடாது, நியாயமான வழிகளில் கிடைக்கும்
சந்தோஷகரமான சீவியம் தான் நிரந்தரமானதுமாகும்.

தினக்குரல்
ஞாயிறு மஞ்சரி

11-11-2007

நாளைக்கு....!

நாளைக்கு நாளைக்கு எனப் பிற்போடப்படும் வேலைகள், அது நிறைவேற்றப்படும் என்பதற்கு எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் இல்லை. ஒத்திவைத்தல் தப்பான காரியம். கால, பொருள் விரயங்கள், மனக்கஷ்டங்களை, சேர்த்து வைக்கும். நல்ல காரியங்களை உடனுக்குடன் செய்பவர்கள் இரட்டிப்புக்கு மேலான பயன்களைப் பெறுகின்றனர். அசமந்த போக்கினால் வாழ்க்கை மந்த கதியாகி சிந்தையை நொந்து போகச் செய்யும். காலத்தை மதிப்பவர் நாளைக்கு... எனச் சொல்லிடமாட்டார்கள்.

நாளைக்கு நாளைக்கு எனக் காலத்தைக் கடத்துவது இந்த ஞாலத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாகும்.

கடமைகளைச் சுத்தமாக, அற்புதமாய் செய்வதற்கு “ஒத்திவைத்தல்” ஒத்துவராது. நாளைக்குப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சுலபமான வேலைகளைக் கூடச்

செய்யாமல் விட்டு விட்டுப் பின்னர் எல்லா வேலைகளுமே குவிந்து போனபின்னர், திணறி நிற்கும் நபர்களை நீங்கள் கண்டிருப்பீர்கள். நாளைக்கு என்று பிற்போடப்படும் வேலைகள் நடைபெறும் என்பதற்கு எந்த உத்தரவாதமுமே இல்லை. இன்றைய அலுவல்களை இன்றே செய்வதே உறுதியான செயலுமாகும்.

மிகவும் அபூர்வமான. முக்கிய பிரதானமான அலுவல்கள் கூட, இத்தகைய ஒத்திவைக்கும் குணத்தினால் அவை முற்றாகவே நிராகரிக்கப்படும். இதனால் பலத்த இழப்புகளுக்கும் ஆளானவர்கள் இருக்கின்றனர். மேலும் குறிப்பிட்ட கருமத்தின் அவசியத்தை உணராமல் அதனைச் செய்யாமல் அவமானப்பட்டவர்கள் அதனால் நீங்காத மனவடுக்களைச் சமந்தவர்களாயும் இருக்கின்றார்கள்.

ஒருவருக்குக் கிடைக்கவிருக்கும் வழங்கல்களை ஒத்தி வைக்கப்பட்டுக் கொண்டேபோனால் அது மறுக்கப்பட்ட உரிமைகள் என்றே கருதப்படல் வேண்டும்.

இன்று நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் அனேகமானவை உடனடியாக முடிவடைவதில்லை. வழக்குகள் அடிக்கடி ஒத்திவைக்கப்படுவது கூட பாதிக்கப்பட்ட சாராருக்கான உரிமைகள் இழக்கப்பட்டதாகவே கருதவேண்டியுள்ளது. அத்துடன் வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மனோநிலை பொருட் செலவுகள் போன்றவைகள் பற்றிச் சொல்லவும் தேவையில்லை. வழக்கின் சாட்சிகள்கூட

காலதாமதங்களால் பல பிரச்சனைகளுக்கு உள்ளாவதால் முரண்பாடாகவும் ஞாபக மறதிகாரணமாக தடுமாற்ற த்துடனும் சொல்வதால் உண்மைகள் வெளிக் கொணருவ தற்குப் பலத்த சிரமங்கள் ஏற்படலாம்.

சில பிரச்சினைகளுக்குக் காலம் தான் நல்ல பதிலைச் சொல்லும் என்பார்கள். கணவன் மனைவி பிரச் சனைகளை எடுத்துக் கொண்டால் நீதிமன்றங்கள் அவர்க ளின் மனமாற்றத்திற்காக ஒரு நியாயமான கால எல்லை களை வழங்குகின்றன. உடனடியாகவே கணவன், மனைவி உறவினைப் பிரிக்க நீதிமன்றங்கள் விரும்பவே விரும்பாது. இத்தகைய வழக்குகளை ஒத்தி வைத்தலால் பலசமயம் கணவன் மனைவி தம்மிடையேயுள்ள பிணக்குகளை மறந்து இணைந்து கொள்ளவும் வாய்ப்பு உண்டு.

இன்று தனியார் நிறுவனங்கள் எல்லாமே, பலத்த போட்டிகளின் மத்தியில் இயங்குகின்றன. ஒரு பொழுது கண் அயர்ந்தாலும் கூட அந்த நிறுவனங்களுக்கு ஏற்படும் இழப்பு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. காலதாமதங்களால் நிர்வாகக் கட்டமைப்பே குலைந்து போகலாம். நல்ல வேதனம் சலுகைகளை வழங்கி வருகின்ற நிறுவனங்கள் கடமை களைப் பின்போடுதலை ஒரு போதும் அனுமதிப்ப தில்லை.

உயிர்காக்கும் சேவையில் உள்ள வைத்தியர் தமது அலுவல்களை ஒத்திவைக்க முடியுமா? மூச்சுவராமல் திணறும் நோயாளிக்குத் தக்க முதலுதவி அளிக்காமல்

அடுத்த நாள் பார்க்கலாம் எனச் சொல்ல முடியுமா? கடமைகளைத் தாமதப்படுத்துதலால் ஒருவரது வெற்றிகள் பாதிக்கப்படும். ஏன், எதிர்பார்க்கும் வெற்றிகள் இல்லாமலும் போகலாம். சிலர் சாதாரண விஷயத்திற்காகவும் கண்டபடி ஆராய்வதாலேயே நேரம் செலவாவதை அறியாமல் இருக்கின்றார்கள். எடுத்த சிறு கருமத்தை செய்வதற்காகக் கொஞ்ச நேரம் மட்டும் அவகாசம் தேவை என்றுசொல்லி தாம் மேற்கொள்ளும் வேலைக்குப் பொருந்தாத சிந்தனையினுள் புகுந்து கொள்வார்கள். நாய் துரத்துகின்றது வீதியோரத்தின் வீடொன்றின் வெளிக்கதவு திறந்து இருக்கிறது. எதிரேயுள்ள மரத்தில் தாவி ஏறலாமா, அல்லது வீட்டின் வளவில் உட்சென்று வெளிக்கதவைப் பூட்டலாமா, எனக்காலத்தைக் கடத்தக் கூடாது.

அவசரமாக முடிவு எடுக்க வேண்டிய விஷயத்தில் உடனடி முடிவை எடுக்குக! சிந்தித்து முடிவுகளை எடுக்க வேண்டிய விஷயங்களும் உண்டு. சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்பச் செயல்படுதலே புத்திசாலித்தனமாகும்.

வெற்றி பெற முடியவில்லையே என மனம் புழுங்குபவர்கள் தங்கள் பலவீனங்கள் இதுதான் என நம்பகமானவர்கள், பெரியவர்கள் சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

பொதுவாகச் செய்ய வேண்டிய கருமங்களை செய்து முடிக்க ஆற்றல்கள் இருந்தும், பாராமுகமான மனப் போக்கு

காரணமாகவே கிடைக்கும் சந்ர்ப்பங்களை நழுவவிட்டு விடுகின்றனர். எனது நண்பர் சொன்னார், “மிகவும் இலகுவாகச் சித்தியடையவிருந்த போட்டிப் பரீட்சையில் நான் தோற்ற முடியாமல் போய்விட்டது. என்னிடம் விண்ணப்பம் இருந்தது. அதனைப் பூரணப்படுத்தியும் விட்டேன். அன்று திடீரென வெளியுருக்குச் சென்று விட்டேன். பஸ் நிலையத்திற்கு அருகே தபால் நிலையம் இருந்தும் கூட நாளைக்கு அனுப்பலாம் என்று எண்ணி மறந்தே விட்டேன். விண்ணப்ப முடிவு தேதியின் பின்னர் எப்படி அதனை அனுப்புவது? அன்று நான் பயணத்தின் முன்னரே அதை உரிய முறையில் சேர்ப்பித்து இருந்தால் எனது வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பமே ஏற்பட்டிருக்கும்” என்றார்.

கழிக்கப்படும் வினாடிகள் வெறும் வினாடிகளே அல்ல. அவை எமது வாழ்க்கையில், ஒவ்வொன்றும் கடந்து சென்ற அத்தியாயங்களே என்று உணர்க! காலத்தைக் கடத்துபவனுக்கும், உடன் கடமைகளைச் செய்து முடிப்ப வனுக்குமான வாழ்க்கைத் தரம் மலைக்கும் மடுவுக்கு முள்ள வேறுபாடு போல இருக்கும்.

அடுத்தவனைப் பார்த்து நாம் மூச்சுவிடுவதில்லை. இவையெல்லாம், தானாகவே நடக்கும் நிகழ்வு. ஆனால் அடுத்தவன் என்ன செய்கின்றான், என்பதனைப்பார்த்தே, தமது கருமங்களை நிறுத்தி வைக்கும் பேர்வழிகள் இறுதியில் ஏமாற்றத்திற்குள்ளான நபர்களாகவே மாறிவிடு

கின்றனர். செய்ய வேண்டிய நற்செயல்கள் எல்லாவற்றையும் நாம் சுயமாக, இயல்பாகவே செய்யப் பழக வேண்டும்.

எங்கள் கடமைகளை முன்னோக்கிச் செய்யும் போது பார்வைகளைப் பின்னோக்கி நகர்த்தினால் காலம் விரயமாகும் எங்கள் கருமங்களில் வீணான சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டு விட்டால், கடமையில் தொய்வு நிலை ஏற்பட்டு விடும். சுயமான இயக்கத்திற்கு, நாம் முட்டுக்கட்டை போடக்கூடாது. சின்ன சின்ன விஷயங்களுக்காகச் சுய சிந்தனையின்றிப் பிறரைப்பார்த்து செய்தேயாக வேண்டும் எனக் கங்கணம் கட்டினால் சுயபலமிழந்த வர்களாவீர்கள்.

எம்மையும் அறியாமலேயே காலம் விரைந்தோடி விடுகின்றது. இன்று இந்த வினாடி நான் இந்தக் கருமத்தை முடித்து விட்டேன். இனி அடுத்த வினாடியில் இருந்து என்ன செய்ய ஆரம்பிக்கப் போகின்றேன் என எண்ணி, அதனுள் தம்மை இணைத்துக்கொள்பவனே இயக்கத்திற்குரிய செயல் வீரனுமாவான்.

ஏதேனும் ஒரு கருமத்தினைச் செய்து முடிக்கக் கால அவகாசம் கோருவது சாதாரண வழக்கமாகும். ஒரு சின்ன விஷயத்தைச் செய்து முடிக்கவே பெரிதாகக் கற்பனை பண்ணி, விஸ்தாரமாக பேசி நீண்டகால அவகாசம் கேட்பவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அப்படியாகக் கால அவகாசம் கொடுத்ததும் அதை நிறைவேற்றாத நபர்கள், மீண்டும் மீண்டும் கால அவகாசம் கேட்பதுண்டு.

- ஆற்ற வேண்டிய கருமம் பற்றிய தெளிவின்மை
- சீரான திட்டமிடலின்மை
- அசமந்தப் போக்கு
- கடமைகளை எளிதாகச் செய்யாமல் நீண்ட வழிமுறைகளைக் கையாளுதல்
- குறிப்பிட்ட கருமத்தைப், பொறுப்பு ஏற்றபின்னர் வேறு கருமங்களை செய்வதற்கு இணங்கி, ஈடுபடுதலால் காலதாமதமாகுதல்.

தொழில் துறையில் காலதாமதம் ஆவதற்கும் முன் சொன்ன காரணங்களையும் அறிவோமாக! வேலைகளைச் செய்து முடிக்கத் திட்டமிடாமலேயே எந்தவித அனுபவ ஞானம் இல்லாமலே, பல வேலைகளைக் கையேற்று “நாளைக்கு.. நாளைக்குச்செய்யலாம்” எனச்சொல்லிக் காலத்தை வீணாக்குகின்றவர்கள். இறுதியில் எந்த வேலையுமே செய்து முடிக்காதவராகின்றனர். கடமை எதுவென்றே புரியாதவன் அதனைச் செய்து முடிப்பதாகப்பொய் வாக்குறுதி கொடுப்பது என்ன நியாயம்? காலத்தின் பெறுமதியை உணராத வீணர்களால் உலகத்திற்கான வருமதிகள் பாழடிக்கப்படுவது வேதனை!

செய்கின்ற கருமங்களைப் பின்தள்ளிக் கொண்டே செல்லும் போது எமது ஆயுள் கூட அநாவசியமாக கழிந்து கொண்டே செல்கின்றதே? மேலும் ஒரு காரியம் துரிதமாகச்செய்தலினால் சித்தியினால் ஆயுள்காலத்தில் செலவிட்ட காலப்பெறுமதி பன்மடங்காகிவிடும். எனவே கழிந்த காலம் கூட இழந்துவிட்டதாகக் கருதமுடியாது.

பெறுமதிமிக்க செயலைச்செய்பவனின் ஆயுள் தேய்வடைவதில்லை. ஏன் எனில் அவன் மரணமடைந்த போதிலும், அவன் பேசப்படும் நபராகிப் போற்றப்பட்டு ஜீவனுள்ள நபராகிச் செத்தும் வாழ்ந்தவனாகின்றான்.

ஒரு செல்வந்தரிடம் ஒரு இளைஞன் சென்றான். தனக்கு பண உதவி செய்யுமாறு தயவுடன் கேட்டான். அவர், “நாளைக்கு வா, பார்ப்போம்” என்றார். அவனும் அடுத்த நாள், அவரிடம் சென்றான். சரி, “நாளைக்கு வா” என்றார். அவனும் மௌனமாகச் சென்று, அடுத்த நாள் வந்தான். செல்வந்தரும் வழமை போலவே, நாளைக்கு வா எனச்சொன்னதுடன் தொடர்ந்து நாட்களை நீட்டியவாறு நாளைக்கு, நாளைக்கு எனச்சொல்லிக் கொண்டே வந்தார்.

பொறுமை இழந்த இளைஞன், “என்ன.... ஐயா, நாளைக்கு, நாளைக்கு எனச் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கின்றீர்களே, பின்னே எப்போதுதான், எனக்குப் பணம் தரப்போகின்றீர்கள்” என்றார்.

செல்வந்தர், சொன்னார், “நான் நாளைக்கு என்று சொன்னேனே ஒழிய, எந்த நாளுக்கு எனச்சொல்ல வில்லையே? நாளைக்கு என்பது செய்யப்படும் காரியமே அல்ல. உணர்ந்து கொள் நீ என்னிடம் வந்து அலைந்து திரிந்த நாளில் சுயமாக உழைத்து இருந்தால் நீ கேட்ட தொகையைப் பிறர் உதவியின்றியே பெற்று இருப்பாய். இதனை உணர்த்தவே இவ்வாறு சொன்னேன். சரி, பரவா

யில்லை உழைத்து ஊதியம் பெறுதலே பெரும் கௌரவமாகும். இனி என்னிடமே வேலை செய்து உனக்குரிய ஊதியத்தைப் பெற்றுக் கொள்” என்று புத்திமதி சொன்னார்.

நாளைய பொழுது என்பது ஒரு எதிர்பார்த்தலாகும். எனவே இன்றே, இப்போதே எமக்குரிய பணிகளைச் செய்தலே சிறப்பாகும்.

மேலும் இன்று தாம் செய்யும் ஒழுங்கான காலம் கடத்தாத பணிகளைச் செய்பவர்களே, நிதானமான புத்தியுடைய மனிதராகவும், பிறரால் மதிக்கப்படுவார்கள். நம்பிக்கையற்றுள்ள காலத்தை வீணடிப்பவர்களுக்கு எவர்தான் பண உதவியோ, பொருள் உதவியோ என எந்த உதவிகளைத்தான் செய்ய முன் வருவார்கள்?

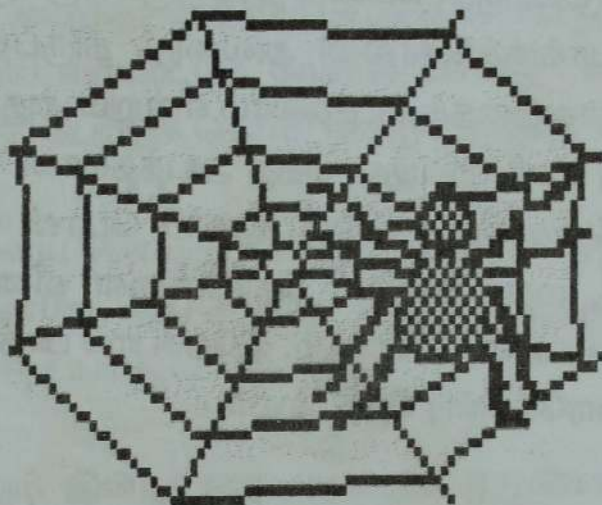
வாக்குச் சுத்தமாய் உள்ள ஒருவர் பொய் பேசவே மாட்டார். ஒரு அலுவலைச் செய்வேன் என்று சொன்ன பின்னர். வாக்கு மாறி இன்னும் ஒருநாள் செய்யலாம் என்று நாக்குத் தடம் புரண்டதுமே அவரது நம்பகத்தன்மையில் சந்தேகம் வந்து விடுகின்றது. உடனடியாகச் செய்து முடிக்க இயலாமலும் சில அலுவல்கள் இருக்கலாம். எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் குறிப்பிட்ட அலுவல்களை செய்து முடிப்பது இயலாமல் போகலாம். எங்கள் சக்திக்கு அறிவுக்கு, அனுபவத்திற்கு ஏற்றவாறு கேட்கப்படும் வேலைகளைப் பொறுப்பேற்க வேண்டும். ஒருவர் முகத்திற்காக யதார்த்த நிலைக்கு ஒவ்வாத வாக்குறுதிகளை அளிக்கக்கூடாது.

மனச்சாட்சிக்கு ஏற்ப பேசுவதும், செய்வதுமே, எமக்கான இன்பமுமாகும். எம்மை நாடிவருபவருக்கு, எப்படிச் சாக்குப் போக்குச்சொல்லி அவரைத் திருப்திப்படுத்தி அனுப்பிக் காலத்தைக் கடத்தலாம் என்றும் அதுவே யுத்தி, புத்தி என்று எண்ணுவதும் சுத்த அபத்தமான செய்கையுமாகும். எங்களுக்கு மட்டும் காலம் பொன் போன்றது எனக்கருதி, மற்றையோரின் நேரங்களை வீணடிப்பதன் எதிர்விளைவுகளை நீங்களும், இதேபோல் பாதிப்படையும் போது உணரவேண்டி நேரிடலாம்.

எல்லோரதும் கடமைகளின் மொத்தப் பயன்பாடுகளும் இறுதியில், இந்த உலகிற்கே போய்ச் சேருகின்றன. எனவே எமக்கான பணிகள் உலகிற்கானவையே! அவைகளை நாம் உரிய நேரத்தில் காலப்பெறுமதி கருதி அன்றே. அக்கணமே ஆரம்பித்துச் சிறப்பாகச் செய்து முடித்துவிடுக!

தினக்குரல்
(ஞாயிறு மஞ்சரி)

28-10-2007

சிறை

மனதினுள் இறுக்கத்துடன், வெறுமை உணர்வுடன் வாழ்வதே “சிறை.” செய்கருமங்களை செய்யாது உறங்குபவன், மனச் சிறையினுள் மாண்டு போகின்றான். விழித்து உழைப்பவர்க்கு, ஏது சிறை? தாழ்வுச் சிக்கல்கள் ஒருவரைக் கட்டிப்போடும், சோகத்தைத் தூக்கி எறிபவர்கள் வீரர்களாகின்றனர். மனதில் களிப்பை என்றும் கொண்டவர்கள் சுதந்திர புருஷர்கள். சந்தேகம், நம்பிக்கையின்மை, பயம், போன்றவைகளை அகற்றியவர்கள், மனச்சிறை வாழ்வைத் தகர்த்து உலகத்துடன் ஒன்றித்த நபராக மாறிவிடுவர்.

பூட்டிய இரும்புக் கதவுகளுடன் இருக்கின்ற அறையில் இருப்பதுதான் சிறைவாழ்வா?

இத்தகைய அறையினுள் சிறைப்பட்டு இருப்பதை விட, மனதுள் இறுக்கத்துடன் விடுபட முடியாத சுமைகளுடன், வெறுமையாய், விரக்தியாய் பொறுமையின்றி வாழ்வதுவே சிறைவாசமாகும்.

மனிதன் எந்தவிதமான குற்றங்களைச் செய்யாமலும் கூட மனதினுள் சிறைப்பட்டு வாழ்வது துன்பமோ துன்பம் தான். வாழும்வழி தெரியாமல், நெஞ்சம் நசுங்க, தீய்ந்து கருகுவது கூட அறியாமையும், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளும் என்பதுவே பொதுவான காரணமாகின்றது.

செயல் இழக்கும் போது நிம்மதி கெட்டுப்போகின்றது. இதனால் தன்னையறியாமலேயே கீழ்நோக்கிய பாதையில் இட்டுச் செல்வதனால் மனம் பேதலிக்கின்றது. நெஞ்சம் ஒருநிலைப்படாது போனால் சஞ்சலமும், கோழைத் தனமும், கௌவிக் கொள்கின்றன.

சிறைவாசத்தினால் ஒருவன்தான் பெற்ற அனுபவங்களாலும் மனச்சாட்சி உறுத்தனலினாலும், அவன் திருந்தி வாழ வழி ஏற்படலாம். ஆனால் சிறைக்குச் செல்லாமலேயே சதா மனக்குமைச்சல், சோர்வு, தாழ்வு மனப்பான்மைகள் காரணமாக ஒருவர் தன்னை வதைத்து தனக்குள் அடைபட்டு வாழ்வதும் ஒரு வாழ்வா? தாழ்வுச் சிக்கலினால் சிலர் அதிலிருந்து மீண்டு கொள்ள வழியின்றி கூச்ச சுபாவமானவனாகவும், வெளியே தன்னைக்கொணர பயப்படுவனாகவுமே சீவிக்க முனைகின்றான். உலகின் முன் நடக்கப் பயப்படுபவர்கள், துன்பங்களை ஜெயிப்பது எப்படி?

மிகவும் புத்திசாலிகளாகக் காணப்படுபவர்கள் கூடத் தங்களைப்பற்றிச் சந்தேகம் கொள்வது எவ்வளவு மடமை

யல்லவா? அதேசமயம் எந்த வித திறமையையும் வளர்த்துக்கொள்ள முனையாதவர்கள் கூட பெற்ற அனுபவ அடிகளால் மெல்லென எழுந்து, படிப்படியாக விஸ்வரூபம் எடுத்து முன்னேற்றத்தின் உச்சிக்கே சென்று விடுவதையும் நாம் கண்டு கொண்டிருக்கின்றோம்.

தன்னைக் கட்டியிருக்கின்ற தழைகள் என்ன என்பதை ஒருவன் உணரல் வேண்டும். நல்ல கல்வி, ஞானம், ஒழுக்கம், பணிவு, உழைப்பு இருப்பவனை மனச்சோர்வு அண்டுவதுமில்லை. இவனே உண்மையான சுதந்திர புருஷனுமாவான் அறிக!

வெளியே உள்ள சமூகத்தை மதிக்காது, தமக்குள்ளேயே ஒரு வேலி போட்டு வாழும் மாந்தரும் உளர். இவர்கள் தங்களது கருத்துக்களை மட்டும் மேலோங்கச் செய்ய முனைவதும், பிறரது மனஉணர்வுகளைப் பற்றிக்கிஞ்சித்தும் கவலைப்படாமல் நினைத்த தப்பான விஷயங்களை செயலாற்ற முனைவதால் இறுதியில் சமூகத்தில் ஒரு அந்நியப்பட்ட ஜீவனாக உருவாகுவதை உணராமலேயே குறுகிப்போகின்றார்கள்.

பிறர் மன உழைச்சலைப் புரிந்து கொள்ளாமல், அவர்கள் செயல்கள், நடவடிக்கைகளைக் கேலி, நையாண்டி செய்வதனால் எவருமே சமூகத்தில் முதன்மையான மனிதராகி விடமுடியுமா?

“திருப்தி” என்பது தமக்குள் குருரமான செயலைச் செய்தமையினால் ஏற்பட்டுவிடாது. வக்கிர புத்தியுடன் அநியாயங்கள் பல புரிந்தவர்கள் அடைக்கின்ற சந்தோஷம் அவர்களைப் பொறுத்தவரை அது திருப்தியாக அமையலாம்.

ஆனால் இந்தத் திருப்தி என்கின்ற போலியான மனோநிலையே அவர்களை இறுதியில் மனச்சிறையினுள் அகப்படுத்தி உழலச்செய்துவிடும். இத்தகைய மனிதர்பட்டுவிடும் அவஸ்தைகளைக் கண்டும் கேள்விப்பட்டும் இருப்பீர்கள்.

சிலரது குடும்பங்களைப் பார்த்திருப்பீர்கள். அவர்களது இல்லங்களுக்கு உற்றார் உறவினர்களோ, நண்பர்கள் என்று எவருமே சென்றிருக்கமாட்டார்கள். ஏன் அவர்களது வீட்டில் ஒரு குவளை தண்ணீர் கூட எவருமே அருந்தியிருக்கமாட்டார்கள். ஆனால், இத்தகையவர்கள் வரட்டுக் கௌரவம் பார்ப்பார்கள், வீம்பான வார்த்தை பேசுவார்கள்.

எந்த ஒரு நபருக்கோ கனவிலும் கூட உதவி நல்காத, சமூகத்துடன் ஒட்டாதவர்கள் தங்கள் வீட்டிற்குள்ளேயே வாழும் கைதிகள் போலாவர். மக்களுடன் ஒன்றித்தும் வாழாமல், தனிமைப்பட்டே வாழ்ந்து வந்தால் புற உலகிற்கும், இவர்களுக்குமான தார்மிக உரிமைகள் காலப்போக்கில் அற்றே போய்விடும்.

மற்றவர் மனம் நோக உரையாடுவதும் அவர்களுக்கு ஊறு விளைவிப்பதும், “வீரம்” எனக் கருதிச் செயல்படுபவர்கள் கூட ஒரு மன நோயாளி போல்தான் கருதப்படலாம். ஆயினும், மனநோயாளிகள் தமது மனநோய் காலத்தில் தான்கண்டபடி நடந்து கொள்வார்கள். அவர்களுக்குத் தகுந்த, சிகிச்சை வழங்கப்பட்டால் அவர்கள் பூரண குணமாகியும் விடலாம்.

சதாகாலமும், பிறரை வஞ்சித்துத் துன்பம் இழைப்பவர்கள் எப்போது தங்கள் இயல்பை மாற்றி தூய மனதனாக வாழமுற்படுகின்றார்களோ, அப்போதுதான் உண்மையான தெளிவுடைய மனிதனாகின்றான். உள்ளத்தில் தூய்மை தெளிவை உண்டாக்கும். இந்த உன்னத நிலைக்கு உட்பட நாம் எம்மை பரந்த அன்புணர்வுடன் வாழுகின்ற மன மகிழ்ச்சியுடன் சதா திகழ்கின்றவனாக ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

உண்மையான சந்தோஷகரமானவர்களுக்கு நெஞ்சில் பாரம் எப்படி இருக்கும்? சோகத்தையே துணை எனக் கருதுபவர்களுக்கு களிப்பு கனவாகிப் போகின்றது. சோக உணர்வு, விரக்தி எல்லாமே “கலைந்துபோகும் கனவு” என உண்மையாக ஏற்றுக்கொண்டேயாக வேண்டும். துன்பங்கள் நிரந்தரம் என எண்ணுவது போல் முட்டாள் தனம் வேறில்லை.

மேலும் சந்தேகம், நம்பிக்கையின்மை போன்றவைகளால் பல நல்ல குடும்பங்கள் கூட நலிவடைந்து போகின்றன. கணவன் மனைவி, பிள்ளைகளிடையே வலுவான அன்பில் கூட துரதிஷ்டமாகச் சந்தேக அலைகள் சுவீகரிக்கும் போது நெஞ்சங்கள் அழுத்தங்களுக்குள்ளாகின்றன. பேசித்தீர்க்க வேண்டிய பிரச்சினைகளைப் பேசாது தமக்குள்ளேயே அழுக்கி வைப்பதனால் கணவன், மனைவி மட்டுமல்ல இவர்களால் முழுக்குடும்பமே அதாவது பிள்ளைகள், அவர்களைச் சார்ந்தோர்களும் வேதனையுறுகின்றனர். மனக்கு முறல்களை உள்ளே வைத்திருந்து, வெளியே தீய வழியில் அதன் பிரதிபலிப்புக்களைக் கொட்டித்தீர்ப்பது படு கேவலமானது. நண்பர்களிடையே கூட அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படுமிடத்து அவைபேசித் தீர்க்கப்படல் வேண்டும். நீண்ட நாள் தப்பு அபிப்பிராயங்கள் நிரந்தரமான பிரிவிற்கே இட்டுச் செல்லலாம் அல்லவா?

மனதில் உள்ள பாரத்தைக் கொட்ட வேண்டும். துன்பம் வந்தால் அழுது தீர்க்க வேண்டும் என்றும் சிலர் கூறுவார்கள். மனதின் பாரத்துடன் எப்படி நிம்மதியாக இருக்க முடியும், சிரிக்க முடியும்?

சில மன அழுத்தத்திற்குரிய விடயங்களைச் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் உடனே வெளிப்படையாகப் பேசமாட்டார்கள். முதலில் அவர் சொல்லட்டும் பின்னர் நான் இது பற்றிப் பேசலாம் என எண்ணிக் கொள்வார்கள். இப்படியே சம்பந்தப்பட்ட இருசாராருமே கூச்சம், அல்லது மேலாதிக்க மனப்

பான்மை, தன்முனைப்பு, தாழ்வுச்சிக்கல் போன்றவைகளினால் தங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காமலேயே இருந்து தமது மனச்சுமைகளைப் பெருக்கிக்கொண்டே போவது முண்டு. ஆரம்பத்தில் மனதைச்சிதைக்கும் சில விஷயங்களுக்காக நாம் அச்சப்படலாம் அன்றி கூச்சப்படலாம். ஆயினும் தொடர்ந்தும் நாம் எம்மை அலைக்கழிக்கும் பிரச்சினைகளுக்காகப் பயப்படுதலும் அதையிட்டு விலகாமல் எதிர்த்துப் போராடாமல் இருப்பது பெரும் தீமையாகவே முடியும் அல்லவா?

மனம் சதா குறுகி மறுகி துன்பப்பட்டால் எம்மை விட்டுச் சந்தோஷங்கள் மட்டுமல்ல சுதந்திர உணர்வு கூடப் போய்விடும். கடன் பெற்றவன் கடன் கொடுத்தவனைக் கண்டு பயப்பட்டு ஓடி ஒளிவது எத்தனை நாட்களுக்கு? அவனது கடனைத் தீர்த்துச் சுதந்திரமாக நடமாட வேண்டுமல்லவா?

சில சமயம் தன்னால் மீளமுடியாத துன்பத்திற்கு ஆளாகுகின்றவன் தனக்குத்தானே உரிமையற்ற ஏதும் தெரியாதவன் போலாகிவிடுகின்றான். மனதில் பலசாலியாக உள்ளவன் நியாயங்களைப் பேசப் பயப்படாதவனாகவும். அதர்மங்களை எதிர்ப்பவனாகவும் இருக்கின்றான்.

உள்ளத்தில் தூய்மையற்றவன் உடல் பலம் வாய்ந்தவனாகத் திகழ்ந்தாலும், ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தனது சுயரூபத்தினை வெளிப்படுத்தியே தீருவான். இதுவே

இவனது உண்மையான பலவீன நிலையுமாகும். இவர்களைப் போன்றவர்களை உலகம் இனம்காணும் போதுதான் இத்தகையவர்கள் முகவரியற்ற மாந்தர்களாகி விடுவர்.

பணபலமும், செல்வாக்கும் இருந்தாலும் கூட உள்ளத்தில் கறைகளை நிரம்ப வைத்துக்கொண்டால் மனம் நிறையாத மிகக்குறுகியளான மறியல் சாலைக்குள் வாழ்கின்ற நிலைக்குள் அவதியுறுவதே நிரந்தரமாகிவிடும்.

தேவைக்கும் அதிகமான ஆசைகளைக் குவித்துக் கொள்வதும், அதை எண்ணியே ஏங்குவதும் மனதைச் சஞ்சலத்தில் தள்ளிவிடுகின்றது. மனதினைப் பக்குவப்படுத்து என்று பெரியவர்கள் சொல்வார்கள். கட்டுக்கு அடங்காத எண்ணங்களை எம் வசமாக்கி அதை ஒரு ஒழுங்கில் கொண்டு வருதல் வேண்டும்.

புலன் வழிபுகுந்தால் அறிவுக்கு ஏது வேலை?

எல்லோருமே உடன் தெளிந்து, பக்குவப்பட்ட மனிதராக வாழமுடியாது ஆனால் நல்வழி வாழ்ந்த பெரியோர் காட்டிய பாதையில் செல்வதற்கான, பயணத்தினை உடனே ஆரம்பிக்க எம்மால் முடியும். எந்தவிதமான தெளிவை நோக்கிய சிந்தனையின்றி, இஷ்டப்பட்டபடி வாழ முனையக் கூடாது.

இதனால், இந்தச் சின்ன இதயம் கடினமான எண்ணங்களை, தேவையற்ற துன்பங்களைச் சுமக்க இயலாது துன்பப்படும். அத்துடன் உள்ளத்திற்கு ஏற்படும் மேலான பளுவினால், உடல் வேதனையுடன், தேக ஆரோக்கியமும், பாதிக்கப்படலாம்.

எமக்கு முன்னே துல்லியமாகத் தெரியும் மகிழ்ச்சியைக் கண்டு கொள்வோம். பரபூரண அன்பு நிலை எம்மைக் களிப்பில் ஆழ்த்துகின்றது. மனித நேயம், உயிர் மேல் இரக்கம், கருணை, எங்கள் இதயத்தைச் சுத்தமாக்கி, சுதந்திர புருஷனாக்கின்றது.

உள்ளத்தை விரித்தால் சிறை வாழ்வு அறவேயில்லை.

தினக்குரல்

(ஞாயிறு மஞ்சரி)

07-10-2007

பொறுமை

எல்லையற்றது பொறுமை. ஒருவரை மன்னிப்பதே பொறுமையின் லட்சணம். மனிதாபிமானம் இரக்கம் உள்ளவர்களுக்கு பொறுமையினால் நிறைந்த வாழ்வுகி்டும். தாம் சார்ந்த தொழிலில் கவனம், சிரத்தை இழந்தால் வாழ்க்கையே வீணாகிப்போகும். மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி, காரியமாற்றுபவர்கள் எதிலும் வெற்றி கொள்கின்றார்கள். தேக ஆரோக்கியம் குன்றினால் மனம் பேதலித்துப் பொறுமை குன்றலாம். உடலும், உள்ளமும் வளமானால், தானாகவே கருணையுணர்வு வந்து சேரும். அன்பு செலுத்துபவர்கள் பொறுமை இழப்பதில்லை. பொறுமையே நிறைந்த வாழ்வளிக்கும்.

சாந்தமான குணநலமுள்ளவர்கள் சகலரையும் தம் முள் சினேகித்துக் கொள்கின்றார்கள். மனதில் கலக்கம், கிலேசம், கோபதாபம் அற்றவர்களுக்குப் பொறுமை தானாகவே குடிகொண்டுவிடுகின்றது.

பொறுமைக்கு எல்லையில்லை. தவறுகளை மன்னிக்கும் இயல்புடையோர் பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பதில் முன்னுதாரணமாகத் திகழ்கின்றார்கள். கடவுள் மீது நம்பிக்கை கொண்டுள்ள ஆன்மீகவாதிகள் இயல்பாகவே அமைதியானவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நாம் அறிவோம். வாழ்வில் விரக்தி வேதனைகள் உருவானதுமே மனிதர் குழம்பி விடுகின்றனர். இந்நிலையில் தம் முன் நிற்கின்றவர்களுடன் சகஜமாகப் பழகி முடியாது தங்கள் உணர்வுகளை உடன் புறத்தே தள்ளி விடுவார்கள்.

இந்நிலையில் தமக்கு ஒவ்வாத நிகழ்வுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டேயிருந்தால் பொறுமையிழந்தும் விடுவது இயற்கை. அநேகர் தமக்கு இசைவற்ற முரணான சங்கதிகள் நிகழுமிடத்து அதனைச் சகித்துக்கொள்ளாமல் தவிக்கின்றனர்.

சகிப்புத்தன்மை என்பது நிதானமான சிந்தனையுள்ள மற்றவர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்தவர்களுக்கு தானாகவே உருவாகும் மெல்லிய மென்மையான உணர்வாகும். மனிதாபிமானமும், இரக்கசுவாவும் உள்ளவர்கள் தமக்கு முரணான நடவடிக்கைகளைக் கண்டு உணர்ச்சி வசப்படாமல் அன்புணர்வினால் எத்தகைய நிலைமைகளையும் சமாளித்தேவிடுவார்கள்.

கோபம் கொள்பவர்களுக்குப் பொறுமை நிலை கூட வராது. எனினும் தமது முற் கோபத்தினால், பொறுமை

யிழந்து அதனால் அடைந்த துன்பங்களினால் பாதிப்படைந்தவர்கள் தங்கள் அனுபவங்கள் மூலம் தம் இயல்பை மாற்றியமைக்க முற்படுபவர்களும் உண்டு.

நல்லவர்கள் கூடச் சந்தர்ப்பவசத்தால் பொறுமை இழப்பதும் உண்டு. மனிதன் எல்லாச் சமயங்களில் ஒரே மாதிரியாக இருக்கமாட்டான். சில சந்தர்ப்பங்கள், சூழ்நிலைகள் எங்கள் அறிவை மறைத்தும் விடுவதுண்டு. பொறுமை காக்காது விட்டால் எந்தக்காரியம் தான் நிறைவேறப்போகின்றது?

- சாலையில் வாகனம் செலுத்தும் சாரதி, பாதையில் வளைவுகள் அதிகம் என்று பொறுமை இழந்தால் என்ன கதி?
- வைத்தியர் சத்திரசிகிச்சை செய்யும்போது பொறுமையற்று விட்டால், நோயாளியின் விதி அதோகதி!
- பாடசாலை ஆசிரியர் மாணவர் சந்தேகங்களைக் கேட்டதும், தன்நிலை மறந்தால் கல்வி கற்பித்தலின் அர்த்தம் தான் என்ன?
- அரசியல் தலைவர்கள் தாம் வாக்களித்த மக்களிடமே பொறுமையிழந்து பேசினால், அடுத்த தேர்தலில் அவர்கள் அரசு கட்டிலில் ஏறிடமுடியுமா?

எங்கள் பிரச்சனைகள் எங்களோடு போகட்டும். அதனை மற்றவர்கள் தலையில் சுமத்தி அவர்கள் பொறுமையைச் சோதிப்பது வேண்டாத செயல். நமது கருத்துக்களை மற்றவர்களிடம் எடுத்துரைக்கும் போது

எங்கள் சமநிலை இழந்து உரக்கப் பேசுவதாலோ உஷ்ணத் துடன் கண்டிப்பாகப் பேசினால்தான் அது பிறர் காதுக்குள் புகுந்துவிடும் என எண்ணக்கூடாது. நல்ல கருத்துக்க ளைக்கூட நாங்கள் அதனை முன்வைத்துப் பேசும் போது சற்றுக் கண்ணியக் குறைவாக நடந்து கொண்டால் அது கூட எடுபடாது போகலாம். மேலும் தவறான கொள்கைகளையே சிலர் தேனொழுகப் பேசிக் காரியம் சாதித்து விடுவது முண்டு. மான, அவமான வேறுபாடு, வீணர்களுக்குப் புரிவதுமில்லை.

நினைத்த காரியம் முடிவடைந்தே தீர் வேண்டும் என்பதற்காகக் காரிய சித்திகளை இலகுவில் பெற மௌன மாக இருந்தே அதில் வெற்றி பெற்றவர்களை நீங்கள் அனுபவ வாயிலாகத் தெரிந்திருப்பீர்கள்.

இல்லங்களில் கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள் ஆவே சமாகப் பேசினால் வீடு காடு போல் ஆகிவிடுமே. எந்தக் குடும்பப் பிணக்குகள் ஆகட்டும், நண்பர்கள் உறவினர்கள் சச்சரவுகளாகட்டும் எல்லாமே பழகும் விதத்திலேயே பிணைப்பின் வலு தங்கியுள்ளது.

அலுவலகங்களின் முகாமைத்துவ அதிகாரிகள், ஊழியர்கள் பிணக்குறுவதால் வேலை நிறுத்தம், பகிஷ் கரிப்பு என்று வீதிகளில் இறங்கிப் போராடுகின்றார்கள். சமரசம் காணாதலுக்கான முழு முயற்சிகளை நிர்வாகம் எடுக்காத நிலையிலேயே பொறுமை இழந்து போகின்றனர்.

சேவையை நாடும் பொது மக்களிடம் அன்பாகப்பேசி அவர்கள் தேவையை நிறைவேற்றுவது எப்படி எனச் சொல்லிக் கொடுக்காமல் நிறுவனங்கள் இருப்பதுமில்லை. ஆனால் மக்களும் அவசரமேலீட்டின் பொருட்டும் அறியாமை காரணமாக சற்று முரண்பாடாக நடந்து கொண்டாலும் அலுவலர்கள் தம்நிலை மறந்து தாங்கள் பொது மக்கள் சேவையாளர், ஊழியம் செய்ய வந்தவர்கள் என்பதை மறந்து செயல்படக் கூடாது.

- புலனடக்கம்
- தெய்வ நம்பிக்கை, தியானம்
- நல் உபதேசங்களைக் கேட்டல்

போன்றவை மூலம் மனத்தை எமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொள்ள முடியும். மேலும் தேகாரோக்கியம் குன்றினாலும் மனிதர்க்குக் கோப உணர்ச்சி மேலோங்குவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. உடல்வளம் குன்றினால் மனவளம் குன்றும் என்பார்கள்.

உழைப்பு, உழைப்பு என்றே சிலர் ஓடிக்கொண்டே யிருப்பார்கள். தங்கள் தேகநிலைபற்றிச் சிந்திக்காது நல்ல உணவு, ஓய்வு என்பதேயில்லாது விடின மன இயல்பு பாதிப்படைந்துவிடும் என்பதை உணரல் வேண்டும். எந்நேரமும் கருமம் ஆற்றும் போதும் கூட தமக்கான ஓய்வு நேரத்திற்கான இடைவெளி விட்டேயாக வேண்டும்.

குடும்பத்தினருடன் ஓய்வு நாட்களில் சந்தோஷ கரமாகப் பொழுதைக் கழிப்பதுடன் நேரம் கிடைத்தால் வெளியிடங்களுக்குச் சுற்றுப்பயணங்களை குடும்பத்தினருடன் கழிப்பதும் உள்ளத்திற்குத் தெம்மை மன ஆறுதலைத் தரும். எம்மை நாம் எப்பொழுதும் களிப்பான ஒருவராகப் புதுமனிதராக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மிக இயல்பான அன்பான நபராக இருந்தால் எம் எதிரேயுள்ளவர்களுடன் கடு கடுப்பானவராக இருப்பதற்குச் சந்தர்ப்பமே இருக்காது.

எவரையாவது எமக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால் அவருடன் சில நாட்கள் விலகியிருப்பது சிறந்தது. கோப, குரோதமாக, இருக்கின்றவர்களிடம் விலகியிருந்தால் எமக்குள்ள மன அழுத்த நிலையும் குறைந்துவிடும். மேலும் சில புரிந்துணர்வு அற்ற தன்மையுள்ளவர்களிடம் பேசிப் பயனில்லை எனக் கண்டால் விலகி இருப்பதில் தப்பில்லை. கால மாற்றங்களால் இத்தகைய பிரிவுகள் உண்மையான நல்ல அபிப்பிராயங்களை, நட்புணர்வினை வலுப்படுத்த ஏதுவாகிவிடும்.

எவரையும் வெறுத்து ஒதுக்கும் எண்ணங்களை விட்டு விடுங்கள். எமது தவறான இந்நடவடிக்கை பற்றிப் பின்னர் உண்மைகளை உணரும் போது நாம் வருத்தப்பட நேரிடும் அல்லவா?

பெண்களுக்கு மட்டுமே பொறுமை வேண்டும். ஆண்கள் வீட்டின் எஜமானர்கள் அதிகாரிகள் என

எண்ணுபவர்கள் இருக்கின்றார்கள். வீட்டிலும் சரி, வெளியுலகத்திலும் சரி ஒழுக்க இயல்புகள் உலகம் பூராவுமே பொதுவானது எனச் சகல பழமையான நூல்களும், வேதங்களுமே கூறிச்சென்றன.

தவறான விளக்கங்கள் வியாக்கியானங்கள் மூலம் நற்பண்புகளுக்கு தவறாக அர்த்தம் கொள்ளுதல் நாகரீகம் அல்ல. பண்பு விஷயத்தில் பழமை புதுமை என்கின்ற பேதம் பேசி சீரழிவான பாதையை நோக்கிச் செல்லக் கூடாது. “திரிபு” அற்றதே நற்பண்புமாகும்.

எதனையும் மன்னித்துப் பொறுமைகாப்பவர்களை தவறாகப் பயன்படுத்தும் அறிவிலிகளும் இருக்கின்றார்கள். பொறுமையாக இருப்பவரிடம் சுரண்டி வேடிக்கை பார்க்கலாம் என எண்ணுபவர்களும் இருக்கின்றார்கள். “சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது” என்பார்கள். மிகவும் பொறுமைகாத்த மன்னர்களைச் சீண்டியமையால் எதிர்த்து நின்ற அரசுகள் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்ட வரலாறுகள் உண்டு.

பாரதப் போர், இராமாயணம் போன்ற இதிகாசங்களில் ஆள்வோரிடம் நியாயங்களைக் கேட்டும் அதுபற்றி உதாசீனம் செய்தமையினால் மாபெரும் யுத்தங்களே நடந்தன. இவைகளை நாம் சத்தியங்கள் போதிக்கும் வாக்கியங்களாக ஏற்றுக்கொள்வோம். எல்லாவற்றையும் கதைகள் எனக் கொள்ளாது, வாழ்க்கைக்கான நெறிகளை உணர்த்தும் பெரும் பாடங்கள் எனப்போற்றுவோமாக!

எமது ஆத்மபலம் புலனடக்கத்தில் தங்கியுள்ளது. பொறுமை நிதானம், சாந்தம் எல்லாமே எங்கள் ஆன்மாவை வலுவேற்றித் தூய்மைப்படுத்துகின்றன. அளவு கடந்த துன்பங்கள் சூழ்ந்து நின்றாலும் தன் நிலை மாறாது அமைதி காப்பது இறுதியில் வாழ்வின் வெற்றியையும் நிம்மதியையும் அளிக்கும் என்பது உறுதி.

பொறுமை காப்பது ஒரு கௌரவக் குறைச்சலோ, எமக்கான இழப்புக்களோ எனக் கருதக்கூடாது.

இன்று கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் நாடுகள் தமக்கான இழப்புக்கள் கௌரவக்குறைவுகள் பற்றிக் கடுகளவும் சிந்திப்பதில்லை. யுத்தத்தில் பெற்றுக்கொள்ளும் கௌரவத்தைவிடப் பொறுமை காத்து பரஸ்பரம் நேயப்பாட்டுடன் இணங்குவதே இறைவனுக்கும் விருப்பமான வழியுமாகும்.

எப்படியும் காரியமாக வேண்டும் எனக் கடுகதியில் புறப்படுபவர்கள் நடுவழியில் திண்டாடுவதைவிட நிதானமாகப் பயணங்களை மேற்கொள்வதால் களைப்பு, சலிப்பு ஏற்பட வாய்ப்பேதுமில்லை.

மகிழ்ச்சியை எமது வழக்கமான குணமாக்குவோம். காலப் போக்கில் இதுவே ஒரு நாளாந்த ஏன் கணப் பொழுதும் நீங்காத கருமம் ஆகிவிடும். இதற்காக நாம் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ளத்தேவையில்லை.

அன்போடு அனைவருடனும் பழகுவீர்கள், குழந்தைகளுடன் குதூகலித்துக்கொண்டிருங்கள். பார்க்கும் எவருடனும், புன்னகையைப் பூக்களை விரித்துக் கொள்ளுங்கள். மன அழுத்தம் குறையும். பொறுமை, நிதானம் வசீகரம் தானாகவே உங்களைப் பற்றிநிற்கும்.

பொறுமையே நிறைவு!

பொறுமையினால் உறவுபெருகும்!

பொறுமையே நிறைமாந்தர் வடிவம்!

தினக்குரல்

ஞாயிறு மஞ்சரி

23-09-2007

கொள்கை

நல்ல குறிக்கோள்களை மனதில் இருத்துபவனே சிறந்த கொள்கைப்படி வாழவும் முடியும். பேச்சளவில் கொள்கை அது இது எனப் பேசுதல் தன்னையே ஏமாற்றும் செயல். பதவிகளைப் பிடிக்கக் கொள்கைகளைக் கோட்டை விடுகின்றவர்கள், தங்களை வளர்க்கத் தாம் சார்த்தவர்களை வதைக்கின்றார்கள். தியாக உணர்வற்றவர்களுக்குக் கொள்கை ஏது? கருத்துக்கள், சிந்தனைகள் ஒருவருக்கு மட்டும் சொந்தமானது அல்ல. எவர் நல்லதைச் சொன்னாலும் கேட்டு ஒழுகுதல் மாந்தர்க்கு அழகு. மானுடத்தை நேசிப்பதாகவும், அவற்றின் நலன்களை வளர்ப்பதாகவும் அமைந்திடும் கொள்கைகளால் தான் மேதினி உயிர்ப்புடன் திகழும்.

அரசியல், சமூக, மதங்களுக்கிடையே, பல்வேறுபட்ட கொள்கைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனினும் ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் தனிப்பட்ட கொள்கைகளை வகுத்துக் கொண்டு வாழ்ந்து வருவதுமுண்டு.

எப்படியும் வாழாமல் ஒரு நல்ல குறிக்கோளுடன் வாழ் பவர்கள் ஒருபுறம், எப்படியும் வாழலாம் என்கின்ற கொள்கையில் உறுதியாய் இருப்பவர்களும் மறுபுறம் உளர்.

வெள்ளவத்தையில் உள்ள நடைபாதை அங்காடியில் ஒருவர் பலாப்பழத்தைத் துண்டு போட்டு விற்பனை செய்து கொண்டிருந்தார். அவரிடம் இரண்டே இரண்டு துண்டுகள் தான் மீதமிருந்தன. ஒருவர் அவ்விடத்திற்கு வந்து, வியாபாரியிடம் பேரம் பேசி துண்டு ஒன்றினை மட்டும் இருபது ரூபாய் கொடுப்பதாகக் கேட்க வியாபாரி ஒத்துக் கொண்டார்.

அவர் பணத்தைக் கொடுக்க முற்பட்ட சமயம் ஒருவர் திடீரெனப் பிரசன்னமானார். அதே பலாப்பழத்தின் விலையைக் கேட்டார். வியாபாரி விலை இருபது ரூபாய் என்று சொன்னார். வந்தவர் கம்பீரமாக, ஐம்பது ரூபாயை எடுத்து நீட்டியபடி “இந்த இரண்டு துண்டுகளையும் எனக்கே தா” என்றவர், பதிலுக்குக் காத்திரமால் தனது பையினுள் அவைகளை இட்டு நிரப்பியதுமல்லாமல், ஏற்கனவே பலாப்பழம் வாங்க வந்தவர் மீது முறைப்புடனும் கேலியுடனும் ஒரு பார்வையைச் செலுத்திவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்.

அந்த வியாபாரி தனக்கு எதிர்பார்த்ததைவிட அதிக லாபம் கிடைத்ததாகத் திருப்திப்பட்டுக் கொண்டார். அதனை வாங்கியவரோ தான் நினைத்ததைத் தப்பான மனச்சாட்சியற்ற விதத்தில் சாதித்ததையிட்டுக் குரூரத் திருப்திப்பட்டுக் கொண்டார்.

நல்ல எண்ணணங்களை நல்ல கொள்கையுமாகின் றது. தீய விடயங்களை எப்படியாவது, எந்த வழியிலாவது, முறை கேடாக அமைத்துவிடுவது நல்ல கொள்கையுமல்ல. தான் நினைத்ததை அடைவதே தனது கொள்கை என்று சிலர் வீராப்புடன் கூறுவார்கள். நல்ல கொள்கைகள் நிலை பெற்று வாழும் கண்டபடி தனக்குச் சார்பாகக் கொள்கை வகுப்பது வெற்றிகளை ஈட்டித்தரவே தராதது.

இந்த உண்மை உலகின் தனி மனிதனுக்கும் சரி, அரசியலுக்கும் பொருந்தும் இன்று சுய நலநோக்கோடு நாடுகளால் வகுக்கப்படும் கொள்கைத்திட்டங்கள் ஏனைய நாடுகள் பாதிப்படைய வேண்டும் என்ற நோக்கோடு அமைந்துவிட்டால். அதன்பாதிப்பு ஏதோ ஒரு விதத்தில் அவைகளுக்கே பாதிப்பாக அமையலாம்.

ஏன் எனில், இந்த உலகம் ஏதோ ஒரு விதத்தில் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்துதானே இருக்கின்றன. ஒரு நாட்டில் உள்ள ஏதோ ஒரு வளம் மற்றைய நாட்டில் இருக்காது. அதனைப் பெற்றுக்கொள்ள வளம் இல்லாத நாடு குறுக்கு வழியில் பெற்றுக்கொள்ள முயல என்ன வெல்லாம் செய்கின்றன? இன்று பெற்றோலிய வளத்தை அந்த வளம் உள்ள நாட்டில் இருந்து சுரண்ட வல்லரசு நாடுகள் எடுக்கும் தந்திரோபாயக் கொள்கைத் திட்டங்கள் தான் எத்தனை?

இதன் பொருட்டு நடாத்தப்படும் அரசியல் காய் நகர்தல்களும், நடக்கும் போர்களும், மனித அழிவுகளும்

எல்லோருக்குமே நன்கு தெரியும். எனினும் நியாயங் களைத் தட்டிக்கேட்கத் திராணியற்ற சில நாடுகள் மௌன மாக கண்முடி இருப்பதையே ஒரு “கொள்கை” யாக கொண் டுள்ளன. கொள்கைக்காக வாழ்வதா, அல்லது வாழ்க்கைக் காக கொள்கையா, என்பதே பலருக்குப் புரியாமல் உள்ளது. ஏன் எனில் மனிதன் தனக்குச் சோதனைகள் வரும்போது கொண்ட கொள்கைகளைக் காற்றில் பறக்க விட்டு விடுகின்றான்.

தமது நாட்டின் விடுதலைக்காக உழைத்த தலைவர் கள் தாங்கள் கொண்டிருந்த புனிதமான கொள்கைகளைத் தொலைத்திருந்தால் அவர்கள் தமது குறிக்கோள்களில் வென்றிருக்க முடியுமா?

இன்று உலக நாடுகள் எல்லாமே தமக்கு என அரசியல் கோட்பாடுகள் சித்தாந்தங்களை வகுத்துள்ளன. தனிப்பட்ட அரசியல் கட்சிகளிடையே பலதரப்பட்ட கொள் கைகள் வகுக்கப்பட்டிருப்பினும். தமது நாடு என்று சொல்லப் பட்டதும் அதன் வளர்ச்சிக்காக ஓர் அணியில் திரண்டு விடுகின்றார்.

இன்று இந்தியா உட்பட வல்லரசு நாடுகள் பலம் வாய்ந்ததாக எத்துறையிலும் நிமிர்ந்து உயர்ந்து நிற்பதற்கு முக்கிய காரணம் அவைகள் தமது நாட்டின் வளர்ச்சிப்பணி, பாதுகாப்பு போன்ற விடயங்களில் ஒத்த கருத்தினையே கொண்டுள்ளன.

அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் உள்ள கட்சிகள் தங்களுக்கிடையே எத்தகைய முரண்பாடான கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்தாலும் கூட அவைகளின் பாதுகாப்புக் வெளியுறவுக் கொள்கைகளில் பெரிய மாற்றங்களை கொண்டிருப்பதில்லை. அரசியலில் கொள்கை மாற்றங்கள் அவைகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாறுதலடையக் கூடும்.

ஆனால் “மதங்கள்” எப்பொழுதும் தமது கொள்கைகள் பாரம்பரிய சம்பிரதாயங்களை மீறிட அனுமதிக்கவே மாட்டாது. பண்டைய தமது வேதங்கள், சாஸ்திரங்களை பற்றுதியுடன் கடைப்பிடிப்பதனால் தான் இன்னமும் மக்கள் நம்பிக்கையுடன் கடைப்பிடிக்கும், “சமயங்கள்” எல்லாமே சாஸ்வதமாக ஜீவிக்கின்றன.

எனினும் பல்வேறு சமயங்களுக்கிடையேயும் உள்ள கொள்கை முரண்பாடுகள் காரணமாக சமயங்களுக்கிடையே பூசல்கள் ஏற்பட்ட துயரகரமான வரலாறுகளும் உண்டு. இதில் குறிப்பிடத்தக்க விஷயம் என்ன வெனில் ஒரே மதத்தினுள்ளேயே பல பிரிவுகள் தோன்றி தமக்குச் சார்பான மக்களைத் தங்கள் பால் இழுத்தனர். மதப் பூசல்கள் அதனால் ஏற்பட்ட கலவரங்கள் காரணமாக பல்லாயிரம் மக்கள் இறந்து பட்ட சோக சரித்திரங்கள் உண்டு. இன்னமும் கூட மதப்பூசல்கள், உட்சண்டை சச்சரவுகள் இல்லாமல் இல்லை.

ஆனால் சமயங்களின் தனித்துவமான தத்துவங்கள் கோட்பாடுகள் மனித இனத்தின் ஆன்ம விழிப்பு உயிர்ப்புக் காகவே ஏற்பட்ட காரணங்களால் இவைகளின் உண்மைத் தன்மை காரணமாக இவை அழிந்துவிடப் போவதுமில்லை.

சிலர் தங்களை வளர்த்துக்கொள்ள மட்டும் அரசிய லையோ அல்லது மதங்களையோ கருவியாகப் பாவிப்பது முண்டு. சம்பாத்தியங்களைத் தேட ஏதாவது நிறுவனங் களுடன் இணைந்து கொண்டு பொய்மையாக நடிப்பவர்களு முண்டு. இந்த நபர்களால் இவர்கள் சார்ந்த நிறுவனங்கள் தான் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாக நேரிடும்.

- கொள்கைப்பற்று
- விடாமுயற்சி
- தியாக மனப்பான்மை / சுயநலமின்மை
- அச்சமின்மை
- உண்மையான சேவையுணர்வு

மேற் சொன்னவைகளைக் கொண்டுள்ளவர்களினால் நினைத்ததை எதனையுமே சாதிக்கும் மனோ உறுதி தானாக வந்துவிடுகின்றன.

நல்ல கொள்கைகளைச் செயலாற்றுவதற்கு அதி காரம் தேவைப்படுகின்றது. அன்பினால் அதிகாரம் பெறு தலை விடுத்து அதிகாரம் செய்தே அதிகாரத்தினைக் கைப் பற்ற விழைகின்ற மனப்பான்மை பலரிடம் வந்து விடுகின் றமை துரதிஷ்டமே!

நல்லன செய்ய விழைதலும் அதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட முனையும்போது அதிகாரம் தானாகவே வருவதுண்டு. நயவஞ்சகர் சூழ்ச்சி மூலம் பல நல்ல கொள்கைவாதிகள், மக்கள் முன் நிலைக்காது போய் விடுவது முண்டு.

வல்லவர்களை, நல்லவர்களைக் கண்டு கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தினை மக்கள் வளர்த்தேயாக வேண்டும். கொள்கைகளால் சூழம்பாமல் குளப்பமற்ற தெளிவான சிந்தனைகளை எமக்குள் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

பழைமைச் சிந்தனைவாதிகளை ஏற்கும் நாம் புதிய, புதிய சிந்தனையாளர்களின் வரவுகளை ஏற்க பழக வேண்டும். கருத்துக்கள் கொள்கைகள் தனி ஒருவருக்கு மட்டும் உரித்தானது மல்ல. நல்ல கொள்கைகளை எவர் தெரிவித்தாலும், அதனை ஒரு வழிகாட்டியாக ஏற்பது எமது பரந்த மனப்பான்மையைக் காட்டுவதாக அமையும்.

கொள்கைகளைச் செயலாற்றும் போது மிதவாதம், தீவிரவாதம் என்கின்ற இரு பிரிவுகள் உருவாகின்றன. பல கருத்துக்களை நாம் மிக இயல்பான வழிகளில். அன்பாக தெளிவுடனேயே தெரிவிக்க வேண்டியுள்ளது. கொள்கைகள் எல்லாவற்றையுமே உடன் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளும் நிலையில் எல்லோருமே இருக்கமாட்டார்கள்.

தீவிரமான வழியில் வற்புறுத்தலுடன் எந்தக் கருத்தையுமே மக்களிடம் புகுத்துதல் என்பது முடிகின்ற காரியமேயல்ல. காரியம் ஆகவேண்டும் என்பதற்காகத் தீவிரவாதம் மூலம் கொள்கைகளைப் பரப்புதல் என்பது எத்தனை வீதம் முழுமையாகச் சாத்தியப்படக்கூடியது என்பதை நாம் கண்டு கொள்ள முடியுமா?

இன்று மிதவாதம் பேசிக்கொண்டே தீவிரமான கெடுபிடி நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் வல்லரசு நாடுகள், மற்ற நாடுகளுக்கு ஆலோசனைகளை உதிர்ப்பது சர்வசாதாரண நிகழ்வுகளே!

கொள்கைகள் என்பது ஒருவரின் குரல்வளையை நசிக்கக்கூடாது. கோடானுகோடி மக்களை வழி நடத்தும் அரசுகளின் விழிப்பான நேர்மையான அணுகு முறைகளாலேயே உலகத்தின் நலன்கள் தங்கியுள்ளன.

தனி ஒரு நாட்டின் கொள்கை கோட்பாடுகள் அனைத்து நாடுகளையும் பாதிக்கவல்லது. அத்துடன் ஒரு வல்லரசு நாட்டின் தலைவன் ஒருவரின் கொள்கைகூடப் பல கோடி மக்களைப் பாதிக்கலாம் என்பதையும் உணர்வோமாக! சீரான ஒரு வழி முறைகளைச் சிந்தனைகளைக் கொண்டால் அதுவே புனிதமான கொள்கையாகின்றது.

ஒரு நாட்டின் செழுமை அந்நாட்டின் தலைமையில் தங்கியுள்ளது என்பார்கள் தலைமை என்கின்றபோதே

தலைமைத்துவத்தின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றும் முறைமைகளில் தங்கியுள்ளது. நியாயத்தன்மையுடன் கூடிய கொள்கை வகுப்பினால்தான் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு சீராக நடைபெறுகின்றது.

மக்கள் தமக்கிடையேயான தனிப்பட்ட குரோதங்கள், கொள்கைகளை முதன்மைப்படுத்தாமல் தலைமைத்துவ கொள்கைகளின் நியாயத்தன்மையினை ஏற்று, நாட்டுப் பற்றுடன் பின்பற்றும் போது அந்த நாடு வளர்ச்சி அடைவது ஒரு புதுமையான சங்கதியுமல்ல.

இன்று பொருளாதாரத்தில் மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தில் உயர்ந்த நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால். நாட்டினை முன்னேற்றுதல் என்கின்ற கொள்கை மட்டுமே முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த அரிய உண்மைகளை வளர்முக நாடுகள், அல்லது வறிய நாடுகள் என்று சொல்லப்படுபவை இன்னமும் அதனை ஏற்று தங்களை மாற்றியமைக்க இயலாது இருப்பது கவலைக்குரியதாகும். மேலும் இன்னமும் இந்த நாடுகள் வல்லரசு நாடுகளுக்கு அடிமைப்படுவது போல கடன் வாங்கிச் சீவிப்பதே பிரதான கொள்கைகளாகக் கொண்டிருப்பதை என்ன வென்று சொல்ல?

கடதாசியிலே கொள்கைகளை எழுதிப் பிரகடனப்படுத்தி அதனை வெறும் விளம்பரமாக வெளிப்படுத்துதல் ஒரு உண்மையான கொள்கைப் பிரகடனமேயல்ல.

செயல் முறையில் செய்யப்படாத கொள்கைகளால் என்ன பயன் வந்துவிடப்போகின்றது?

ஐந்து ஆண்டுத்திட்டங்கள் பத்து ஆண்டுத்திட்டங்கள் என்பதுடன் குறுகியகாலத்திட்டங்களும் போடப்படும் சில நாடுகள், அதனை நிறைவேற்றுவதலைக் கிஞ்சித்தும் கருதாமல் இருந்த இடத்தில் இருந்து மேலும் நழுவி கீழே அளபாதாளத்தில் விழுவது கொடுமை!

அமைதியான சூழலில் வகுக்கப்படும் கொள்கைத் திட்டங்களையும் புரணமாகச் செயல்படுத்த முடியும். அன்பு, நேயம், கருணையுணர்வுடன் கூடிய மக்களின் புரிந்துணர்வினால் மட்டுமே சௌஜன்யமும், சுபீட்சமும் இணைந்த நாட்டினை உருவாக்க முடியும்.

போரும், குரோதமும், சூழ்ச்சியும் இணைந்து நின்றால், எங்குதான் வளர்ச்சி என்பது கை கூடிவரப் போகின்றது? எவரையும் ஏற்றுக்கொள்கின்ற தனி ஒரு ஜீவனையும் மதிக்கின்ற புனிதத் தன்மையை பேணிக் கொள்வோமாக! நாம் மட்டுமே மதிப்புக்குரிய தனியான மனிதர் அல்ல.

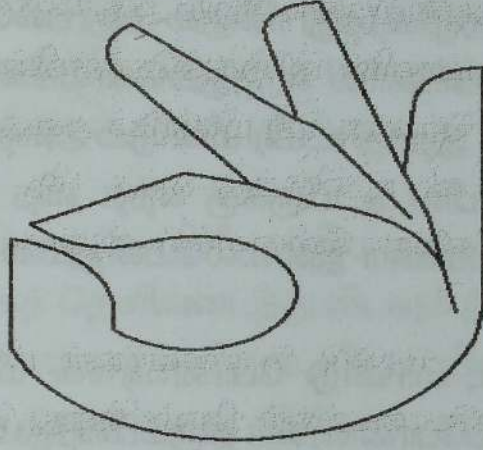
இந்த உலகமும், வானும், அங்குள்ள எல்லா ஜீவன்களும் வாழுதலுக்காகவே அவதரித்தன. உலகம் உய்ய நாம் ஏதாவது செய்தலே எமது பணி. அதுவே ஒரு நெறி முறையான கொள்கை என்பதை ஏற்போமாக!

சகல உயிர்களையும், மானுடத்தையும் நேசிப்பதும், அவைகளுக்கான கௌரவத்தை வழங்குதலைவிடச் சிறந்த கொள்கை வேறு என்ன உண்டு நண்பர்களே!

தினக்குரல்

(ஞாயிறு மஞ்சரி)

14-10-2007

உயிர்

“உயிர்” பற்றிய மாயப் புதிர்கள், இன்னமும் விடுபடவேயில்லை என்றே, பலரும் சொல்கின்றார்கள். உயிருக்கு உருவம் இல்லை. செத்தவர்கள் மீண்டும் வந்து, கதை சொன்னதுமில்லை. ஆன்மா பற்றி ஆன்மீகவாதிகள் சொல்லும் அற்புத விளக்கங்களை விஞ்ஞானிகள் ஏற்றுக் கொண்டதுமில்லை. மனிதன் “தூய வழி” மூலம் வாழ்ந்து காட்டினால் உயிர் தூய்மையாகின்றது. நல்ல வாழ்வுமுறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம், அனுபவ ரீதியாகக் காணும் அமைதி நிலையே, உயிர் வாழ்வின் உண்மையான அர்த்தமுமாகும். தன்னைத் தூய்மையேற்றுவதே ஆன்மாவின் ஈடேற்றமுமாகும். ஆன்மாவைப் புனிதப்படுத்து என்றே எல்லாச் சமயங்களும் வலியுறுத்துகின்றன. நல்லோர் மூச்சு அடங்கி ஒடுங்குவதில்லை. அது எல்லையற்றுப் பெரும் பிரகாசமாய் ஒளி விட்டு உலகை ஆட்சி செய்யும்.

உயிர் என்பது புரியாத ஒரு மாயப்புதிராகக் கருதப் படுகின்றது. ஆன்மா, ஜீவன் என்றெல்லாம் சொல்லப் படுகின்ற இதுபற்றி சகலமதங்களுமே பற்பல கருத்துக் களைத் தத்துவங்களை, அற்புதமாக அவனிக்கு உவந்து

ளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆன்மீகவாதிகளில் ஒரு சாரார், ஆன்மா அழிவற்றது என்றும் அது பல்வேறு பிறப்புக்களைப் பல வடிவங்களில் எடுத்துக்கொள்கின்றன என்றும், பிறிதொரு சாரார் இறந்த உயிர் மீண்டும் அவதரிப்பதில்லை உடல் அழிந்த பின் உயிருக்கு எந்த வித மறுபிறப்புக்களுமோ, செயல்களோ இல்லையென்றும் கூறுகின்றனர்.

ஆனால், மாண்டு போனவர்கள் மீண்டு வருவதில்லை. செத்துப்போனவர்கள் திரும்பிவந்து செத்த சங்கதிகளை விலாவாரியாகச் சொல்லியதுமில்லை. அப்படியாராவது திடீர் என்றோ, அல்லது நோய் வந்து மரணமான பின்னர், பின்பு மீண்டும் வந்து, கதை பேசியதாக யாராவது சொன்னால் அது வெறும் கற்பனைதான். நோயின் மயக்கத்திலிருந்து மீண்டும் விழிப்பு நிலைக்கு வந்தவர்கள் உடல், மனக்கோளாறு காரணமாக காலன் என்பவனைக் கரிய நிறத் தோற்றத்துடன் கண்டதாகச் சொல்வதுண்டு. இது எல்லாமே வெறும் பிரமை, மனமயக்கம் என்றே அறிவிய லாளர்கள் சொல்கின்றார்கள்.

மனக்கிலேசம், நிம்மதியின்மை, புத்தி மாறாட்டம் காரணமாக உடல் நிலையில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், மரண பயத்தால் உளறிக்கொட்டுவதை எல்லாம் உண்மை என்று நம்புகின்றவர்களைப் பகுத்தறிவாளர்கள் கேலியுடன் நோக்குகின்றனர்.

மறுபிறப்பு பற்றிப் பற்பல சம்பவங்களைக் கதை, கதையாகப் பேசப்பட்டாலும் கூட இவை யாவும் வெறும் புதிரானது என்றும், போலிப் புனைகதைகள் என்றுமே பலரும் கருதினால் வியப்பு இல்லை.

ஆயினும், “உயிர்” பற்றிய மாயப்புதிர் பற்றி நாம் முழுமையாகத் தெளிவடைந்து விடவும் இல்லை எனலாம். எமது முன்னோர்கள் கூறிய உயிர் பற்றிய தகவல்களுக்கு எந்தவித ஆதாரங்களும் இல்லை என்றே இன்னமும் அறிவியலாளர் தெரிவிக்கின்றனர். உயிருக்கு உருவமும் இல்லை, செத்தவர் எழுந்து நடமாடியதென அனுபவ யதார்த்தரீதியான உண்மைச் சம்பவங்களும் இல்ல வேயில்லை.

ஆன்மா பற்றிய மெய்ஞானிகளின் அற்புதமான விளக்கங்களை விஞ்ஞானம் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளாத போதிலும்கூட உயிருடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கான “தூய வழி” என்பது வாழ்வியலில் வாழ்ந்துகாட்டும் ஒழுக்க நெறியே, என்பதும் அதனால் உயிர் தூய்மையாகின்றது என்பதனை ஏற்பதில் அபிப்பிராய பேதம் தேவையில்லை.

“ஆத்மாவைத் தூய்மைப்படுத்து” என்பது “ஒழுக்கமாக வாழு” என்று வலியுறுத்துவதற்கேயாம். எனவே சாதாரண மனிதனுக்கேற்ப நல்நெறிகளைப் போதிக்க “உயிர்” பற்றிய விளக்கங்களை முன்னோர் எமக்கு

அருளிச் செய்த வாக்கியங்கள் எல்லாமே நல்ல அருளாளனாக வாழும் முறைகளை சொல்லித் தருவதற்கான படிமுறை வழிமுறைகளே என்பதனை உணர்க! உயிர் இல்லாத உடலுக்கு ஏது பெறுமானம் உண்டு? உடல் நல்லன செய்கையில் உயிர் தூய்மை பெறுகின்றதல்லவா?

சொல்கின்ற வழிகள் எல்லாமே புரிந்து கொள்ள முடியாது போனாலும் கூட முடிவில் அந்த வழிகள் எல்லாமே எங்கள் ஆன்ம விழிப்பின் பொருட்டேயாம். ஆன்ம விழிப்பேற்றல், விழிப்பூட்டல் என்பது அகவாழ்வின் தூய்மை பெறுவதால், எமது வெளியுலகத்தினூடான வாழ்வுப் பயணங்கள், சிரமங்கள், சிக்கலின்றிச் செல்வதற்கான நேரிய உபாயங்களுமாகும் என அறிக!

உடலின் கலங்கள் செயலற்றுப்போனதும், உடல் பாகங்கள் அனைத்தும் பயனற்றுவிட உடலை விட்டு உயிர் போய் விட்டதாகி விடுகின்றது. மூச்சுப்போன பின், அசைவற்ற உடலைப் பிணம் என்று அழைக்கின்றோம். இதன்பின் மனிதனின் வாழ்வு அற்றுவிட தேகம், மீண்டும் பஞ்சபூதங்களுடன் சஞ்சாரம் செய்யப்படுகப்பட்டு விடுகின்றது.

உயிருடன் பிறந்த தேகம் பஞ்சபூதங்களால் ஆனது என்கின்றோம். இந்த மண் (நிலம்), நீர், வளி, ஆகாயமுடாக வரும் ஒளி, தீ(நெருப்பு) இவையின்றி மனிதன், மரம், செடி, கொடி எதுதான் வளரமுடியும்? இவைகள் தோற்றம் பெற்று

பின் அழிந்தாலும் மீண்டும் பஞ்சபூதங்களுடன் சங்கமிப்பதும், உடல்கள் மீண்டும் உருப்பெறுவதும், பிறந்து அழிவதும், இயற்கையின் நியதி. இவைகளை எம்மால் தடுக்க முடியுமா? உலகச் சுழற்சிக்கு இந்த நிகழ்வுகள் அவசியமாகின்றன.

துர்மரணங்கள், இயற்கை அழிவுகளான புகம்பம், கடல் கொந்தளிப்பினால் எழும் பேரபாயங்கள், தொற்று நோய்கள், எல்லாமே இயற்கை சிருஷ்டிகளை இயற்கையே தானே அழித்துத் தனதாக்கிக் கொள்ளும் விந்தை அன்றோ!

இந்த மனித உடல் அழிந்தாலும் அதுவாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலை என்பது என்ன? தேகம் அழிவது ஒன்றும் புதினமானது அல்ல. ஆயினும் இந்தத் தேகத்தி னூடாகச் செய்த பணிகள் ஒருவரை இறக்காமல் வாழ வைக்கும் என்பதில் எவ்வித கருத்துவேறுபாடுகளுமே இல்லை.

- எவ்வுயிர்க்கும் கருணையைப் பொழிபவன்
- கடமைகளை ஒழுங்காக நிறைவேற்றுபவன்
- சத்தியத்தில் இருந்து, எக்கணமும் வழுவாதவன்
- சேவை செய்வதையே, உயிரிலும் மேலாகக் கருதுபவன்

மேற்சொல்லப்பட்ட குணாம்சங்களைக் கொண்ட வனை மரணம் வென்றதில்லை. இந்த உடல் எடுத்ததன் பயன்படி வாழ்ந்திட்டால மரணம் என்கின்ற ஒன்று இல்லாமல் இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலங்களுக்கு அப்பால் நின்று, காலங்களுக்கு அப்பால் பட்ட மகானு பாவனாக, நித்திய, சிரஞ்சீவித்தன்மையுடன் ஜீவித்துக் கொண்டேயிருப்பான்.

இந்தத் தேகம் அழிந்தே தீரும் என்கின்ற உண்மையை இன்னமும் தெரியாமல் புரியாமல் இருப்பதாலேயே எல்லாமே, நித்தியமானது என்கின்ற போலித்தனத்துள் அகப்பட்டு மனிதன் சதா பாவங்களைச் செய்தவனாகின்றான்.

உண்மையாக வாழுபவர்க்குச் சமயங்கள் பிறிதாகவோ, முரண்பாடுகளாகவோ, தோற்றம் காட்டுவதுமில்லை.

பேய்கள், பிசாசுகள், கெட்ட ஆவிகள் என்றும் சொல்லி பயப்படுத்தப்பட்டிருப்போம். இவையெல்லாம் பொய்யானவை என்று வலியுறுத்தப்பட்டே வருகின்றன. அப்படியே அவைகள் இருப்பதாகவே வைத்துக் கொண்டாலும் சரி, சமூகத்தில் நடமாடிக்கொண்டிருக்கும் கீழ்த்தரமான சமூகவிரோதிகள் கொடும்பாதகர்களைவிட இவைகள் என்ன செய்துவிட்டன?

கொலை, கொள்ளை, ஏமாற்றுதல், பித்தலாட்டங்கள், சூது, வாது, குடிபோதை, கற்பழித்தல், பொய்

பேசுதல் போன்ற அனைத்து அராஜகங்களையும் மனிதன்தான் செய்து கொண்டிருக்கின்றானே ஒழிய கண்ணுக்குப் புலனாகாத வெறும் கற்பனை உருவுடைய உருவங்கள் செய்வதில்லை.

உயிருடன், தலைக்கனத்துடன், ஆணவமிடுக்குடன் இருக்கின்றவன் தன்னைப்போல் உயிருள்ள உருவங்களை அழிக்க முற்படுகின்றான். எல்லாப் பிராணிகளுக்கும், தாவர இனங்களுக்கும் கூட உயிர் உள்ளது என உணர்ந்தும் கூட தனக்கு மட்டுமே தனது ஆத்மாமட்டுமே நிலையானது, நித்தியமானது எனக் கருதுவது சுத்த மடமையான எண்ணங்கள் அல்லவா?

ஆன்மீகவாதிகளின் கூற்றுக்களை பகுத்தறிவாளர்கள் அல்லது நாஸ்திகவாதிகள் என்றும் சொல்லப் படுபவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத போதிலும் கூட ஆன்மீகவாதிகளின் கூற்றில் உண்மைத்தன்மைகள் உள்ளமையினாலேயே, உலகில் இன்னமும் மதங்கள் நித்தியமானவைகளாக, மக்கள் வாழ்வுடன் பிணைந்து நிற்கின்றன.

வெறும் கற்பனைகளால் நித்தியமான ஒன்று உருவாக முடியுமா? அனுபவஞானம், கல்வி அறிவு, சிந்தனை வளங்கள் மூலமாகவே சமயங்கள், மக்களிடம் நிலைபெற்று மிளிர்கின்றன. ஆன்மாவைப் புனிதமாக்கு! உள்ளத்தைத் தூய்மையாக்குவதே இதற்கானவழி என்று எல்லா மதங்களும் ஏககுரலில் சொல்கின்றன. இறைவனை விசுவாசிப்பதன் மூலம் உயிர், இந்தத்தேகம், தீவினை செய்வதனின்றும் தடுத்தாட்கொள்ளப்படுகின்றது.

எனவே நல்லன செய்தலே அறம் என்பதையும் அதுவே உயிரை உன்னத நிலைக்கு இட்டுச் செல்ல வல்லது என்பதையும் ஆன்மீகம் எடுத்துரைப்பதைவிடுத்து எடுத்த எடுப்பில் எல்லாமே கற்பனைக்கூற்று என்று சொல்லிக் கடவுள், கொள்கைகள், நம்பிக்கைகள், ஏன் தோன்றின எனத் தெரியாமல் பொருதுவதும் பொருத்தமற்ற விடாப்பிடியான முரட்டுப் பிடிவாதமேயாகும்.

கடவுள் மீதான பற்றுதலும், நம்பிக்கையும் அறவே அற்றுப் போனால் இந்தப்பூமி என்றோ செத்துப் போயிருக்கும். பாவங்கள் பற்றியும், அதனால் உயிர்க் குண்டாகும் துன்பங்கள் பற்றியும் சமயங்களால் அறிவுறுத்தப்படாமல் விட்டால் மாந்தர் எல்லோருமே அறம் என்றால் என்ன? என்றே தெரியாமல் கண்ட படி வாழ்ந்து சீர் கெட்டழிந்து போகமாட்டார்களா? புரிந்துகொள்வோமாக!

சாதாரண நிலையில் வாழ்ந்தவர்களாயினும் சரி, மிகவும் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களாயினும் சரி, உயிர் வாழ்தல் என்பது இந்தப் பூமியிலேயே நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்த உயிர் வாழ்வில் இன்ப, துன்ப நுகர்வுகள் எல்லாமே, எல்லோர்க்குமான பொதுவான அனுபவங்களே.

எத்தனை நூல்களைக் கற்றாலும், உயர் பதவியை வகித்தாலும் என்ன? அரசனேயாயினும் ஆண்டியேயாயினும், அவன் வாழும் காலம் இங்கே தான் ஆரம்பித்து

இங்கேயே நிறைவு பெறுகின்றன. இருக்கின்ற வாழ்வில் நிறைவு காண்பவன் எவனோ அவனே நித்த வாழ்வு பெற்ற புருஷனாகின்றான். உயிர் வாழ்வு என்பது வாழ்நாளின் காலங்களில் மட்டும் தங்கியிருக்கவில்லை.

இந்த மண்ணினுள் புதைந்து வாழும் மண்புழு தான் ஜீவிக்கும் ஓரிரு நாட்களில் இந்த நிலத்தை உழுது விவசாயிக்கு வியத்தகு உதவியை ஈந்துவிட்டுச் சாகின்றது.

சும்மா உயிர் விடுதல் கூடாது. இந்த மண்ணுக்கு ஏதாவது செய்து விட்டுப் புறப்பட்டால் புனித வாழ்வு பெற்று உயர்ந்த வராவோம்.

நெஞ்சத்தின் மாசு அற்றவனுக்குக் களிப்பு நிலை தானாக உருவாகிவிடுகின்றன. இந்நிலைதான் ஆன்மாவிற்கான உயிர் புள்ள உண்மையான பரிசுத்த விழிப்பு நிலையுமாகும்.

சத்தியத்தின் மீது விசுவாசம் வைத்துள்ளவனே சுதந்திரமாகத் தனது ஆத்மாவை வைத்திருப்பவனுமாகின்றான். புனிதத்தன்மையைத் தன்னுள் புணராதவனால் உலகத்துடன் அன்னியோன்னியமாக ஈடுபாட்டுடன் வாழ முடியாத நிலைக்கு உள்ளாகின்றான்.

தெளிந்த சிந்தனை வளமும், பிறர்க்கான நன்மைகளை வழங்கலும் ஆன்மாவின் ஆற்றலை எண்ணங்களால் அளவிட முடியாத அளவு வளர்த்துக்கொள்கின்றது.

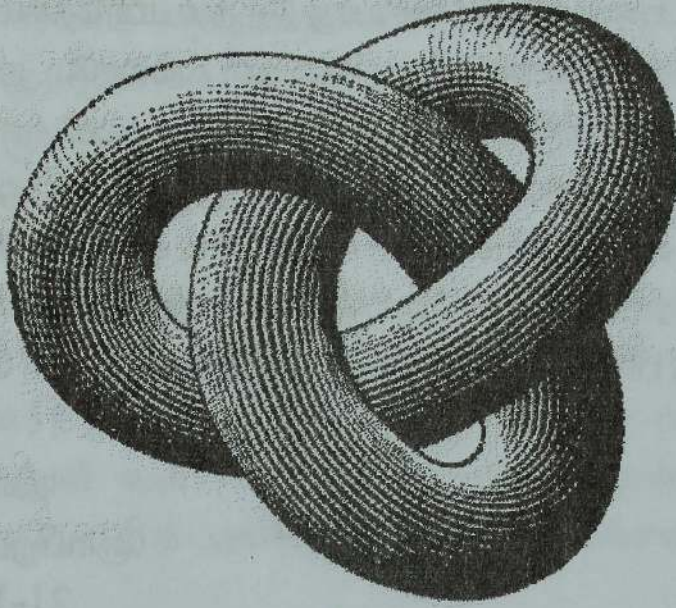
- மரணம் வந்து கதவைத் தட்டும், ஒரு வினாடிப் பொழுதிலும் கூட உயிர்ப்பறவை பறக்கும் வினாடிப் பொழுதிலும் மேலான ஒரு சிறு வழங்கலையாவது, அவ்வேளையிலும் செய்துகொள்வாயாக!
- எம்மைச்சார்ந்த அல்லது சாராத எவரேயாயினும். அவர் இந்த உலகின் மாபெரும் பொக்கிஷம் என்று உணர்ந்து கொள்ளும்பரந்த மனப்பான்மையை உன்னுள் வளர்ப்பாயாக! புல்லே ஆயினும் அது இறையோனின் புனித படைப்பு எனக் கொள்க!
- நான் செய்த நல்லகாரியங்களால் பிரதிபயன் எடுக்காமல் விட்டு விட்டேனே எனக்கருதாமல் எனது காரியங்கள் யாவுமே எனது உயிர் வாழ்வின் மேம்பாட்டிற்கு மட்டுமல்ல அனைத்து ஆன்மாவுக்குமானதே எனக் கருதுவாயாக!
- நான் செய்த தவறுகளுக்காக மனம் வருந்துகின்றேன். பிறர் எமக்குச்செய்த தவறுகள் அனைத்தையும் மன்னித்து விடுகின்றேன். அவர்களை முழுமையாகவே ஏற்றுக்கொள்கின்றேன் என்ற கொள்கையினைக் கொள்வாயாக!
- எம்மிடத்தே தூய்மையை வளர்க்கின்ற அதே வேளை பிறர் குற்றம் காண்பதையும், அவர்கள்மீது குரோதம் காழ்ப்பு பொறாமை வளர்ப்பதை உருவாக்குதலை அறவே கைவிடுவாயாக!

- கட்புலனுக்குத் தெரியாத இந்த உயிர்நேகம் ஊடாக செய்கின்ற எல்லைற்ற காரியங்கள் எல்லாமே நல்லவைகளாக இருக்குமிடத்து மனிதனின் உலக வாழ்வுகூட நித்தியமானதாக புனிதமாகி விடுமன்றோ! அழிதல் அழிவு என்பது உண்மை வாழ்வுக்கு ஏது? நல்லோர்க்கு முச்சு அடங்கி ஒடுங்கு வதில்லை. அது எல்லையற்றுப் பெரும் பிரகாசமாக ஒளிவிட்டு உலகை ஆட்சி செய்யும்.

தினக்குரல்

(ஞாயிறு மஞ்சரி)

21-10-2007

தண்டனை

ஒருவனுக்கு அநியாயமாகத் தண்டனை வழங்குவது அவர்களின் ஜீவாதார உரிமைகளைக் கொள்ளையடித்து இம்சைப்படுத்துதலாகும். செய்த தவறுகளுக்காகத் தண்டனைகளை மனப்பூர்வமாக ஏற்பவர்களுக்கு இறைவனின் மன்னிப்புக் கிடைக்கும். திட சிந்தனையுடையவர்கள் தவறான வழியில் நடக்கச்சித்தம் இல்லாதவர்கள். தண்டனை வழங்குவதில் மனிதர்கள் தவறுகள் செய்யலாம். இறை தண்டனையில் குற்றம் சொல்வது கூடாது. அறநெறியில் வாழ்பவர்கள் தண்டனை பற்றி ஏன் பயப்படப் போகின்றார்கள்? மன்னித்தல் மூலம் ஒருவரை வாழவைக்க முடியும். அதை உணராதவர்கள் அதன் பலாபலன்களை அனுபவித்தேயாக வேண்டும். கண்டவனும் தண்டனை வழங்க முடியாது.

அநீதியற்ற, நியாயபூர்வமாக வழங்கப்பட்ட தண்டனையை எவ்வித முரண்பாடுமின்றி உளப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்பவனே திடசிந்தனையுடைய மானுடனாவான்.

தண்டனைகளைக் கண்டபடி தங்கள் இஷ்டம் போல

எவராவது ஒருவர்க்கு வழங்குவது தண்டனைக்குள்ளான வரது ஜீவாதார உரிமைகளைக் கொள்ளை யடிப்பதும் இம்சைப்படுத்துவதுமாகும். நல்ல நோக்கம் ஒன்றிற்காக ஒருவரைத் திருத்தி மீண்டும் சமூகத்திற்கு ஏற்றவனாக வாழ வைக்கவே தண்டனைகள் வழங்கப்பட வேண்டும். எனினும் தண்டனைகள் வழங்குபவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கின்றது என்பது மிக முக்கியமான விஷயமேயாகும்.

எவரினதும் வாழ்வை அழித்துக் கெடுத்து மீளவும் எழுந்து கொள்ள இயலாதவாறு முடக்கி ஒடுக்குவதற்கு எவருக்குமே உரிமையில்லை. நியாயத்தைச் சட்டங்களை மீறித் தமக்கே என அதிகாரங்களைத் தாமே வகித்திட முன் வருபவர்களை மக்கள் விரும்புவதுமில்லை.

கண்டவர்களும் கண்டபடி தண்டனை விதிப்பது கடவுளைச் சீண்டும் செயல். எனினும் நீதியின்பால் இறைவன் பார்வையில் எல்லோருமே சமனாக நோக்கப் படுவதால் இயற்கையாக வழங்கப் படும் அவரது தீர்ப்பினை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் விடமுடியாது.

இன்று உலகம் பூராவும் இயற்கை வீறுகொண்டு எழுந்து செய்கின்ற அனர்த்தங்களின் விபரிதங்களை என்ன செய்ய முடியும்? மனிதன் தன் மாண்பினை மறந்து விட்ட மையினாலேயே துன்பங்களை அனுபவித்து வருகின்றான் என ஆன்மீகவாதிகள் ஆதங்கப்படுகின்றார்கள்.

மக்கள் எல்லோருமே அறத்தின் கூற்றுப்படி வாழ்ந்து வருவதாகக் கூறமுடியுமா? எல்லோருமே தத்தமது நியாயங்களை விட்டுக்கொடுத்துப் பேசமாட்டார்கள். தவிர தங்கள் செயல்களின் சரியான அல்லது தவறான அம்சங்களைப் புரியாமலும் இருக்கின்றவர்கள் படும் இன்னல்கள் சொல்லுந்தரமன்று.

உண்மைகளை நியாயங்களின் வலுவைப் புரிய வைப்பது எப்படி? தெரிந்து 7செய்யும் தவறுகளும், தெரியாமல் செய்யும் தவறுகளுமாக மொத்தத்தில் விளைவுகளை ஏற்றுக்கொள்வது யார்? யார் யாரோ செய்கின்ற செயல்களுக்காக அப்பாவிகள் படும் துயர்கள் தான் பன்மடங்கு பன்மடங்கு...!

தவறு இழைத்தவனை அவன் திருந்த வழி ஏற்படுத்தாது விடுவதானது அவன் செய்த தவறுகளைவிடக் கொடுமையானது.

மன்னித்தல் என்பது பற்றி நாம் பேசுகின்றோமே ஒழிய நடைமுறை வாழ்வில் நெறிப்படுத்துகின்றோமா? மன்னிப்பு அளிப்பதற்கு எல்லையில்லை என்பார்கள். ஆனால் மன்னிப்புப் பெற்ற எல்லோருமே அதன் தாற்ப்பரியத்தை உணர்கின்றார்கள் இல்லை.

சிலரை ஒரு முறை மன்னித்து விட்டால், அந்த உயரிய சலுகையைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்கின்றார்கள்.

சரி... போனால் போகின்றது அவரை இன்று விட்டுவிடுவோம் எனப் பெருந்தன்மையுடன் சொன்னால் மன்னிப்புப் பெற்றவர்கள் சிலர் வேறுவிதமாகவும் அர்த்தம் கொள்வதுண்டு. தங்களின் பலம் அறிந்து பயம் மேலீட்டினால் சும்மாதன்னை விட்டுவிட்டதாக ஜம்பமாகச் சொல்லிக் கொள்வார்கள். இந்த வீம்புப் பேச்சு ஒரு கோழைத்தனமான கோமாளிப் பேச்சு என இவர்கள் உணர்வதுமில்லை.

மன்னிப்பு வழங்குதல் என்பது தவறுகளை மென்மேலும் செய்தலுக்கான அங்கீகாரம் அல்ல.

குற்றம் செய்தவர்கள் சாதாரணமாகத் தப்பித்துக் கொள்வதால் தொடர்ந்தும் அவ்வண்ணம் செய்வதற்கு எத்தனிப்பது பெரும் தவறு என்பதை பின்னர் கிடைக்கும் மீளமுடியாத தண்டனைகள் வாயிலாக உணர்ந்து கொள்ளத்தான் போவார்கள்.

கஷ்டப்பட்டு உழைப்பதற்கு விருப்பமின்றி எப்படியாவது பத்துப்பேர் மெச்சவேண்டும் என்பதற்காக குறுக்கு வழியில் சமூகம் வெறுக்கும் செயல்களைச் செய்பவர்கள் வாழ்க்கையில் சறுக்கி பிறர் முகத்தைப் பார்க்க முடியாத பிறவிகளாகிவிடுவர்.

தெரியாத்தனமான காரியங்களை, குற்றச் செயல்களைச் செய்து, சிறைக்குச் செல்பவர்களை இந்தச் சமூகம் மீண்டும் சாதாரண மனிதனாக நோக்கத் தயங்குகின்றது.

அவனை மீண்டும் மீண்டும் அதே தவறான வழிக்கே இட்டுச் செல்லத் தூண்டு மாற்போல் வெறுத்து ஒதுக்குவது என்ன நியாயம்? சமூக பொது அமைப்புக்கள், தொண்டு நிறுவனங்களுடன் அரசாங்கமும், தண்டனை பெற்றுத் திருந்தி வாழ ஆசைப்படுபவர்கள் விடயத்தில் தீவிர கவனம் செலுத்தாது விட்டால் அவனை மட்டுமல்ல, அவன் சார்ந்த குடும்பத்தையும் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கி விடுமன்றோ!

எத்தனை எத்தனையோ கல்விமான்கள், ஞானிகள் கூட பிழைகள் செய்து மீண்டும் உலகில் பிரகாசித்த வரலாறுகள் உண்டு. ஒரு நல்ல சமூக அமைப்பு உருவானால் எவரையும் நேயத்துடன் அணுகும் இயல்புகள் தானாகப் பரிணமித்துவிடும்.

எங்களுக்குத் தெரிந்துவிட்ட காரணத்தினால் குற்றவாளிகளை நாம் வேற்றுமை உணர்வுடன் பார்க்கின்றோம். ஆனால் எங்கள் கண்ணில் மண்ணைத் தூவித் தொடர்ந்தும் சட்டவிரோதமாகச் செயல்படுபவர்களை தூக்கி வைத்துக் கொண்டாடுகின்றோம். தெரியாமல் தப்புச் செய்பவர்களை நிரந்தர கெட்டவர்களாக முத்திரை குத்திவிடுவது கடவுளுக்கே இஷ்டமில்லாத செயல்தான். எவரையும் விரத்திக்குள்ளாக்கி வேடிக்கை பார்ப்பது துர்க்குணம் என்றே நோக்க வேண்டும். உணர்வோமாக!

- அன்பான அரவணைப்பு, பராமரிப்பு
- சமய அனுட்டானங்களில் ஈடுபடச் செய்தல்

- தியானம், பயிற்சிகள்
- அறநெறிப் போதனை
- கல்வியூட்டல், நூல்களை வாசிக்கச்செய்தல்
- தகுந்த உளவள ஆலோசனை
- நல்ல முறையில் பொழுது போக்குகளை அமைத்துக் கொடுத்தல்

மேற்கண்ட முறைகள் மூலம் குற்றச்செயல்களினால் தண்டனைபெற்று மீண்டு வந்த மனிதர்களின் வாழ்வு சிறக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற் கொள்வோமாக!

ஒருவரைத் திருத்துவதற்காக ஆயுதங்களைத் தேட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அன்பு எனும் ஆயுதத் தினைத் தவிர மேன்மை பொருந்திய வருத்துதல் தராத எந்த ஆயுதமும் இல்லை. கண்டு கொள்வோமாக!

ஒருவர் செய்த காரியங்களுக்காக உரிய நீதிப்படி சிறை செல்வதாக இருப்பின் அவர்களது குடும்பம் படுகின்ற அல்லல்கள், நிர்க்கதிக்குள்ளாகும் பரிதாபநிலைபற்றி இந்த உலகம் சிந்திப்பதாயில்லை. குடும்பத் தலைவன் சிறைக்குத் தள்ளப்பட்டால் அவனது பிள்ளைகளின் ஜீவாதாரப் பிரச்சனைகளை யார் தீர்த்துவைப்பது? பிள்ளைகளுக்கான உணவு, கல்வி போன்ற அனைத்துமே வசதிசுறைந்த குற்றவாளிகளின் குடும்பங்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

இதனால் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டுத்தண்டனை பெற்றவனின் பிள்ளைகள் இல்லாமை, வறுமை காரணமாக, விரக்தியுற்று, செல்லும் வழிகள் மிகவும் மென்மேலும் படுபாதகமாகி விடுகின்றது. ஒருவர் செய்த தவறுகள் ஒட்டு மொத்தக் குடும்பத்தைச் சீர்குலைப்பதால் பாதிப்படைந்த குடும்பத்து அங்கத்தினர் தொடர்ந்தும் ஒரு சட்டவிரோதம் செய்கின்ற மட்ட ரகமான சிந்தனை வயப்பட்டு தவறான வழிகளில் தாவிச் செல்லும் வழியைத் தேடிச் செல்கின்றார்கள். சமூக அலங்களைக் களைந்து போராடுவதற்குப் புறப்படுபவர்கள், நலிந்து கிடக்கும் பரிதாபச் சீவன்களை கைதூக்கி நிறுத்தல் வேண்டும்.

பால்யக் குற்றவாளிகளைச் நல்வழிப்படுத்தச் சிறுவர் சீர்திருத்தப் பாடசாலைக்கு அனுப்புகின்றார்கள். சின்னஞ் சிறு சிறார்களுக்கான மனஅழுத்தம் உளைச்சல்களுக்கான பொறுப்பாளிகள் யார்? பெரியவர்களினால் ஏற்பட்டபெரும் பாதிப்புக்களால் சிறியவர்கள் சுமைகளை ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள். இங்கு சிறுவர்களைச் சீர்திருத்தி வருவதற்கான நடவடிக்கைகளை சிறுவர் சீர்திருத்தப் பாடசாலைகளில் எடுத்து வரும் நடவடிக்கைகளின்போது “அன்பு” என்கின்ற உன்னதப் பண்பே முன்னிறுத்தப்படல் வேண்டும்.

அன்பான அரவணைப்பின்றி எத்தனை லட்சோப லட்சம் சிறார்கள் அவதிப்படுகின்றார்கள் தெரியுமா? ஏழைகளின் பிள்ளைகளைவிடச் செல்வந்தர்களின் சிறார்களுக்கே பூரண அரவணைப்புக் கிட்டாமையினால் அவர்கள் ஈற்றில்

தண்டனைகளைத் தேடியடைந்து கொள்ளும் துரப்பாக்கிய சீவன்களாக மாற்றப் படுகின்றார்கள். முன்னாள் பிரித்தானியப் பிரதமரின் மகன் சின்ன வயதிலேயே மது அருந்திய மைக்காகத் தண்டனை பெற்ற போது பிரதமர் வருந்தி அழுதார். ஒரு நாட்டையே நிர்வகிக்கும் ஒருவரால் தனது மகனின் நடத்தைகளைக் கண்காணிக்க முடியாமற்போனது தவிர்க்க முடியாத துரதிஷ்டமாகிவிட்டதே!

உலகம் எல்லா நேரங்களிலும் உறங்கிக் கிடப்பதாகச் சிலர் எண்ணுகின்றார்கள். குற்றம் புரிந்தவர்களுக்கான தண்டனைகள் ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கிடைத்தே தீரும் என்பதைப் பலர் உணராமல் இருப்பது தவறு என்பதை, இத்தகையவர்கள் வரப்போகும் தங்கள் அனுபவங்கள் மூலம் பெற்றே தீருவார்கள்.

செய்யாத தவறுகளுக்காகத் தண்டனை பெற்று விட்டேன் என்றும் பலர் மனம் குமைவதுண்டு. இது ஒரு துரதிஷ்டமான நிலை. ஆயிரம் குற்றவாளிகள் தப்பித்துக் கொள்ளலாம் ஆனால் ஒரு நிரபராதி தண்டனை பெற்று விடக்கூடாது என்று சொல்லப்படுவதுண்டு.

ஆயிரம் குற்றவாளிகளைத் தப்பிக்கவிட்டால். அவர்கள் வெளியே வந்து இந்த உலகைத்து வைத்து விட மாட்டார்களா? எனவே ஆயிரம் என்ன ஒரு குற்றவாளியைக்கூட தப்பிவிக்கச் செய்வதும் அவர்களை மறைப்பதும், சரிதான் தப்பிப் பிழைக்கட்டும் எனக்கடுகளவும் சிந்தனை செய்வதை

விட்டு விடுக! எந்த ஒரு நிரபராதியும் அநியாயமாகத் தண்டனை பெற்று அவன் கண்ணீர் சிந்துவது இந்த சமூகத்திற்கு ஏற்படும் மாறாத வடு என உணர்க!

எல்லோருமே நல்லவர்களாக இருந்து விட்டால் சிறைச் சாலைகள் பூட்டப்பட்டுவிடும். தேவையற்ற சிறைச் சாலைகள் தொழிற்சாலைகளாகச் சமூக அபிவிருத்திக் கூடங்களாக மாற்றப் படுமானால் கற்பனை காணமுடியாத அற்புத உலகு சிருஷ்டிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று நாம் குதூகலிக்கலாம் அல்லவா?

ஆனால் இன்று உலகம் அப்படியாகவா இருக்கின்றது? குற்றம் செய்பவர்கள் தொகை கூடிக் கொண்டு தான் இருக்கின்றது. அப்படி எனின் மனித நாகரிகம் என்பதன் அர்த்தம் தான் என்ன? காலம் செல்லச்செல்ல கருத்துக்கள் நடத்தை நெறிகளும் பண்பாடுகளும் வலுவடைந்து காணாமல் போவது மனிதன் தற்கால நாகரீகத்திற்கான கருகிய துரித பயணமா எனக்கேட்கத் தோன்றவில்லையா?

துன்பம் வந்துற்றால் அதற்கானபரிகாரம் தவறுகளைச் செய்து அதனை அழிப்பது தான் என எண்ணுதல் தகாத எண்ணமேயாகும்.

எங்களது பிரச்சனைகளை அழிக்கப்போக புதிதான பிரச்சனைகளை உருவாக்கி அதனை சமூகத்தின் தலையில் கட்டிவிடுதல் படுபிற்போக்கான தனக்குத்தான்

துரோகம் இழைக்கும் வன்மம் மிகு வக்கிரபுத்தியாகும். இன்று காணப்படும் சகல குற்றச் செயல்களுக்குமான முழுக்காரணமும் பொறாமை, கோபம், வஞ்சகம், பழிவாங்கல், இயலாமையினால் எழுந்த காழ்ப்புணர்ச்சி களையாகும்.

மனிதன் தனது ஆத்ம சக்தியினால் இத்தகைய இழிகுணத்தை எரித்து விடமுடியும் நிச்சயமாக முடியும். அதனை நீக்க அவன் தனக்கு எனத்தீர்க்கமான கட்டளைகளை இட்டு வந்தால் அவனது துர்நடத்தைகள் படிப்படியாக மாற்றமடைந்து வரும். மனம் புலன் வழிசென்றால் நடப்பது தன்னைச் சிதைப் பதாகவே அமையும்.

நல்ல வழிகளில் புலனைச் செலுத்தத் தயங்கினால் அவன் தன்னைமீறிய வழியில் தறிகெட்டு அலைவதை அவனாலேயே தடுக்கமுடியாது. ஆரம்பம் முதல் இறுதி வாழ்நாள் வரை தனக்கு ஒரு நல்ல குறிக்கோளுடனான எல்லையை அதனை மீறாமல் வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வெவ்வேறு கலாசாரப் பின்னணியுடன் வாழ்ந்து வரும் மக்கள் அவர்கள் வாழும் நாட்டின் சட்ட திட்டங்களுக்கு அமைவாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர். எனினும் சம்பிரதாய பூர்வமான தேசவழமைக்கான சட்டதிட்டங்கள் அவர்தம் வாழ்க்கை முறைக்கான தனிப்பட்ட சமூக விதிமுறைகளும் உண்டு. இவைகளை அவ்வப் பிரிவினர் கௌரவித்தே வருகின்றனர்.

கட்டுக்கோப்பான வாழ்க்கையைக் கொண்டவர்கள் தண்டனை பிறர் தலையீடுகள் பற்றி அச்சமடைய வேண்டிய தேவையுமில்லை. நாம் நாமாக நல்ல மனிதனாக வாழ வேண்டும். எவருமே சரியாக வாழ்பவருக்கு எதிராக வாழ்ந்து விடுவோம் எனக் கருதுவதே, இறை தண்டனைக்குரிய காரியமுமாகும்.

தண்டனை பெறாத நல்வாழ்வு வேண்டும். கருணைக் கண் கொண்டு உலகை நோக்கினால் இறைவன் வெகுமதி தானாய் கிடைக்கும்.

தினக்குரல்
(ஞாயிறு மஞ்சரி)
25.12.2007

ஏட்டிக்குப் போட்டியாகப் பேச வேண்டாம் !

ஒருவரின் சிறு தவறுகளை மீண்டும், மீண்டும் சொல்லிக் கிண்டலடிக்கக் கூடாது. மிகச் சாதாரண விஷயங்களைக் கூட ஒருவரின் மன இயல்பைப் பாதிக்கும் வண்ணம் பேசினால் பாதிப்புக்கள், விபரீதமாகவும், அமையலாம். கணவனும், மனைவியும் எதிர்வாதம் புரிவதால் ஏது பயனுமில்லை. மற்றவர்கள் குடும்ப விஷயங்களில் மூக்கை நுளைப்பவர்களுக்குச் சாதகமாக குடும்ப விஷயங்கள் அமையக்கூடாது. கோபங்களை உடனே மறந்துவிடுதலை விடுத்து அதனையே நெஞ்சில் உள் நிறுத்திச் சமயம் வரும்போது காட்டுதல் உறவு விருத்திக்கு ஊறு விளைவித்துவிடும். அறிக!

சின்னச் சின்னப் பலவீனங்களையும், தவறுகளையும் கணவன், மனைவியர் வேடிக்கையாகக் கூடப் பலர் முன்னிலையில் கூறிக்கொள்ளுதல் விபரீதமாகப் போய் விடுவதுமுண்டு. எல்லாநேரங்களிலும் மனிதர் ஒரே மாதிரியாக இருந்து விடுவதில்லை.

நான்கு சுவர்களுக்குள் இருக்கும் குடும்ப இரகசியங்களை, மனைவி காப்பாற்றியேயாக வேண்டும் என்பார்கள் கள். இந்தப் பொறுப்பு கணவனையும் சார்ந்தது தான். கணவனும் மனைவியும் ஏட்டிக்குப் போட்டியாகப் பேசிக் கொண்டிருக்க முடியாது.

உங்கள் குடும்ப இரகசியங்கள் உங்களாலேயே அம்பலத்திற்கு வரும்போது அதையே இரசித்துக் கொண்டு உங்களுக்கு உபதேசம் செய்வது போல்பேசித் திருப்திப்படும் சீவன்களும் இருக்கின்றார்கள்.

ஏட்டிக்குப் போட்டியாக நடந்து கொண்டதன் பின் விளைவுகளை, நாம் சிலப்பதிகாரத்துக் காவியத்திலும் காணலாம்.

கோவலன் வசந்த விழாவில், யாழ் எடுத்து சிருங்கார ரசத்துடன் இசைத்துப்பாட இதனை வேறுவிதமாக அர்த்தம் கொண்டு மாதவி ஏட்டிக்குப் போட்டியாக, தானும் அவ்வண்ணமே பாட முடிவில் கோவலன், விபரீதமாக முடிவு எடுத்து மாதவியை விட்டுவிலகினான். இந்தச் சம்பவம் ஏற்பட்டிருக்காது விட்டால் சிலப்பதிகாரம் என்கின்ற மாபெரும் இலக்கியம் படைக்கப்பட்டிருக்குமோ என்னவோ?

இலக்கியங்கள் எல்லாமே குடும்பங்களுக்கு நல்ல உபதேசங்களையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றன. நாம் வெறும் வேடிக்கையாகச் சில விஷயங்களைக்கூறச் சிலர்

நன்றாக ஞாபகம் வைத்துக் கொண்டு அதையே பெரிய உண்மையாகக் கொண்டு வேண்டுமென்றே தமக்குக் கோபம் வரும்போது தக்க சமயத்தில் அவைகளை ஊதிப் பெரிதுபடுத்தி விடுகின்றார்கள் இந்த விஷயங்கள் பல குடும்பங்களிலும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

கணவன் செய்த சின்னத் தவறை வேடிக்கை யாகச் சுட்டிக்காட்ட அந்த நேரத்தில் கணவனும் அதை ஏற்றுக் கொண்டு சிரித்துவிட்டுப் பின்னர் ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் மனைவி மீண்டும், மீண்டும் அதுபற்றியே கிண்டலடிக்கும்போது குடும்பத்தில் பெரிய விரிசல்களே உருவாகிவிடுகின்றது.

பொதுவாக கணவன், மனைவி வீட்டாரைக் குறிப்பிட்டுக் குறைகூறும்போதுதான் இந்த நிகழ்வுகள் நடக்கின்றன. மனைவியும் விட்டுவிடாமல் திரும்பத் திரும்பப் பேசினால் யாருக்கு என்ன லாபம்?

இந்தக் கோமாளித்தனமான சண்டை பெரிதாகப் போக, அக்கம் பக்கத்து வீடுகளுக்கு நல்ல இலவச தொடர் நாடகக் காட்சியைப் பார்த்த திருப்திதான் உண்டாகும்.

வாழ்க்கை என்பது நாம் இரசித்துச் சந்தோஷமாக இருக்கத்தான் என உணர்வோம்! மற்றவர்களின் மன உணர்வுகளை உணர்ந்து பேசுதல் வேண்டும். ஹாஸ்யம், கிண்டல்கள் எல்லாமே தேவையானவைதான்.

ஆனால் இவைகளால் மனங்களில் ரணங்களை ஏற்படுத்தி விடக்கூடாது. குடும்பத்தலைவியின் நிதானமும் புத்தி சாதூர்யமும் எத்தகைய குடும்ப அங்கத்தவர்களையும் நல்வழிப்படுத்திவிடும் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை.

தினக்குரல்
ஞாயிறு மஞ்சரி
“இவள் பகுதி”

15-02-2009

காதல் திருமணங்களும் பெற்றோர் எண்ணங்களும்

இளவயதுக்காதல் இனிமையானது தான். ஆயினும் எந்தவித அடித்தளமும் இல்லாமல் காதலில் விழுந்து விடுவதை எவர்தான் விரும்புவார்கள்? பிள்ளைகளையே நம்பி வாழும் பெற்றோர் தங்களை விட்டுக் காதலால் காததூரம் சென்று விடுவார்களோ என அச்சப்படுவது இயற்கை. காதல் விடயத்தில் நிதானமுடன் பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். தமக்குரிய கடமையை முடித்தால் பொருத்தமான காதலை விருப்புடன் எவருமே வரவேற்பார். காதலால் குடும்ப உறவு நொருங்கக் கூடாது. வருங்காலத்தை எவரும் அவசரப்பட்டு நெருப்பாக்கலாகாது,

காதல் திருமணம் செய்தவர்கள் கூட தங்களின், மிகவும் நம்பிக்கைக்குரிய மகனோ அல்லது மகளோ யாரை யாவது காதலிக்கின்றார்கள் எனக் கேள்விப்பட்டாலே போதும், உடனே குழம்பிப் போய் பதறிச் செய்வதறியாது திகைத்துப் போகின்றார்கள் இது இயல்பு. எங்காவது

யாராவது ஓரிரு பெற்றோர் இது விடயத்தில் காதலுக்குப் பச்சைக்கொடி காட்டிவிடலாம். பொதுவாக சாதி, சமய, பொருளாதார பிரச்சினைகள், வேறுபாடுகளை வைத்தே பெற்றோர் காதல் திருமணங்களை விரும்புவதில்லை.

காதல் என்பது கசப்பான விடயம் அல்ல. ரம்யமான, அன்புமிகு உணர்வு. செயலளவில் காதல் வாழ்வு என்பது, தங்களது கட்டுப்பாட்டை மீறிப் பிள்ளைகள் செய்யும் அத்துமீறிய அடாவடித்தனமான செயல் என்றே பல பெற்றோர்கள் கருதுவதுமேன்? இயல்பான காதல், உண்மையான இதயங்களின் பரிமாற்றம் என்று மனமார வாழ்த்தி, மனம் நெகிழ்பவர்களே, எதற்காகத் தமது பிள்ளைகள் விடயத்தில் கலவரப்படுகின்றார்கள்?

இவைகளுக்கு மூலகாரணம் ஒரு “எச்சரிக்கை” உணர்வுதான் எந்தவிதமான அடித்தளமும் இல்லாமல் தங்கள் பிள்ளைகள் எடுத்த எடுப்பில் எதிர்கால நலன்பற்றி எந்தவித சிந்தனையுமற்றுக் காதல் வலையில் சிக்கினால், எந்தப் பெற்றோராவது இதை ஜீரணிப்பார்களா? பிள்ளைகள் மீதான தமது உரிமைகள் பறிபோவதாகவும் கருதுகின்றார்கள்.

நன்றாகப் படித்த, பெரிய உத்தியோகம் கிடைத்த பின்னர் சிலர், தாங்கள் காதலிப்பவர்களின் குண இயல்புகள், பண்பாடுகள் பற்றி ஆராயாமல் உடன் எடுத்த முடிவினால், திருமணம் செய்து பின்னர் படும்பாடு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

தங்களது அபிப்பிராயங்களையே என்றும் பிரியத் துடன் ஏற்கவேண்டும் என்பதே பெற்றோர் எதிர்பார்ப்பாகும். அதுவே மெத்தச்சரி என எண்ணிக்கொள்கிறார்கள். பெற்றோர் தாங்கள் விரும்பிய வண்ணம் பிள்ளைகளின் இஷ்ட மின்றி அவர்களுக்கு ஒவ்வாத திருமணம் செய்து வைத்து அவஸ்தைப்படும் சம்பவங்களும் நிகழ்ந்த வண்ணம் இருக்கின்றது.

தங்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட மருமகன், அல்லது மருமகள் பண்பற்றவர்கள் எனத் தெரியாமல், அவசரம் அவசரமாக மணம் முடித்துவைத்து, பின்னர் வாழ்நாள் பூராவும் மனம் குமைவதும் நாங்கள் அறியாததுமல்ல.

எங்கள் பிள்ளைகள் எங்காவது கண்ட கண்ட இடத்தில் ஆசைப்பட்டு எவனையாவது கட்டிக் கொண்டு வந்துவிடுவான் எனப் பயந்து, இந்தப் பெண்ணுக்கு மணம் செய்து வைத்தோம் எல்லாமே நினைத்ததற்கு மாறாகவே நடந்துவிட்டது. இப்போது என்ன செய்வது? என மனம் மறுகினால் இனி என்ன செய்யமுடியும்?

காதலிக்கும் காலத்தில் எல்லாமே இன்பமுட்டு வனவாகவே அமையும் அவன் பேசினால் அழகு அவன் நடந்தால் அழகு... அட அவன் எது செய்தாலும் அழகே அழகு... என்ன கம்பீரம்... அறிவு... ஆற்றல் எனப் பெண் கருதுவதும் அவனையே உலகின் உத்தமர்களுக்கெல்லாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக கருதுவதும் அவ்வண்ணமே,

“அட எனக்கு வாய்த்த அதிஷ்டம் வேறு எவர்க்குமே கிடைக்கப் போவதில்லை. அழகு மட்டுமா... என்ன பண்பாடு, அச்சம், மடம்..., நாணம், பயிர்ப்பு என எல்லாமே கூடியுள்ள இவளை நான் அடைய முற்பிறப்பில் என்ன தவம் செய்தேன்...!” என மனமார நெஞ்சு நெகிழப் பாராட்டி இறும்பூதெய்திய ஒருவன் காதல் போதையில் சொல்லிய தெல்லாம் மணம் முடித்த பின்னர் அப்படியே திசை மாறாமல் இருந்தால் நல்லது.

ஆயினும் எல்லோரதும் காதல் வாழ்வும் சிறப்பாக அமைந்தால், குடும்ப வாழ்வு மேலோங்கும். ஆனால் இன்று என்ன நடக்கின்றது?

வெறும் உணர்ச்சி மட்டும் காதல் ஆகுமா? இனக் கவர்ச்சி காதலுக்கு ஒரு ஆரம்பமாக இருக்கலாம். உடல் உறவுகள், பால் உணர்வுகள் மட்டும் ஒரு எதிர்கால குடும்ப நலனுக்கு முழுமையூட்டுவன அல்ல! அதற்கும் மேலான பெரிய சங்கதிகள் இவர்களுக்கு காத்திருக்கின்றன.

குடும்ப பொறுப்பு, உலகிற்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகள், தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு கல்வியூட்டல், உறவு களுடன் தங்கள் சந்தோஷங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல், போன்ற பற்பல விஷயங்களை ஒரு குடும்பத் தலைவன், தலைவியிடம் இந்த உலகம் எதிர்பார்த்த வண்ண மாயுள்ளது.

எங்கள் காதலுக்காக மட்டும் இந்த வாழ்க்கையல்ல. உலகம் முழுமையையும் நாம் காதல் செய்ய வேண்டிய வர்களாவோம். இன்றைய பொழுதுகள், இன்றைய வரவுகளை மட்டுமா நாம் மையப்படுத்தி வாழ வேண்டும்?

திருமண முடிவுகளால் பெற்றோர், பிள்ளைகள் எதிரும், புதிருமாக இருக்க வேண்டியதில்லை. நல்லதைச் செய்யும்போதும் எதிர் விளைவுகள் சில ஜீரணிக்க முடியாமல் இருக்கும் இதற்கான மனஉறுதியை வளர்க்க வேண்டியவர்கள் நாங்களே! முரண்பாடுகளை உண்டு பண்ணாத காதலால் பிரச்சனைகள் எழுவதில்லை.

எனவே காதலுக்காக வாழ வேண்டும் என்பவர்கள் காதலுக்காக வாழ்க்கையை வீணாகக் கரைத்தல் ஆகாது. காதல் விஷயங்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள், தங்கள் எதிர்காலம் பற்றிச் சிந்திக்காதுவிட்டால் அதுபோல் மடமை பிறிதில்லை.

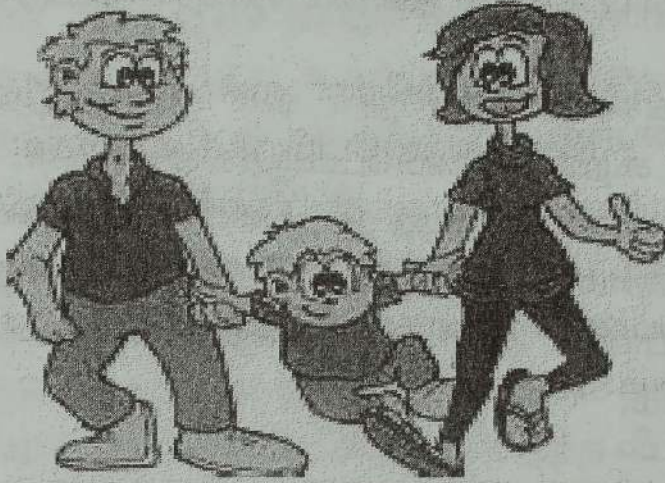
பிள்ளைகளுக்கு ஏற்ற மணவாழ்க்கையை அமைத்திடப் பெற்றோரின் அனுபவரீதியான அணுகு முறையிலும் மேலதிகமான நிதானம் தேவை. பிள்ளைகளின் விருப்பங்களைக் கேட்டறிவதில், பெற்றோர்களுக்கு எந்தவித கௌரவக் குறைச்சலும் ஏற்பட்டுவிடாது. எதிர்காலம் ஒரு தலைமுறை மட்டுமல்ல, பலதலைமுறைகள் சார்ந்த விடயம்!

தங்கள் காரியங்கள் முடிந்தால் சரி என எவரும் தப்பி ஓடமுடியாது. பாசத்தைப் பொழிவது மட்டுமல்ல, நல்ல நேயம் மிக்க வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொடுத்தல் பெற்றவர்களின் பாரிய பொறுப்பு. பிள்ளைகளும் இதை உணர்ந்து பொறுமைகாப்பது சிறப்பு.

தினக்குரல்
ஞாயிறு மஞ்சரி

“இவள்” பகுதி

03-10-2010

அன்போடு இணைந்த கண்டிப்பு அவசியம்

பிள்ளைகள் பெற்றோரின் கரிசனையுடன் கூடிய கண்டிப்பை உணர்ந்து கொள்வதில்லை. சின்ன வயதிலேயே தங்கள் பிள்ளைகளைக் கண்டிப்புடன் வளர்த்தாலே அவர்களின் எதிர்காலம் வளமாகும் என எண்ணுவதில் தப்பேயில்லை. எனினும் பெற்றோரை மிரட்டும் செயல்களில் ஈடுபடும் பிள்ளைகளால் ஏற்படும் தொல்லைகள், மன உளைச்சல்களின் வலிகள் சொல்லும் தரமன்று. அன்போடு இணைந்த கண்டிப்பு அவசியமானது. எளிமையான வாழ்க்கை முறைகளைக் குடும்பத்தில் ஏற்படுத்துக! நல் ஒழுக்கத்தைப் பக்குவமாக ஊட்டுக!

முறையான கண்டிப்புக்கள் கூட கரிசனையுடன் செய்கின்ற செயற்பாடுகளே. ஆனால் இதனைப் பலரும் புரிந்து கொள்வதில்லை.

குறிப்பாக பிள்ளைகள் பலரும் பெற்றோரின் கரிசனையுணர்வை முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்வதில்லை.

இதற்குப் பலவித காரணங்களுண்டு. பிள்ளைகளுக்குப் போதிய மனப்பக்குவம் இன்மை என்றே கூறப்படு கின்றது.

தங்களது பெற்றோர் ஏன் எதற்கெடுத்தாலும் அறிவுரை கூறிக் கொண்டேயிருக்கின்றார்கள், அப்படி நாங்கள் என்ன பெரிதாகத் தப்புகளைச் செய்துகொண்டா இருக்கின்றோம் என வளர்ந்த சிறார்கள் சொல்வதை நீங்கள் கேட்டிருப்பீர்கள். அவர்கள் கூற்றிலும் சில உண்மைகள் இருக்கலாம்.

ஆயினும் தற்கால நடைமுறை வாழ்க்கை அனுப வங்களை நாம் பார்க்கும்போது, எமக்கு எம்மையறியா மலேயே பெரும் அச்சமடைவது இயல்பே. பெரும் குற்றச் செயல்களும், சமூக நல அக்கறையின்மை, தெய்வ நம்பிக் கையின்மை காரணமாக சமூகச் சீரழிவுகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்த வண்ணமாயுள்ளது.

இந்நிலையில் பெற்றோர் தங்கள் குழந்தைகள் செய்யும் சின்னத் தவறுகளைக்கூட பெரிதாக எண்ணிக் குழப்பமடைந்து, அவர்களிடம் கோபிப்பதில் ஒன்றும் புதுமையில்லை. உலகப் பிரச்சினை, சமூகக் குறைபாடுகள் பற்றிச் சின்னவர்களுக்குச் சொல்லியும் விளங்கப் போவது மில்லை. எல்லாமே யதார்த்தம், இதில் நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று நாம் ஒதுங்கி பிள்ளைகளின் நலனில் அக்கறையீனமாக நடப்பது மதியீனமேதான்.

இன்று சிறார்கள் மட்டுமல்ல வயதுவந்த பலரும், மற்றவர்கள்போல் பெரிய நிலையில் வாழ்வதற்கு ஆசைப்படுகின்றனர். இந்த ஆசை தவறும் அல்ல. ஆனால் தம்மை இந்த நிலையில் இருந்து உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்த என்ன முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றோம் என்பதையிட்டுச் சற்றேனும் சிந்திப்பதேயில்லை.

இன்று எதிர்வீட்டுப் பிள்ளைகள் டாம்பீகமாக வாழ்வதைப் பார்த்துத் தமது பெற்றோரும் அவ்வண்ணமே தங்களுக்கும் மேலதிக வசதிகளைச் செய்தால் என்ன எனக் கருதிப் பெற்றோரை நச்சரிக்கின்றார்கள். இந்த விடயத்தைச் சம்பந்தப்பட்ட பெற்றோர் பக்குவமாகத் தமது பிள்ளைகளுக்கு பொய் உரைக்காது உண்மைகளைச் சொல்ல வேண்டும்.

ஆனால் சொல்லப்படும் வார்த்தைகளால், அவர்கள் தாழ்வு மனப்பான்மை அடையாது, உற்சாகமுட்டும் சொற்களாக, அன்புடன் அவர்கள் இதயத்தில் இருத்தி வைக்க முயலவேண்டும். அன்புடன் ஆதரவுடன் பேசப்படும் வார்த்தைகளுக்கு வலிமையுண்டு.

இன்று சில பெற்றோர்கள் பிள்ளைகள் எதைக் கேட்டாலும் வாங்கிக் கொடுக்கின்றார்கள். எதைப் பேசினாலும் ரசிக்கின்றார்கள். அவர்கள் தவறுகளை ஆமோதிக்கின்றார்கள். அப்படித்தவறு செய்யும் பிள்ளைகளைக் கண்டித்தால் அவர்களின் மனம் நொந்து போய்விடும் என அச்சப்படுகின்றார்கள்.

எல்லாவற்றிலும் மேலாக பல பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு பயந்து வாழ்கின்றார்கள். தங்களிலும் மேலாகப் படித்த குழந்தைகள் இவர்கள், இவர்களிடம் போய்பேசினால், நாம்தான் வாங்கிக் கட்டவேண்டும் எனச் சில பெற்றோர் வெட்கத்தை மறந்து எம்மிடம் சொல்வதுமுண்டு.

குற்றங்களை உணரும் திறன் உள்ளவர்களுக்குப் புத்திமதி சொன்னால் ஏது பிழை உண்டு? தமது பெற்றோரின் மேலதிக வசதி வருமானங்களை அறிந்து வைத்துள்ள பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரை நச்சரிப்பதும் அவர்கள் மறுத்தால், பெரும் பிரச்சினைகளை உருவாகவதும் தற்போது சகஜமான சமாச்சாரங்களாகி விட்டன.

நாற்பது ஐம்பதாயிரம் பெறுமதியான செல்லிடத் தொலைபேசி வாங்கித் தந்தேயாக வேண்டும் எனப் பெற்றோரிடம் சண்டைசெய்யும் பிள்ளைகள், புத்தம் புது மோட்டார் சைக்கிள் வாங்கித்தராது விட்டால் ஒடிப்போய் விடுவேன் என மிரட்டும் பிள்ளைகள் என மனசைத் திருப்பி வாழும் இவர்களை எப்படிக்க கண்டிப்பது எனத் தெரியாது பலரும் திணறித் தவிக்கின்றார்கள்.

அண்மையில் கூட செல்லிடத் தொலைபேசி வாங்கித் தரவில்லை எனப் பெற்றோரிடம் கோபித்து மாணவன் ஒருவன் தற்கொலை செய்து செய்தியை வாசித்திருப்பீர்கள்.

முன்னைய காலத்தில் பெற்றோர்கள் மட்டுமல்ல “ஒரு குடும்பத்துப் பையனை அல்லது பெண்ணை, உறவினர்கள் குறிப்பாக மாமன், மாமி, தாத்தா, பாட்டி, ஊரில் உள்ள பெரியவர்கள் அனைவருமே கண்டிக்கும் உரிமை அவர்களுக்கு இருந்தது. இது உண்மை உறவின் வெளிப்பாடு.

ஒவ்வொருவரும், இன்னும் ஒருவரிடம் கரிசனைகள் இருந்தன. ஆனால் இன்று இப்படியல்ல. ஒவ்வொரு உறவுகளும் ஒரே திசையில் நோக்கத் தயாராக இல்லை. நவக்கிரகங்கள் போல் ஒருவர் முகத்தைக் கண்டால் மறுபக்கமாகத் திருப்பிக் கொண்டு ஓடுகின்றார்கள்.

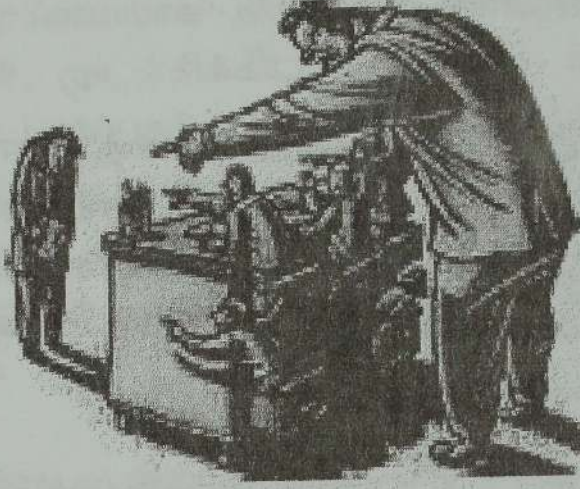
உறவின் பலம் அருகினால் அன்பு, பண்புகள் கூட அருகிப் போய்விடும். பிணைப்புக்கள் அறுந்தால், ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு திசையாகச் சுருண்டு விழவேண்டியது தான்.

இந்த உறவுக்கு ஆதார சுருதியான அன்பினை யூட்டுவதற்கு, கரிசனையைக் காட்டுவதற்கு, அன்பான ஆலோசனைகள், கண்டிப்புகள் கட்டாயம் தேவையானதுதான்.

எல்லாப் பெற்றோருக்கும் தங்கள் குழந்தைகள் செல்லப் பிள்ளைகள் தான். அவர்கள் வாழ்வைச் செழுமையாக்கப் பெற்றோர்களே மேலதிகமான அன்பு, செல்லம்

காட்டுவதால் மட்டும் குழந்தைகள் மன வளர்ச்சியடைவதில்லை. அன்போடிணைந்த கண்டிப்பான வழிகாட்டல்கள் அத்தியாவசியமான ஒன்றாகும். இதனைப் பெற்றோர்கள் கண்டிப்பாக உணர்வார்களாக! சின்னப் பிள்ளைகளில் களங்கம்இல்லை. நல்லதைச் சொல்லி உணர்த்துதல் எம் கடன்!

தினக்குரல்
ஞாயிறு மஞ்சரி
“இவள் பகுதி”
05-09-2010

அடங்கிப்போதல் அவமானப்படுதலை ஏற்பதைப்போலாகும்

பெண்ணின் அத்தீதமான மன்னிக்கும் சுபாவத்தையே தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி அவளை இம்சைக்குள்ளாக்கும் கணவனும் அவனது உறவினர்களும் குடும்ப உறவைக் கூறாக்குகின்றார்கள். அடங்கிப்போதல் அவமானப்படுதலை ஏற்பதைப் போலாகும். ஒருவரின் நற்குணத்தினைக் கௌரவமாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பெண்களும் தனது கணவனுக்கு விட்டுக்கொடுக்காது அடம்பிடித்தல் மடமை: கணவனும் மனைவியும் என்றும் நீங்காத காதலுடன் வாழ்ந்தால், இல்லம் இனிதாகும், புனிதமான கோவில் போலாகும்.

அத்தீதமான மன்னிக்கும் சுபாவம், பொறுமை, விட்டுக் கொடுத்தல் போன்ற குணாம்சங்களை, இயற்கையாகவே கொண்டிருக்கும் பெண்ணைக் கணவனும், அவர்களின் உறவுக்காரர்களும், தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த

துகின்ற சந்தர்ப்பங்கள் சில குடும்பங்களில் காணப் படுகின்றன.

மனைவியின் நல்ல இயல்புகளைத் தாராள மனப் பான்மையைத் தனது அத்து மீறிய செயல்பாட்டிற்கு வசதியாக்கிக் கொள்ளும் கணவனும் அதே சமயம் விட்டுக் கொடுக்கும் கணவனை புரிந்துகொள்ளாத மனைவியரும் இருக்கின்றார்கள்.

ஒருவரின் நற்குணங்களை மற்றவர் பரஸ்பரம் கௌரவமாக பார்த்தாலும், அப்படியே அதனை ஏற்றுக் கொள்ளு தலைவிடுத்து, இத்தகையவர்களை ஏமாற்றுவது சிறந்த புத்திசாலித்தனமான செய்கை என்று கருதலாமா? இது போன்ற போக்கிரித்தனம் வேறு எது?

சில இல்லங்களில் பெண்கள் விதவிதமான துணி மணிகளை வகை தொகையின்றி வாங்கிக் குவிப்பார்கள். ஆனால் அந்த வீட்டின் இல்லத் தலைவனோ ஒரு பரதேசி மாதிரி உடை உடுத்திக் கொண்டு திரிவார். இவர் ஏன் இப்படித் தோற்றம் காட்டுகின்றார், ஏன் ஒரு வியாதி பிடித்தவர் போல் முகச்சவரம் செய்யாமல் சந்நியாசி போலத் தெரிகின்றார் என அவர் மனைவியிடமே கேட்டால் அவரோ சேச்.... சே.... அப்படி ஒன்றும் இல்லை அவர் எளிமையை விரும்புவவர், கண்டபடி நாகரீகமாக உடை களை விரும்புவதும் இல்லை. விலைகூடிய உடைகளை ஏன் உடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கின்றார் என்பார்.

இது எல்லாம் ஏற்புடைய பேச்சு அல்ல. எளிமை என்பது தூய்மையாக அழகாக உலாவருவது தான். அழுக்குடன், முடங்கிக்கிடப்பது அல்ல. கணவனும் மனைவியும் பார்ப்பதற்கு லட்சணமான தோற்றத்துடன் வருவதற்கு காசு பணம் மட்டும் காரணமும் அல்ல. கணவன் நல்ல ஆடைகளுடன் வரும்போது மனைவி கசங்கிய, ஏற்றுக் கொள்ளச் சகிக்காத அலங்காரமுடன் வரக்கூடாது.

இன்று பல விஷயங்களில் பெண்கள் அவஸ்தைக்கு உள்ளாவதற்கு முக்கியமான காரணம் இவள் தனக்குரிய நியாயங்களை வெளிப்படுத்துவதை ஒரு எல்லை மீறிய செய்கை எனத் தனக்குள் எண்ணிக் கொள்வதுதான்.

இவளது தாயாரும் தகப்பனாரும் கூடப் பிறந்த வயது மூத்த சகோதரர்கள் கூட “லட்சணமாய், வாயை வைத்துக்கொண்டு சும்மா இரு, அவர்கள் அப்படித்தான் சொல்வார்கள், நீ பேசாமல் அடங்கி இரு” என்று சொல்லுவார்கள்.

அடங்கிப் போதல் என்பது அவமானப்படுதலை ஏற்பது போலாகும். கண்டபடி வார்த்தையாடல் நல்லது மல்ல. உரிமையினை விட்டுக் கொடுக்காத உறவுகளால் எழும் மன உளைச்சல்கள் அனேகமான குடும்பங்களின் நிம்மதியைக் கெடுக்கின்றது.

ஒருவர் அன்பு செலுத்துவதை இன்னும் ஒருவர் அணைபோட எத்தனிப்பதுபோல முடத்தனம் வேறு எது?

“நேற்று வந்தவள்” என ஒரு பெண்ணைப் புகுந்த வீட்டில் எவராவது சொல்வது சுத்த அபத்தமானது. நாங்கள் எல்லோருமே நேற்று வந்தவர்கள் தான். ஒரு கணம் பழகினும் அது சாஸ்வதமான அன்பாக, மாறாத காதலாகப் பரிணமித்துப் பிரவாகமெடுப்பது பூர்வ ஜென்ம புண்ணிய அருங்கொடை.

மனைவியின் மாறாத காதலைப் புரியாத கணவனும், கணவனின் எல்லையில்லாத காதலைக் கண்டு கொள்ளாத மனைவியும் நிகழ்காலச் சந்தோஷங்களைப் புறம் தள்ளி நிராகரிப்பவர்கள் ஆகின்றனர்.

மனைவி மேல் உரிமை இருப்பதால் அவள்மீது செய்யும் வன்முறைகளுக்கு நியாயம் கற்பிக்க முடியாது. அவள் என் மனைவி, இவளைக் கண்டிப்பது எனது கடமையும் உரிமையும் என்று சொல்லிய வண்ணம் பிறர் நகைக்கும் வண்ணம், அல்லது மற்றவர் மனம் பேதலிக்கும் வண்ணம் நடக்கவேண்டுமா?

ஒரு முக்கியமான விடயத்தை இத்தகையவர்கள் உணரல் வேண்டும். எந்த பழங்கால இலக்கியங்களிலுமே பெண்களை அடித்து, உதைத்துச் சித்திரவதை செய்ததான கதைகள் காட்டப்படவில்லை. இல்லறத்தின் சிறப்புக்க

ளையே புலவர்கள் சொன்னார்கள். மாபெரும் இலக்கியங்களில் குடும்ப வாழ்வின் மேன்மை பற்றியே பேசப்பட்டன.

பெண்களின் சிறப்பு இயல்பு, ஆண்களுக்குரிய லட்சணங்கள், அவன் குடும்பத்திற்கும் உலகிற்கும் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் பற்றி உலகளாவிய இலக்கியங்கள் எமக்கு வலியுறுத்திச் சொல்லின.

பெண்மையை அடக்கி ஒடுக்கு என்று எவரும் சொன்னதேயில்லை. ஆயினும் பழம் பெரும் இலக்கியங்களுக்கு வேறான வடிவங்களை எமக்குச் சார்பாகப் புனைந்து, புதுக்கதை படைக்கின்றார்கள். இது ஒரு விரசமான, அத்துமீறல் நடவடிக்கைகள் என்பதை இவர்கள் உணரவேண்டும்.

இதே சமயம் இலக்கியத்தின், காவிய நாயகிகள் போல் தமக்கு மனைவி வரவேண்டும் எதிர்பார்க்கும் பேர்வழிகள், தாங்கள் இலக்கிய நாயகர்கள் போல் தம்மை உருவாக்கிக் கொள்கின்றார்களா?

இலக்கியக் கருத்துக்களைத் தமக்கு இசைவாக மாற்றி அதன் கருத்தைச் சிதைத்துப் பேசுபவர்கள் ஒரு போதும் உண்மைகளை ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதுமில்லை. இந்தக் கோழைத்தனமானவர்களின், செய்கையைச் சமூகம் ஆண், பெண் பேதமின்றிப் புறம் தள்ளவேண்டும்.

குடும்பம் என்கின்ற அற்புதத் தேன்கூடு வீண் கற்பனையான எண்ணங்களால், குதர்க்க வாதங்கள் பிறர் தலையீடுகள், அறியாமையால் குலுங்கி உடைபடல் தகாது. புரிந்து வாழ்ந்தால் இல்லம் தேவர் உலகிலும் மேம்படும்.

தினக்குரல்,
ஞாயிறு மஞ்சரி
“இவள்” பகுதி

22-08-2010

இளம் பராயத்துத் திருமணங்கள், பாதிப்புக்கள்

பால்ய விவாகங்களால் பாதிக்கப்படப் போவது பெண்களே! எமது முன்னோர் செய்த இக்காரியங்கள் தற்போதும் நடந்தேறுவது சமூகத்திற்கு உடன்பாடானதேயல்ல. சின்ன வயதில் காதலித்துத் திருமணம் செய்து சொல் லொவொண்ணாத துன்பங்களை சுமக்க வேண்டுமா? மனமுதிர்ச்சியற்ற வயதில், இனவிருத்தி செய்து, தேச ஆரோக்கியம் குன்றி நொந்து நோதல் மந்தபுத்தியன்றி வேறென்ன? காதலிப்பதே கௌரவம் என்று இளவயதினர் கருதி வீம்புக்காகவே பெற்றோரின் ஆசீர்வாதம் இன்றி மணம் முடித்து, ஈற்றில் குடும்ப பாரத்தால் இடுக்கண்பட்டு நலிவறும் “வலி” கொடிது, கொடிது!

வயது முதிர்ச்சியடையாத நிலையிலேயே, இள வயதில் நடைபெறுகின்ற திருமணங்களால் உண்டாகும் பிரச்சினைகளை முன்கூட்டியே தெரிந்துகொள்வது மிகவும் அவசியமானதாகும்.

எமது முன்னோர்கள் பால்ய விவாகங்களைச் செய்து வைத்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். இதனால் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பெண்களேயாவர். ஒன்றுமே அறியாத சின்னஞ்சிறுமிக்கு நெருங்கிய உறவு முறை என்கின்ற காரணத்தால் ஒரு சின்னப் பையனாகவும் விபரம் அறியாத ஒருவனுக்குத் திருமணமான நாளில் இருந்தே அடங்கி, ஒடுங்கி வாழ்ந்திடல் வேண்டுமென அன்றைய சமூகம் எதிர்பார்த்தது.

இந்தக் கொடுமையான நிகழ்வுகளில் இருந்து ஒருத்தி எப்படி வாழ்க்கையினை ஒட்டினாள் என்பதை எம்மால் ஜீரணித்தும் பார்க்க வியலாது. தற்செயலாக ஒரு இளம் சிறுமியின் கணவன் இறந்துபோனால், அந்தச் சிறுமி சமூகத்தில் ஒடுக்கப்பட்டவளாக, அதிஷ்டமற்றவளாகக் கருதப்பட்டாள். அதுமட்டுமா, இயற்கையாக நடந்த மரணத் திற்கு அந்தப் பெண்ணே காரணமாக்கப்பட்டுச் சிறை வைக்கப்பட்டதுபோல் வீட்டினுள் முடக்கப்பட்டாள்.

குறிப்பாக வட இந்தியாவில், பார்ப்பன குடும்பங்களில் பால்ய விவாகம் செய்த சிறுமியின், கணவன் திடீர் என இறந்துவிட்டால் அவளுக்கு மொட்டை அடித்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டாள். மேலும் அவள் தனது இறுதிக்காலம் வரை இதே கோலத்தில், திருமணமாகாமல், எந்த நல்ல சுப காரியங்களிலும் கலந்து கொள்ளாமல் ஒதுக்கப்பட்டதுடன், அவளைப் பார்த்தாலே ஒரு வேண்டப்படாத பொருள் பண்டமாக நோக்கப்பட்டாள்.

இந்த சமூக அநீதிக்கு அவர்களின் பெற்றோர்கள் எங்ஙனம் உடன்பட்டார்கள். சமூகத்திற்குப் பயந்து வாய் மூடி மௌனியாகவே வாழ்ந்து, மறுகித் தேய்ந்தே தங்கள் வாழ்வை ஒட்டியிருப்பார்கள். மேலும் அவளது மாமன், மாமியார் எவ்வளவு கொடுமைகளை சித்திரவதைகளை, உடலாலும், உள்ளத்தைச் சிதைக்குமாற்போல் பேசியும் இருப்பார்கள்.

இவைகள் எல்லாம் நடந்து முடிந்த கடந்துபோன காலங்கள். ஆனால் இன்னமும் கூடச் சிலர் சின்னவயதில் திருமணம் செய்துபடும் அவஸ்தைகள் சொல்லும் தரமன்று. சின்ன வயதில் திருமணம் செய்வதைச் சிலர் கௌரவமாகவும் கொள்கின்றார்கள். பதினெட்டு வயதிற்கு மேலே உள்ளவர்களே தேர்தலில் வாக்குரிமை பெற்றவர்கள் மட்டுமல்ல அவர்கள், தாம் விரும்பிய வண்ணம் கணவன், மனைவியாகும் தகுதியையும் பெற்றுவிடுகின்றனர்.

ஒரு பெண், அல்லது ஒரு ஆண் தனக்கு விரும்பிய வர்களைப் பரஸ்பரம் தெரிவு செய்ய உரிமையுண்டு. இன்றும் கூடப் பல குடும்பங்களில் தங்கள் உறவுகள் விட்டுப் போய்விடக் கூடாது என்பதற்காக, எதிர்காலப் பின் விளைவுகளை நோக்காது இளவயதிலேயே திருமணம் செய்து வைக்கின்றார்கள். குழந்தைப் பருவத்திலேயே “இதோ... இவளைத்தான் நீ திருமணம் செய்யப் போகின்றாய்” எனச் சொல்லிச் சொல்லியே வளர்த்து வருகின்றார்கள். ஆனால் பிள்ளைகள் வளர்ந்தபின், இவர்களின் மனோநிலை மாறி

விடுகின்றது. சில சமயம் முறைப் பையன் அல்லது முறைப் பெண் வயது வந்தபின் பெற்றோர் கூறியபடியே திருமணம் நடைபெறுவதுமுண்டு.

ஆயினும், சிலசமயம் நிச்சயிக்கப்பட்ட இளைஞர் வயது வந்த பின் வேறு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்வதும், அவனையே இளவயதில் இருந்தே நம்பி, மாறாத அன்பு கொண்ட முறைப்பெண் ஏமாற்றமடைவதும் தற்போது நடைபெறும் சங்கதிகளாகும். இதேபோல் படித்த பெண் தனக்குப் பொருத்தமான வேறு ஒருவனை மணம் முடிப்பதும், கல்வி கற்காத, ஊரில் சாதாரண நிலையில் உள்ள ஒருவனுக்கு பெற்றோரால் நிச்சயிக்கப்பட்ட முறைப் பெண் தான் விரும்பிய வேறு ஒருவனைத் திருமணம் செய்து கொண்டமையினால் வாழ்க்கையில் பேரிடி வீழ்ந்ததுபோல் மனம் துவண்டு நொந்து போவதுமுண்டு.

இன்று வாலிபக் கவர்ச்சியினால், எதிர்காலத்தை வளம்படுத்தும் முன்னரே காதல் வயப்படுவதால் ஏற்படும் தாக்கங்கள் மிகவும் பாரதூரமாக அமைந்துவிடுவதுண்டு. சின்ன வயதிலேயே திரைப்படங்களைக் கதைகளை வாசித்து காதல் செய்வதே தமது தலையாய கடமை எனுமாற்போல், பெற்றோரின் சம்மதமின்றியே திருமண பந்தத்தினுள் நுளைந்து கொள்கின்றார்கள்.

குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற ஒரு வேலையும் இன்றி கல்வியை இடைநடுவில் கைவிட்டதனால் எந்த வேலையை

யும் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் திருமணம் செய்தால் அடுத்து என்ன இவர்களால் செய்யமுடியும்?

தன்னையே காப்பாற்ற முடியாமல் பெற்றோர்களை நம்பிவாழும் ஒருவன், திடீர் என ஒருத்தியை அழைத்து வந்தால் பெற்றோர் தான் என்ன செய்ய இயலும்? பெற்றோரின் ஆசீர்வாதம் இன்றி எப்படி நிம்மதியாக வாழ முடியும் என்பதை இவர்கள் உணர்வதேயில்லை.

உரிய முதிர்ச்சியடைந்த வயதில் ஒருவரை ஒருவர் விரும்புவதற்கும், வயது முதிர்ச்சியடையாத நிலையில் காதலிப்பதற்கும் நிரம்ப வேறுபாடுகள் உண்டு. சின்ன வயதில் காதலிப்பதைச் சமூகம் கேலியாகவே நோக்கும். இத்தகையவர்களால் பெற்றோர்களுக்கு ஏற்படும் மனச் சுகமை, உள்ளக் குமுறல்கள், பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் சொல்லும் தரமன்று. மேலும் வயதிற்கு மூத்த பெண் சகோதரிகள் இருக்கும்போது, திடீரென வயது முதிர்ச்சியடையாத இளம் பெண்பிள்ளையுடன் வந்து நின்று, “நான்இவளைத் திருமணம் செய்துவிட்டேன்” என்றால் எந்த தாய், தகப்பனுக்கும் அதிர்ச்சி ஏற்பட்டுவிடாதா?

இன்று பள்ளிக்கூடத்தில் தாங்கள் பெண்களுடன் பேசினால் அல்லது அவர்களுடன் சினேகிதம் கொண்டாலே பெருமை அல்லது கௌரவம் என இளவயதிலேயே பையன்கள் கருதிவிடுகின்றார்கள்.

போதாதற்கு இளைஞர்கள் தமக்குள் ஒருவரை ஒருவர் சீண்டி அவர்களை வேண்டுமென்றே காதல் வலையினுள் சிக்க வைத்தும் விடுவதுண்டு. பெண்களின் நட்பை இளைஞர்களும், அவ்வண்ணமே இளைஞர்களின் நட்பை இளம் பெண்களும் வைத்துக்கொள்வதே நாகரீகமானது என்றும் எண்ணப்படுவதுண்டு.

மாறி வரும் புது உலகில் ஆண், பெண் வேறு பாடின்றி நட்புக் கொள்வதில் ஏதும் தவறு கிடையாது. ஆயினும் தமது பராயமறியாது, எதிர்கால நலன்களை உணராது, நட்பே காதலாகி, உடனே திருமணம் செய்வதால் பாதிப்படைவது யார்?

திருமண வாழ்விற்கு மனமுதிர்ச்சி அவசியம். அத்துடன் பொருளாதார நிலை ஸ்திரமாக்கப்படாது விட்டால், வாழ்வே அஸ்தமனம் போலாகிவிடுமென்றோ? கண்டபடி ஆலோசனைகளைக் கூறுவதும் வாலிப வயதில் அனுபவிக்க வேண்டியதை உடனே அனுபவித்தேயாக வேண்டுமென தவறான பாதைக்கு வழிகொள்பவர், சொல் கேட்டுத் திருமணம் புரிந்தவர்கள் திருமணம் முடிந்த பின்னர் படும் கஷ்டங்களுக்கு முன்வந்து உதவிடப் போவதுமில்லை. போசாமல் நழுவி ஓடி துன்பத்தையே வேடிக்கை பார்ப்பார்கள்.

மனம் முதிர்ச்சியடைந்த உரிய வயதில் முறைப்படி திருமணம் செய்து குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதே

சாலச் சிறந்ததாகும். இன்று பலர் மிகவும் சின்ன வயதில் திருமணம் செய்து குழந்தைகளைப் பெற்று அவர்களைக் கவனிக்க வழிதெரியாமல் தவித்துப் போகின்றார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல சிறந்த போஷாக்கு இன்மையால் பிள்ளைகள் வாடிப்போய் நோய் நொடியில் தாக்குண்டு போவது முண்டு. சிறந்த கல்வியூட்டல் இன்றி எங்ஙனம் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தை வளமாக்க முடியும். “குலத் தொழில் செய்தால் சரி” என்று இனி வரும் காலங்களில் சொல்லமுடியாது. “கல்வியின்றேல் வாழ்வு இல்லை” என்றாகிவிட்டது.

சிறுவயதில் திருமணம் செய்த பலர் ஒரு சில ஆண்டுகளிலேயே வயதுவந்த முதியவர்கள் போலத் தோற்றம் காட்டி நிற்கின்றனர். மிகவும் வயது முதிர்ந்த பின்னர்தான் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறிட முடியாது.

எமது சமூக அமைப்பு இன்னமும் மாறிவிட வில்லை. சீதனம், சாதி அமைப்பு, தவறான கொள்கைப் பிடிப்புகளால் வயதான யுவதிகள் திருமணமாகாமல் இருப்பது வேதனையான விஷயம். ஆனால் நல்ல வழிகாட்டல் இன்றி மன விகாரப்பட்டு சின்ன வயதில் திசை மாறிப் போவது தடுக்கப்படல் வேண்டும். உரிய, உயரிய காலத்திலேயே உரிய பணிகளைச் செய்தல் சிறப்பு.

தினக்குரல்

ஞாயிறு மஞ்சரி

“இவள்” பகுதி - 11-04-2010

நமது சமூகம் உயர்வடைய வேண்டும் என்ற சிறந்த நோக்கோடு திரு பருத்தியூர் பால. வயிரவ நாதன் தன் சிந்தனை இரத்தினங்களை அழகுற மாலையாகக் கோர்த்துத் தந்துள்ளதை இவரது வாழ்வியல் வசந்தங்கள் தொகுப்பு நூல்கள் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

இவரது ஆளுமை நோக்கின், இவர் சமூக நலன் பற்றிய அக்கறை நிறைந்த வராகக் காணப்படுகின்றார். சமூகத்தில் உள்ள குறைகளை நிவர்த்தி செய்யும் நோக்கோடு தன் சிந்தனைகளை முன் வைத்துள்ளார். நக்கீரன் துணிச்சலோடு சாட வேண்டியவர்களைச் சாடியுள்ளார். உயர்ந்த மதிப்பீடுகளான அகவிடுதலை நாடல், உயிரின் மேன்மை உணருதல், நன்னெறி கொண்டு வாழுதல், உளத்தாய்மை, உண்மை, நேர்மை போன்றவற்றை வலியுறுத்துவதுடன் அவற்றை அடையும் வழிமுறை, பரிந்துரைகளையும் சிறப்பம்சமாக கட்டுரைகள் வலியுறுத்துகின்றன.

**அருள் தந்தை திரு. இராசேந்திரம் ஸ்ராவின்
உள ஆற்றும்பகுத்துனர், விரிவுரையாளர்.
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்.**

திரு. பருத்தியூர் பால. வயிரவநாதன் அவர்கள் வாழ்வின் உட் பொருளை, அவற்றின் பல்வேறு பரிணாமங்களை மிகத் தெளிவாக தன் எழுத்தால் வடித்திடும் அற்புத ஆற்றல் படைத்தவர் வாழ்வை நோக்கிய தேடல்களை ஒருவர் மேற்கொள்வாராயின் அவருக்கேற்ற விபரங்களையும், விளக்கங்களையும் தன் எழுத்தின் மூலமாக அள்ளி வழங்குவார் பால. வயிரவநாதன் அவர்கள். இவரது எழுத்தாக்கங்கள் அனைவருக்கும் பயன்படும். நல்ல இதயம் கொண்ட அன்பர். பருத்தியூர் பால. வயிரவநாதன் நீடுழி வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

**திரு. எஸ். விஸ்வநாதன்
முன்னாள் ரூபவாகினி தமிழ்ப் பிரிவுப்
பணிப்பாளர்.**

வானில்

ISBN 978 955 0469-09-3

9 789550 469093